

R. 18. II.

Ran.

Sång-Partita
m. p.

KONGL TEATERN

2 = den Aktu Tryck 107

* 1943
2351

KONGL. TEATERN

7/Su.

18. II.

Pan

Klaverutdrag

KONGL. TEATERN

* 1943
2351

Solopartier:^{x)}

Sten Folkesson, herre till Solö	<i>Sungaren</i>	Bas
En Rikissa, hans hustru		Sopran
Ingrid, deras dotter	<i>den Gänstän</i>	Sopran
Waldemar, Ingrid's fästman, riddare	<i>adman</i>	Tenor
Ulf Turesson, riddare	<i>Wängren</i>	Baryton
Mårten Prest		Baryton
Bengt, Waldemars väpnare		Baryton
Ran	<i>jungstent</i>	alt.

Chör:

Bröllopsgäster, brudsvänner och -tärnor,	{ Sopran I, II alt " "
knektar och folk på Solö	
Rans tärnor	{ Tenor " " Bas " "
Osynlig chör	
	Sopran I, II, III
	" " " "

Orkester:^{xx)}

Violiner I (12 m.) och II (10), Alt. (8) Violonc. (8) C. Basar (6) Flöjt I och II, Fl. III et. Piccolo, Oboe I, II
Ob. III et. Engl. Horn, Clarinett I, II, Cl. III et. Bas. cl., Fagott I, II, Fag. III et. Contrafag. Horn I, II,
III, IV, Trummet I, II, III, Basun I, II, III, Basstuba, Harpa I, II, Klockspel, Triangel, Pukor (2 par)
Stor trumma, Tamtam, Becken, Tamburin.

^{x)} Här inbegripas ej de tiofåriga Soli (av chörmedlemmar) i akt I och II, hvilka utgöras av endast en replik för hvarje.

^{xx)} Besättning, avsedd för Stockholms Opera.

KONGL. TEATERN

Ran

I.

Maestoso $\text{♩} = 72$

Lengt.

Ande con moto $\text{♩} = 92$

Lengt. ej för långsamt.

Handwritten musical notation for the first system, featuring treble and bass staves with various notes, rests, and dynamic markings such as *f*, *pp*, and *p leg.*

Handwritten musical notation for the second system, featuring treble and bass staves with various notes, rests, and dynamic markings such as *mf* and *pp*.

Handwritten musical notation for the third system, featuring treble and bass staves with various notes, rests, and dynamic markings such as *mf cresc.*, *rit.*, and *p*.

Handwritten musical notation for the fourth system, featuring treble and bass staves with various notes, rests, and dynamic markings such as *pp*, *mf*, and *cant.*

Handwritten musical notation for the fifth system, featuring treble and bass staves with various notes, rests, and dynamic markings such as *p* and *dolce.*

Handwritten musical score, first system. Treble and bass staves. Key signature: one sharp (F#). Time signature: 3/4. Dynamics: *mp*, *mf*, *sf*. A bracket with the number 8 spans the first four measures.

Handwritten musical score, second system. Treble and bass staves. Key signature: one sharp (F#). Time signature: 3/4. Dynamics: *mp*, *mf*, *sf*. A bracket with the number 8 spans the first four measures. Tempo marking: *cresc. sempre poco a poco*.

Handwritten musical score, third system. Treble and bass staves. Key signature: one sharp (F#). Time signature: 3/4. Dynamics: *rit.*, *sf*, *ritard.*. A bracket with the number 8 spans the first four measures. Tempo marking: *(Tempo)*.

Förhänget öppnas: En vejd dold av grå dimmor. Sommarsorgen i gryningen.

Solda av tocknet sjunga Rans tärnor:

Scen I

Handwritten musical score, fourth system. Treble and bass staves. Key signature: one sharp (F#). Time signature: 3/4. Dynamics: *pp*. Tempo marking: *♩. = 72*. Lyrics: *lugn, gungande rörelse.* and *Upp ur de dunkla bölorna*.

Handwritten musical score, fifth system. Treble and bass staves. Key signature: one sharp (F#). Time signature: 3/4. Dynamics: *cresc.*, *mf*. Lyrics: *ri - ke stiger strå - lande dag.* and *Jor - lens söner och döttrar*.

cresc.

bir — ja åter sin rastlösa blinda gäckande lys- - ro-jagt.

p

Medan vi den silvorne frag — i gans bubb — lor på

1st tempo

tidens flyende böl — ja, ögonblicksalterna,

p

hvi-la i ljus-lig ro och skå-da le-en-de all deras maktlösa

id. 1. 2.

Vä-ra ä-ro de, sla-var de föd-des.

mp Sö-ker än de-ras tän-ke fän-na verlds-ali-tet.

vid - - - der, *mf* stor-mar än de-ras

djär- - va vil-ja upp mot o-änd - lig - he-ten

he - ten, där all ti - dens trå - nad för -

kvi - - nar och de ha - ta begä - ren dö;

Störta de dock blott vi dem loc - - ka ä - tertill gör - den ne - der,

lä - ta sig bindas av fåg - ringsmak, Sänkas i sinnessas sårhetorus

Det ljäsar att mer.

Handwritten musical score for the hymn "Ve den däre son". The score is written on two systems of staves. The top system features a vocal line with lyrics in Swedish: "böl - - - jörna. Ve den däre son". The bottom system features a piano accompaniment. The music is in G major (one sharp) and 2/8 time. The piano part includes a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand, with some chords and arpeggios. The lyrics are written in a cursive script.

Handwritten musical score for the song "En ked av lidanden" (A chain of suffering). The score is written on two systems of staves. The top system features a vocal line in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a common time signature. The lyrics are written below the notes: "vå - gar aa trotsa, vågrar att ly - da vårt lockande bud!" and "En ked av lidanden". The bottom system features a piano accompaniment with a grand staff (treble and bass clefs). The piano part includes various musical notations such as chords, arpeggios, and dynamic markings like "f cresc." and "string". The handwriting is in ink on aged paper.

län - kad förde - li - vet ho - nom skal var - da,

ras - sa hon skal med en klang av tända gnisslar och myftande

Stön, när hans gjudande blod vän - da vildt i för

Tempo I

sa - kelsens fängsel.

mp

ff
h.p.
 Trä - falds

h.p.
 ve den van - sinnige, som en gång bunden i vå - ra garn och kysst av vår drottning,

h.p.
 läp - par, sli - ter sin boja, vänder å - ter till det som han

h.p.
 svek.

8

Vä - gen går över lik, dödens han är.

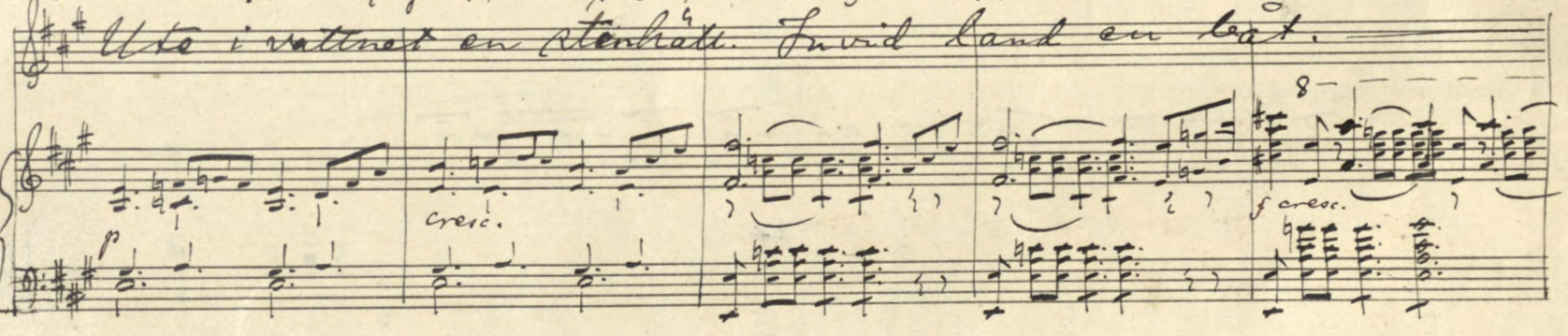

de sista timmarna

Skingras, så en nejden tydligt urskiljes: Stranden av en mindre havsvik.
På andra sidan synes Solö sloa, dit en väg länkes leda åt venten rundt viken.

Ute i vattnet en stenhalt. Invid land en båt.

Stående kring stenhalten, vaggade av vågdyningar, fortfarande barnorna att sjunga:

Nei, jör - dens sö - ner och

KONGL. TEATERN

Lötterar, lysnen ly-digt till vå-ra la-gar, *ljwa som sänger i*
 Lötterar, lysnen ly-digt till vå-ra la-gar, *ljwa som sänger i*

Bonnar-nätter, starka som havets kvälvande vå-gor
 Bonnar-nätter, starka som havets kvälvande vå-gor

Fö-d - de i a - - renat lys - na och le,
 Fö-d - de i a - - renat lys - na och le,

födde att tjun-sas och ru - - sas
 födde att tjun-sas och ru - - sas

cresc.

mp *rit.*
Hör, morgonvinden nal - kas!

f
Se, ljuset jagar på brinnande vingar fram i det blå,

länder blommande färger och to - mer.

Det ski - ner och skälver och vrin - gar

Y-lans y-rande böljelek klingar dalar och dansar i darrande ringar,

loftar och lyser, och buren därav i - - - lar

lyc - kan fram över brusande hav fram emot jordvarmens strand,

för att fångas och fly eller hägra i sky eller do' mellan

strig. Ma I Turan

trä - - nan - de ar - mar.

[Tärnornas gungande rörelse upphör långsamt]

[Scen 2]

Sc. II

Ran stiger ur djupet. Sittande på stenhällen talar hon

tili tärnorna, som lysa orörliga:

pro ad lib.

Lugnt och majestätiskt

Lättare är väl att

(H. blir synlig) (står) (sätter sig)

$\text{♩} = 92$

Sjunga om skenet skimrande valde än än med gungande skingrade lusande
brända de smärjande

KONGL TEATERN

1903

faras dot.
tänkar nat.

Vakten eder, I glömliga och glädstigt glämnande tärnor, att

mp

huvande kraft ej må lägga oss fångna för fiende fot!

f

Tärnorna: $\text{♩} = \text{♩}$.

Sopr. 1. Drottning, hörd ord med or-ra vi ty-da, vi längta att ly-da, drottning, be-

Sopr. 2. 3.

rit.

Ran:

fak!

O den jordens son som ej döras av lissmande syner och sänger, men

rit.

X/ För hvarje gång tärnorna uppstämman sin sång i denna scen, vaggas de av vågorna sakta upp och ned. Medan de lyssna till Rans ord, hvila de stilla.

1903

lär dem, kan själarne lyfta med skönhet ur villor-nas band. Vår makt och hans styrka blir

Alfred Edström

stulen, hans ord oss tvingar att tjena det andra skenet som sanning är kalladt i
glänsen och glädigt glämsande tårar att lyftja de stunder som vultas på morgonens

1903
själarne land. En skaldskall kan nämnas på jor-den och stor den gärning som
ilanda fjät!

bygger av tankar och bilder och to-ner en fa-ger frihetens skans. mot

KONGL. TEATERN

Skaldernas slägte står stri- den, i dem vi världen be-

seg - ra, ^{först} de ^{först} av alla må falla för hägringens pestande

glans ^{1903 Tärnorna: p} Drottning, dit ord med o - ro vi

ty - da, vi längta an ly - da, Drottning, he - fall!

Rörlist.

mf
Där i Solö-borgens salar doätjes redan många gäst.

Riddarns unga dotter firar stolt i dag sin bröllopfest

mp
Fjarran från han ri-der, hen-nes

poco cresc.

både brudgum, leden lustigt li-der under gångars trav.

(något hastigare tempo)
men med varmare uttryck.)

men i skalde. hå - gen skönhet. längtan lo - - ker,

ri - lard. —
Skiftan - de som vä - gen på mitt vi - da hav. Hastande hit.

(Som fört)

ri - lard

åt han nal - kas, arla på sin brudgumsfärd, — vä - ra sängerskall han

hö - - ra, må han då os den bli snärd Sjunger, sjunger, mina

mf

tär - nor, ha - vet's skönsta melo - di! när han må - let, ic - ke

längre han av oss kan dörad bli. Ty vid bruden's si - da

skall hans blick med glädje, men be - fri - ad gli - da över all vår

leg. *fast rörligare* *p. dolce*

Än som sol på vå - gen

ni. tand.

gramt hans drömmar spe-la, skiftande är ha - gen, ungdomsvarm och vek.

ni. tand

Tårnorne:

Hastande hit-åt han walkas, arla på sin brudgumspåd.

(myt lugnare, som först)

Samma nyansering som först.

våra Sångers skal kan hö - ra, må han då av dem bli

svärd.

Sjungom, sjungom, systrar kä - ra, havets skönsta melo-di!

när han må-let icke län-g-re han av oss han dā-rad bli.

de Han och tärnorna dyka sakta ned
 Waldemars gört i fjärran:
 Hålla-ho! Hej, sträck ut, min gångare

Foro p. ut r. i o. B. S.

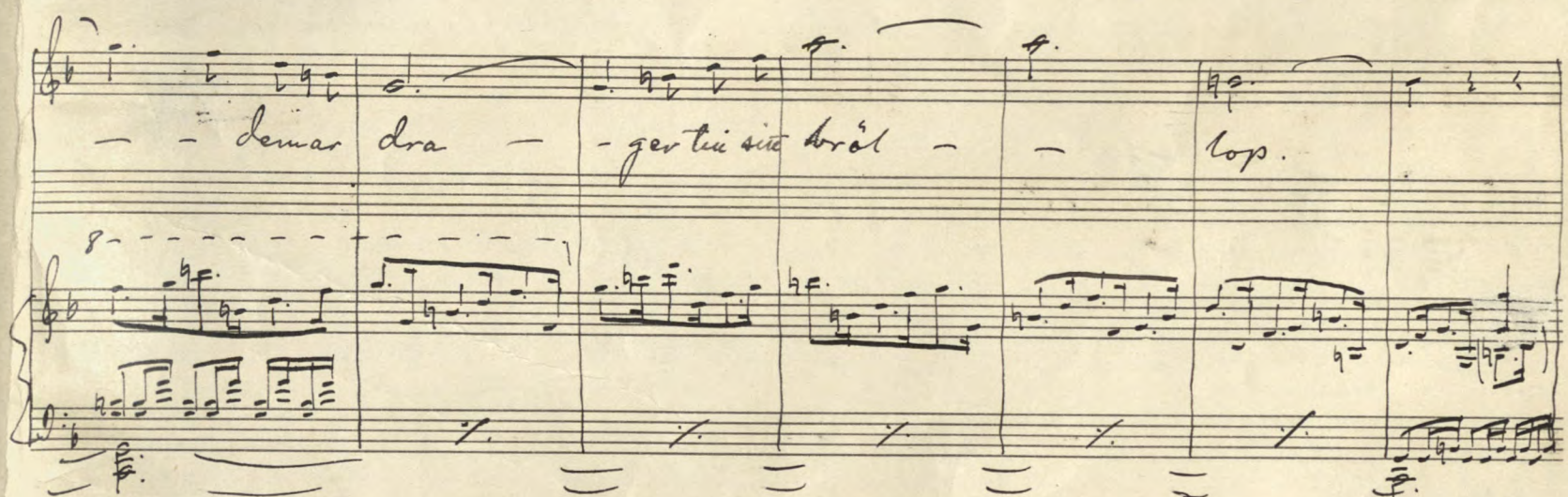
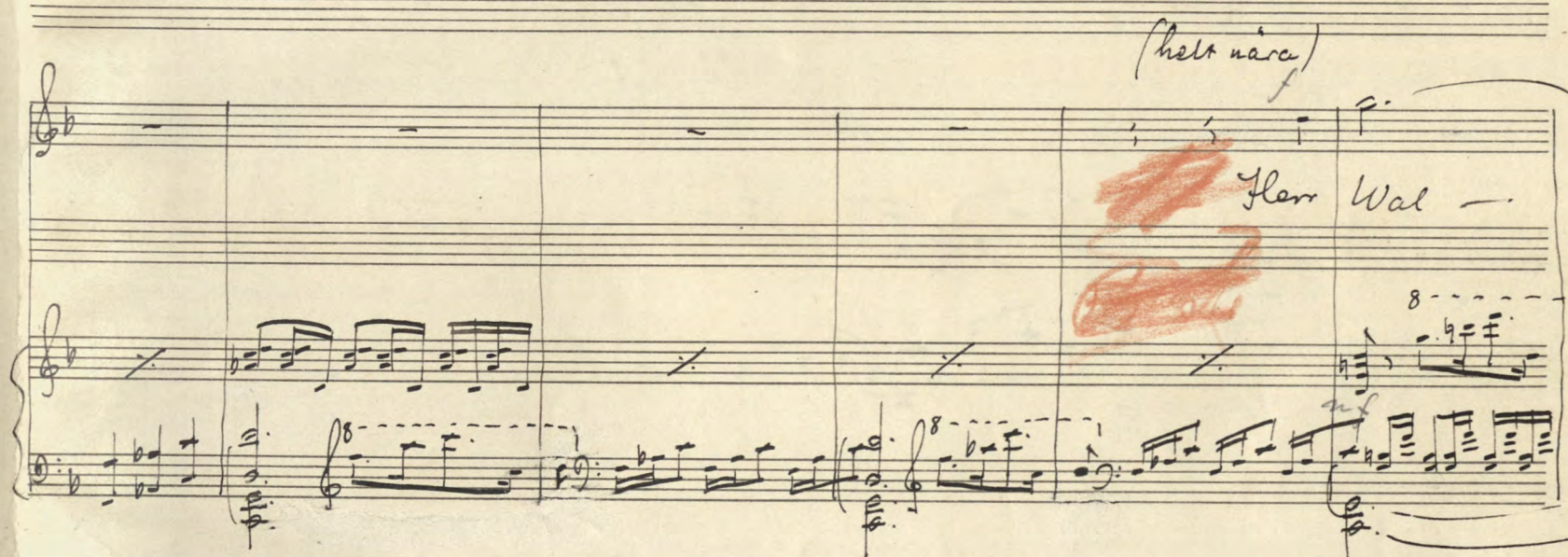
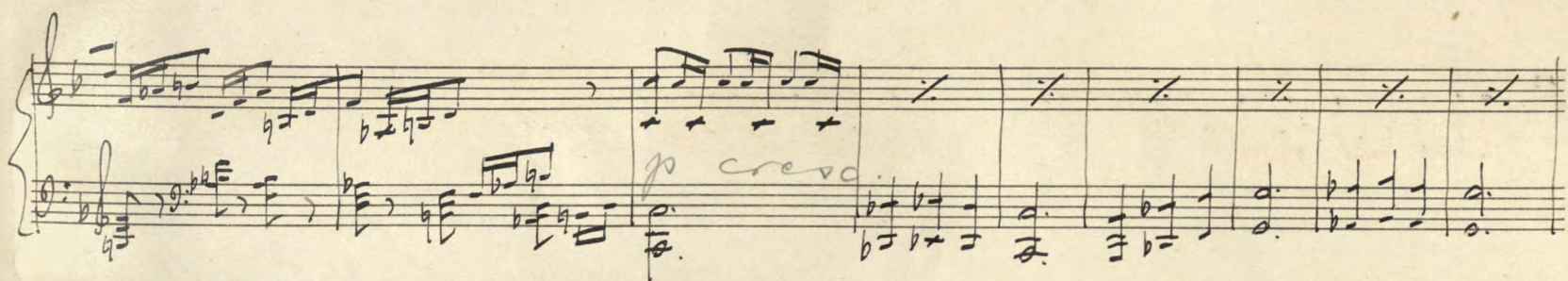
fink! Låns min lågande länstrans ringar!

Sjung mig en visa, du drillande fink, så det långt genom sko -

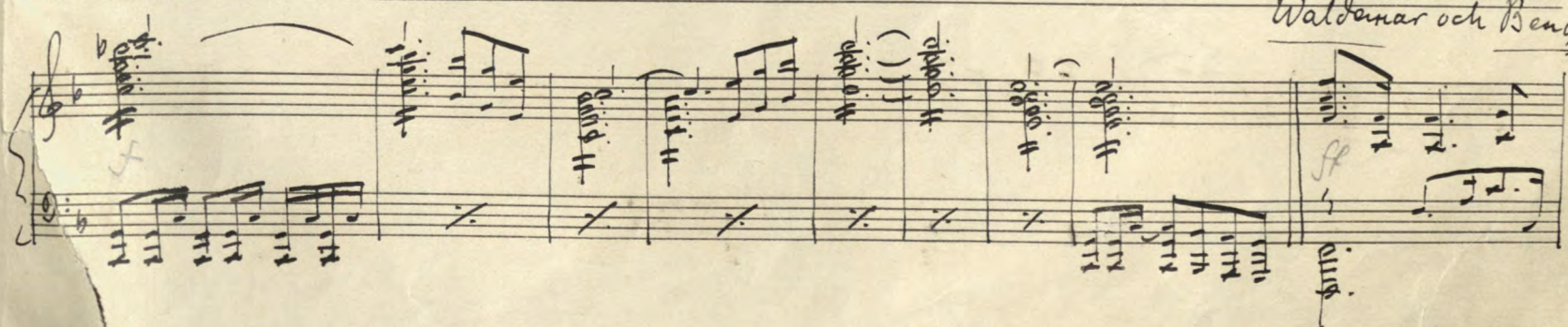
gar-ne klin — gar: — flem Wal — demar

dra — gar-tin ditte bröl — lop!

cresc. sempre

S.c. III.

från höger
och hejda sina
hästar i skogen
brynet i
samma ögon
blick de bli
synlige.

x/ Solen är synlig för åskådaren; öster = höger.

Waldemar, visande mot Solen:

poco rit.

Vid alla hel-gon, en fa-

- ger syn,

där uti morgonens rö-da

brand hon lyfter murar och torn med skyn, Den stolta borgen vid Spö-a-

strand. Där - inne bida min un - ga brud, Ingrid den väna, ser

barndoms-vän. De glimnande ru - tor de Län - de mig

bud: Är icke Val - demar Kommen än? Jag

(ridet fram ett par steg, hejdar sig åter.)
Kommer, Ingrid! Se - båten där! Ork

fjärden är speg - lände sil - ver - klar - Helt

visat till min lycka den strå - ten bär, som lo - kar med glans

(springer av hästen,
- så under-bar!

(kastar tyglarne till Bengt)
Till bergen med gångarna du rida må!

(går till stranden,
Själö vill jag dit över böl - jorna nå.

skjuter ut båten.) (blickar drömande ut över vattnet)

långsammare

ritard.

(stiger i) (stötter ut - -) (Båten flyter fritt; Waldemar ser ned i djupet)

$\text{♩} = 80$

(vänder blicken uppåt)

långsamt.

$\text{♩} = 80$

p dolciss.

Su av soliga löften den skimrande rymden din

tr mm

pp

djupblåa

blå ögda klarhet för ny-ar. Över min väg gå strålarne, tinnande äre por-

tar bland hvi-ta skyar. Blommande forunnar ler över landen,

än garne döf-ta och sko-garne su-sa. Jub. lande genljus springer på

stranden, jub-lande stiger min sång mot det ljusa: Her Wal.-demar

Raus tärnor (onyuliga)

dra - ger till sin bröl - lop! *Uvad äro* jordiska fröjder al - la mot dem

vi by - la? Blott tomma skuggor, bleka och kal - la! Härnere skönhetsgjöar

aval - la och njutningens bränningar stiga och falla och svalkas och spida.

Raus stämna (ur djupet)

Walde - mar! Waldemar! Wal - demar!

Waldemar:

(Ej hastigt)

(Rörligt)

Tärnorna (fortfarande osynliga)

Lugnt (som förr)

brandstöt slunga in i ditt hjärta det eldigt unga, var det oss du hörde

Rans stämman:

Waldemar! Waldemar! Wal- demar!

Waldemar:

Hvad älsam sanning, hvad tydning i sången! Med hemlig trolokalitet den

ta - ger mig fången. och när jag blicken i dju - pet

KUNGL. TEATERN

Sän - ker en gät - fullt skinner e - mot mig blänker -

Det är en villa! Hon skall för -

gå i nästa minut - Jag vakna må! -

(griper skynsamt en ära för att stöta ut)

Ingrid mig vän - tar! (diutligt)

(varseblir dämman, som börjar lysa av en tilltagande ljusgrönt skimmer)

(Rörligt)

(Såga 3).
Rau visar sig plötsligt

Sc. III.

(Livligt. Samma tempo)

Rau:

Waldemar! Känner du mig ej?

De of-ta badat i mina böl - - - - - jor, för nam du ej då min

kyss?

Ofta sate du på skä-ret och lyddes tår

dy-ni-n-gens sorl.

Det var

jag som sjöng om al-la de strå-lan-de

un-der ha- vet göm-mer,

KONGL. TEATERN

ha - vet, mitt sto - va kristallklara ri - ke.

Wal - demar kom! Följ mig dit ned! Den skönhets -

tränad som bor i din själ skall ljovligt stannas och stän - digt vak - na på

nytt för en stillas. Riket skall var - da en dikt, - en rus!

Stundernas fridlösa flykt i salig glömska skole hej - das.

Wal - demar, kom!

Waldemar: *allegro*

Fager du är,

Accelerando

fagra dina ord, men i hägen likväl de föda en sällsam ängest, för-

ut ej spord, och dina ögon underligt glöda. Är du en dröm - bild, en

poco più mosso

gyskel blott av mina Sinnen? - Ja visst - jag drömmar!

Dimman låter något så ut Solo skulptar fram.

Min väg går i dag till Solo slott och

(Rörigt)

accel. poco

In - grid mig vän - tar Mitt mål jag glömmar

accel. poco

Vin åter ge båten fart - Dimman tättnar

accel.

KONGL. TEATERN

Ran:

Wal-demar, dröj! Ja - saunt du sjöng: En drömbild är jag och nitt

ri - ke är drömmarnes. Men drömmen är mer än verkligheten, skönare, större
och en drömmare ständigt du var. Of-ta som barn från

gossarnes le-kar till ensligheten en dan du smög.

Ofta som yngling i junkrarnes lag medan vinet och skånter flödade sjönk du i

tan-kan och sy-ner han, hör-de ^{hänlöst} ~~stillas~~ på oss.

Of-tast dock när skrämmande ton hvardags trälarnes

id dig möt — te, till oss du

frydde: Säger du dik-tade, to-ner du fann.

Waldemar: (livligt)

de voss din tröst, vår gå-va de vo-ro. Eder gåva! O -

ja, jag vet: vid havet lärde jag an sjunga, till ha-vet drog jag släds av

accelerant *rit.* *(Ej för hastigt!)*

längtan jag älskar det! är du dess drottning?

accel.

O, du är skön och gerna följde jag dig ned till din främ - verld!

men mitt hjärta

vändas; ängest och be-rusning kämpa därom -

Sinnet sö- ves, min-uet mattas. Det är något jag glömmet -

Ran:

o Gud! Hvad är det?
Waldemar, kom!
Blott för en mi-

nut!
Som är den skall synas dig, är av Sällhet.

Minnet därav skall vara en lät -

la till jub-lan-de vi — — — Sor, fager och

nytt . ska du kvä- la, Sän - gar -

fröjd och Sän - gar- ä - ra min kyss vill dig

brin - ga

Drimans färs fördunklas något.

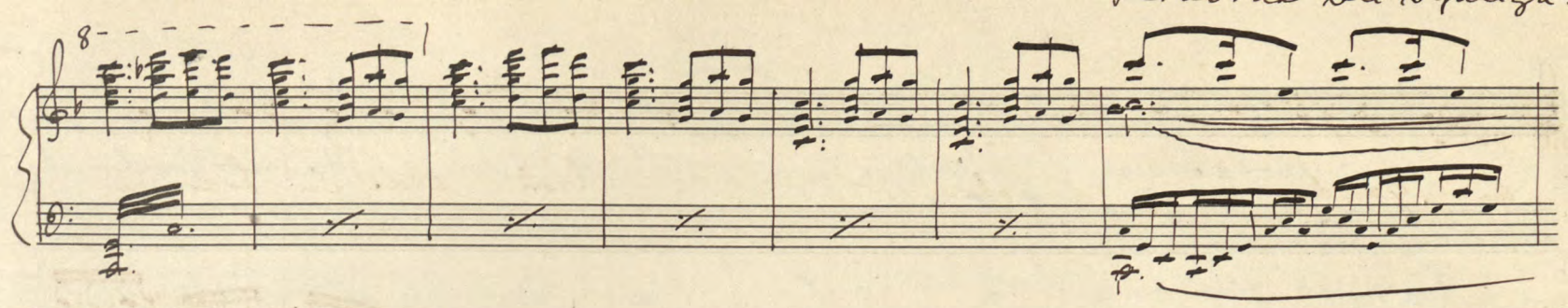
Men vågrar du nu att följa, e - rig

an - ger dig lä - ra skall, trött skall du trampa

Sö - ken levnads sti - gar, brän - gen skall si - na, sy -

- nerna slockna, sa - gor - na dö.

Jimman färgas rosen röd.
Tårnorna bli dymliga.

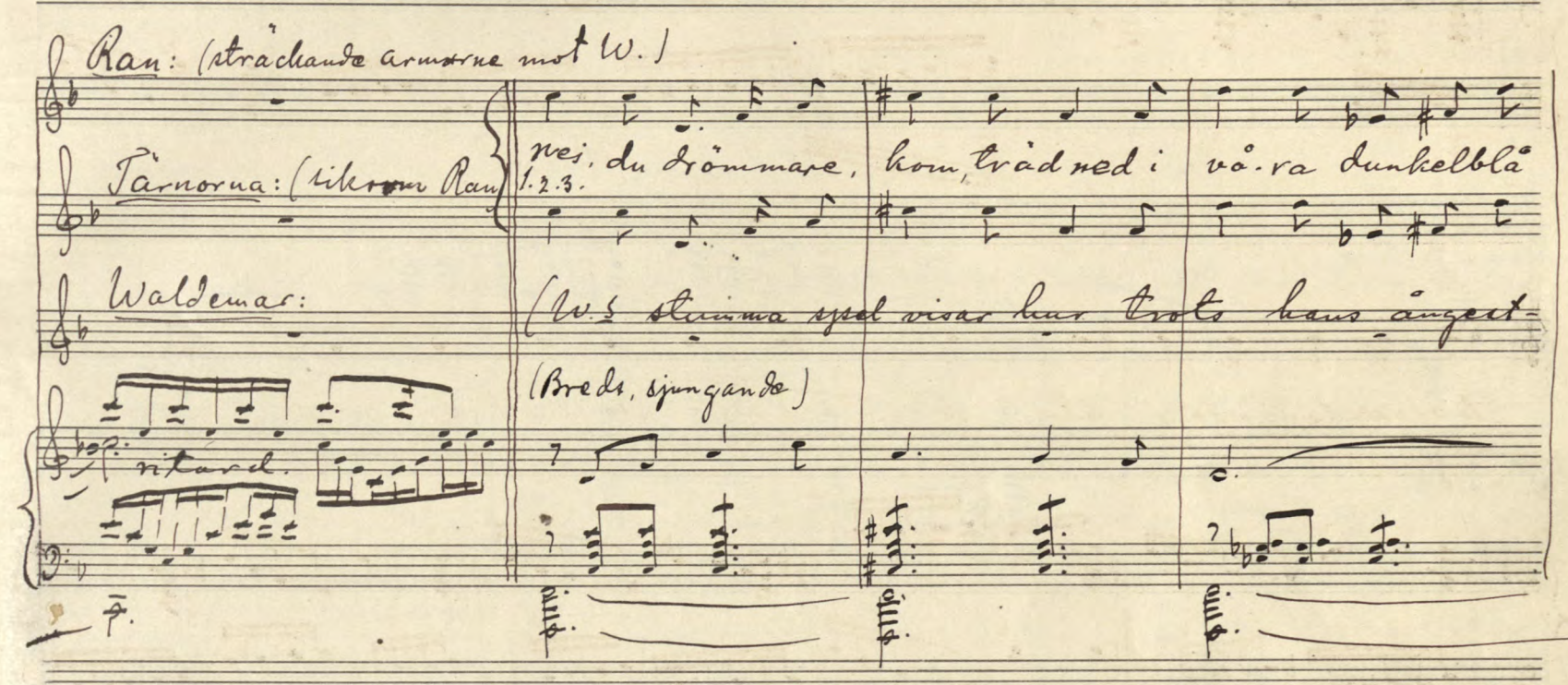
8-

Ran: (sträckande armarna mot W.)

Tårnorna: (likom Ran) *nej, du drömmare, kom träd ned i vå-ra dunkelblå*

Waldemar: (W:s stänma spel visar hur trots hans ångest)

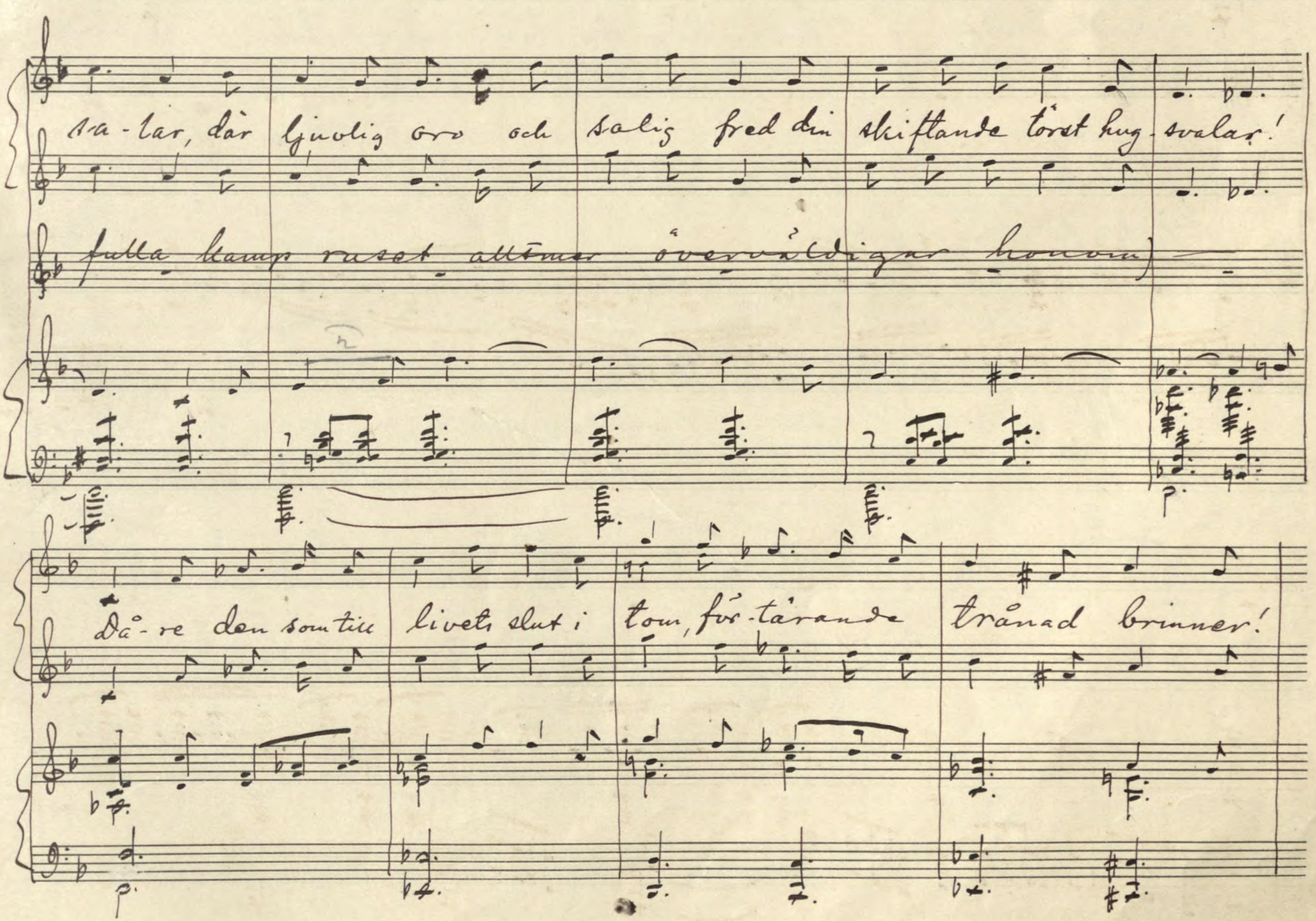
(Bredt, spungande)

sa-lar, där ljovlig oro och salig fred din skiftande törst hug svalar!

fulla kamp ruset attöras övervåldigar honora)

Då-re den som till livets slut i tom, för-tårande tränad brinner!

KONGL TEATERN

R. *Wal demar!* *Wal* *de-mar!* Här förest din drömda

F. 1. *Låt ruset flamma en kort mi-nut!* Här förest din drömda

2. 3. *Låt ruset flamma en kort mi-nut!* Här förest din drömda

W. *Låt ruset flamma en kort mi-nut!* Här förest din drömda

lycka du vinner. Kom o kom, du dröm-mare, kom, träd

1. *lycka du vin-ner.* Kom, du

2. *lycka du vin-ner.* Kom, du

3. *lycka du vin-ner.* Kom, du

W. *En ryknis igenom hjärtat går, mig gri-per för-trollningens*

ned i vå - ra dunkelblå Sa - lar.
 drömmare kom träd ned!
 drömmare kom träd ned!
 drömmare kom träd ned!
 W. un - der, i tanken dess snara slita för - mår och vil - jan domnar där

Kom, o Waldemar!
 Kom, du drömmare, kom träd ned!
 Kom, du drömmare, kom träd ned!
 Kom, du, drömmare kom träd ned!
 under. De - re den som till li - vets slut i ton för - tärande tränad brinner

R. *låt ruset flamma en kort minut. Här först din drömda lycka du fin -*

J. *Kom, träd ned! här först din lycka du hin*

Kom, träd ned! här först din

W. *Kom, träd ned! här först din*

Må ruset flamma en kort minut, om en gång min drömda lycka jag hin -

(Hela gruppen glider sakta ned i djupet) -

ner!

ner.

ner.

ner.

ner.

ner!

Träd ned! tin

Kom, de drömmar, kom träd ned tin

(kastar sig i Pans armar.)

1. 2. 3.

ljuo- - lig oro och sa- lig fred!

Kom, träd ned!

o, Kom!

Kom, träd ned!

Kom, du drömmare, kom, träd ned!

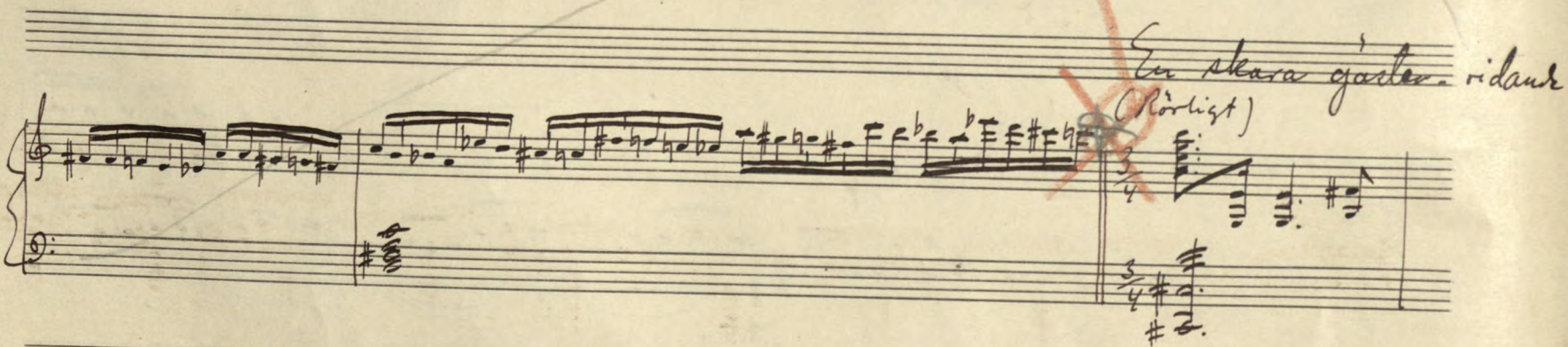
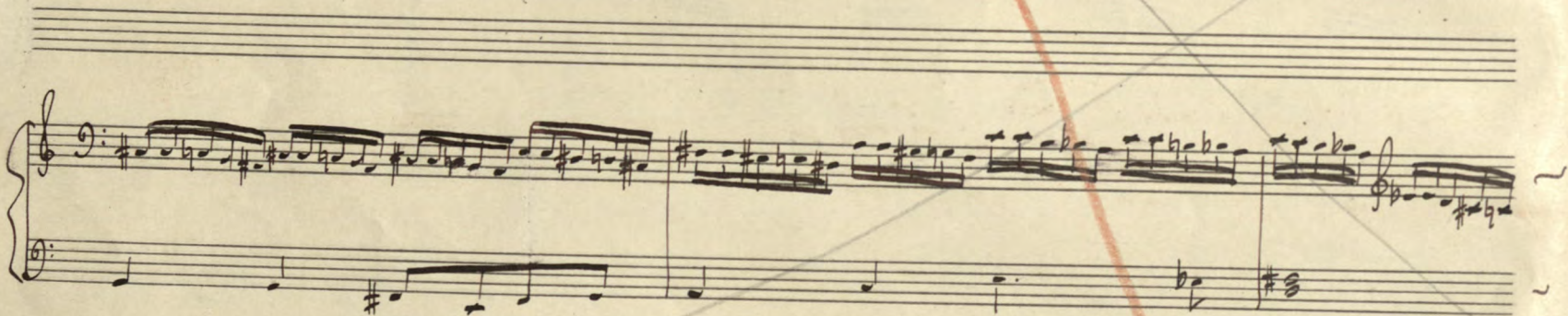
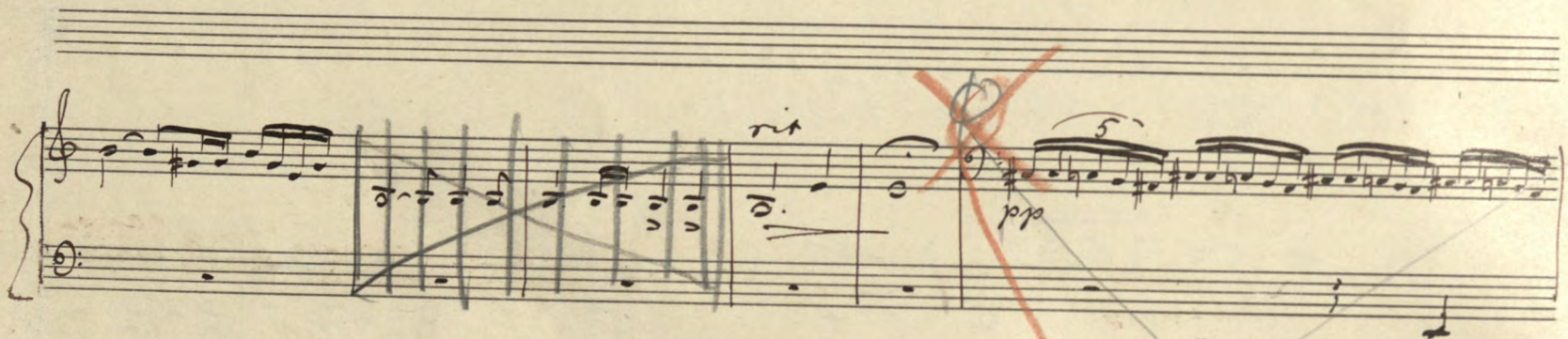
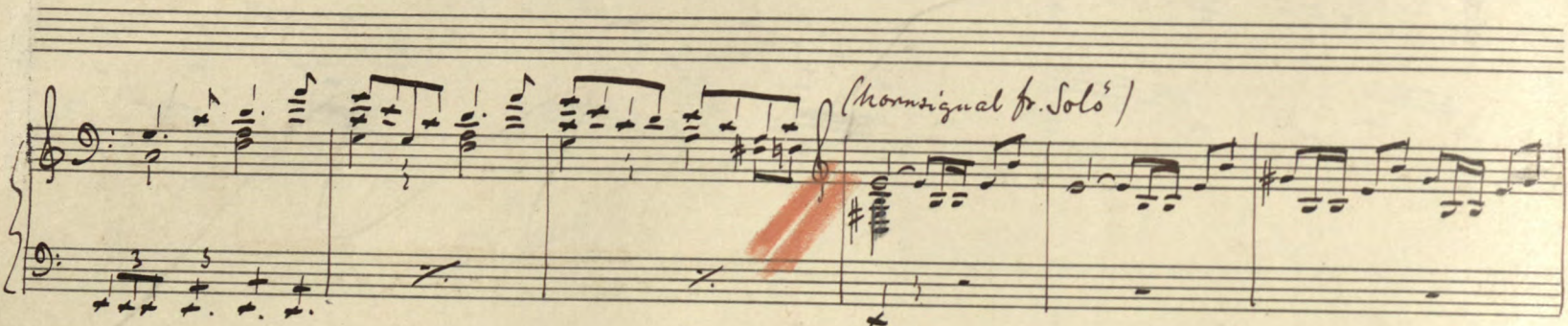
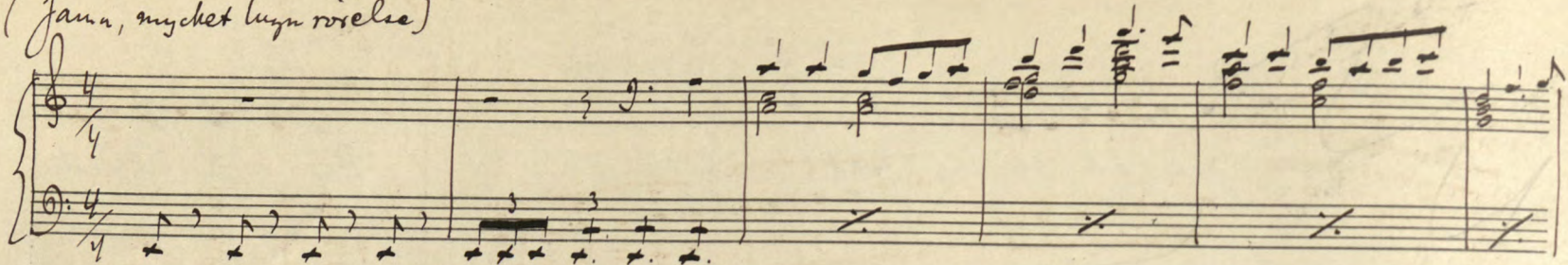
Kom, träd ned!

Mycket långsamt!

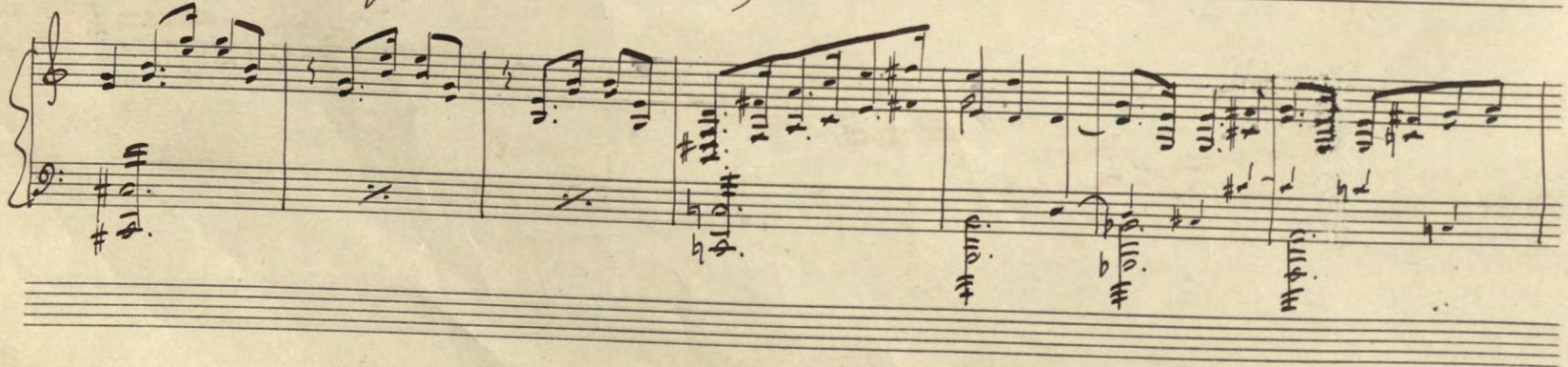
(Scen 4)

(Jämn, mycket lugn rörelse)

Sc. IV.

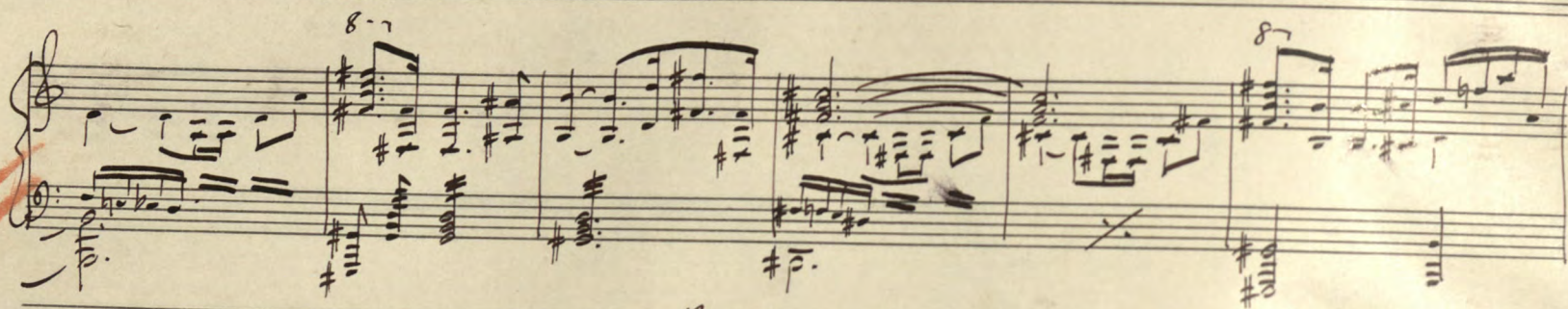
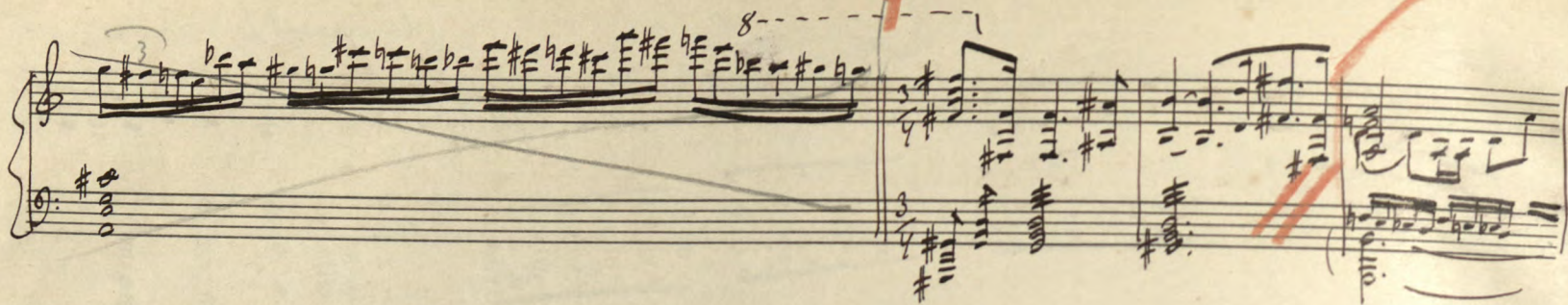
och gående. Anger förbi åt Solo' tven.)

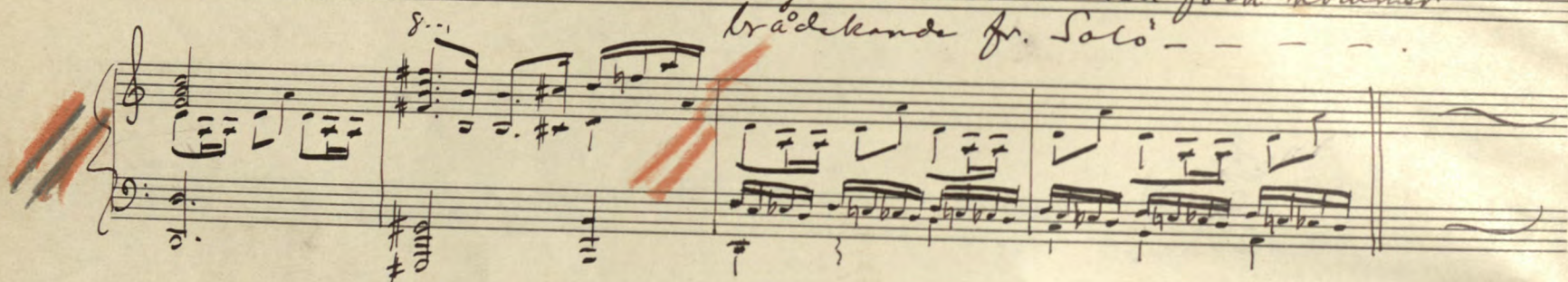
*(något
langsam)*

accel - - - -

(horn fr. Solo, närmare än förr gången!)

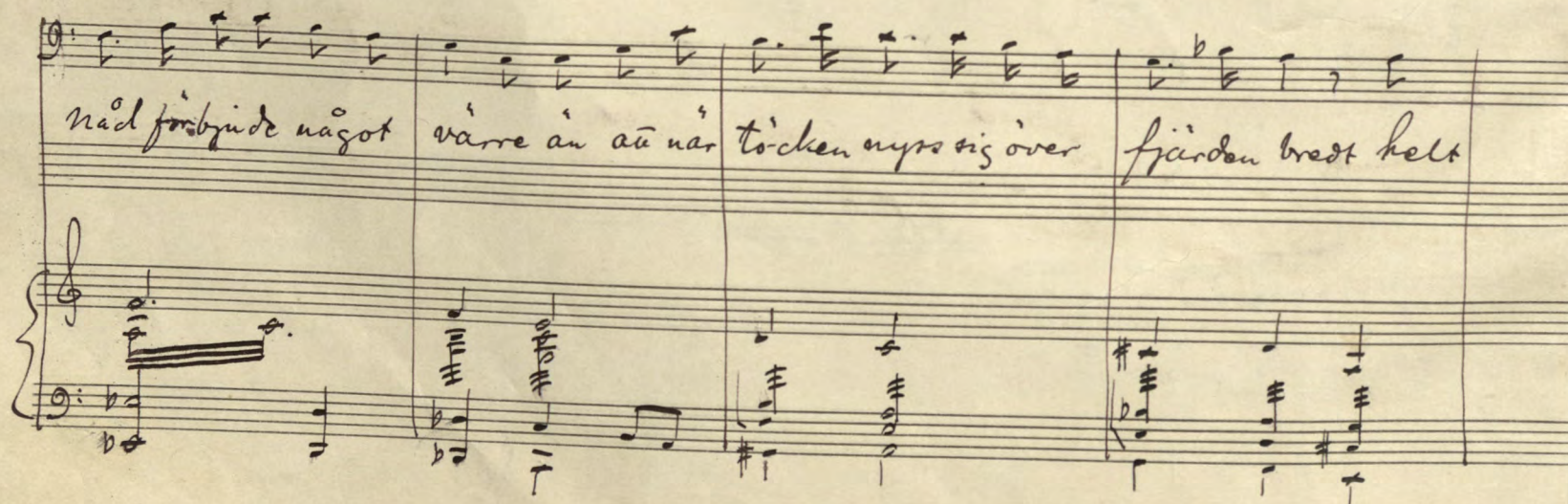
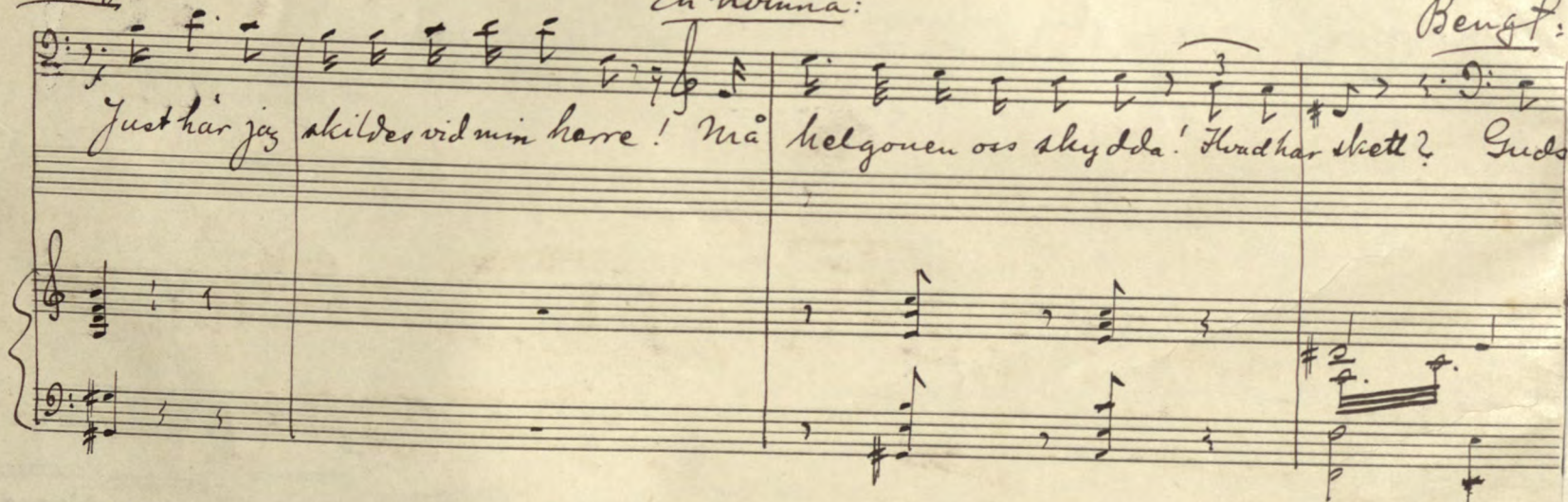
Bengt med knektar och folk kommer
brädehande fr. Saco' - - -

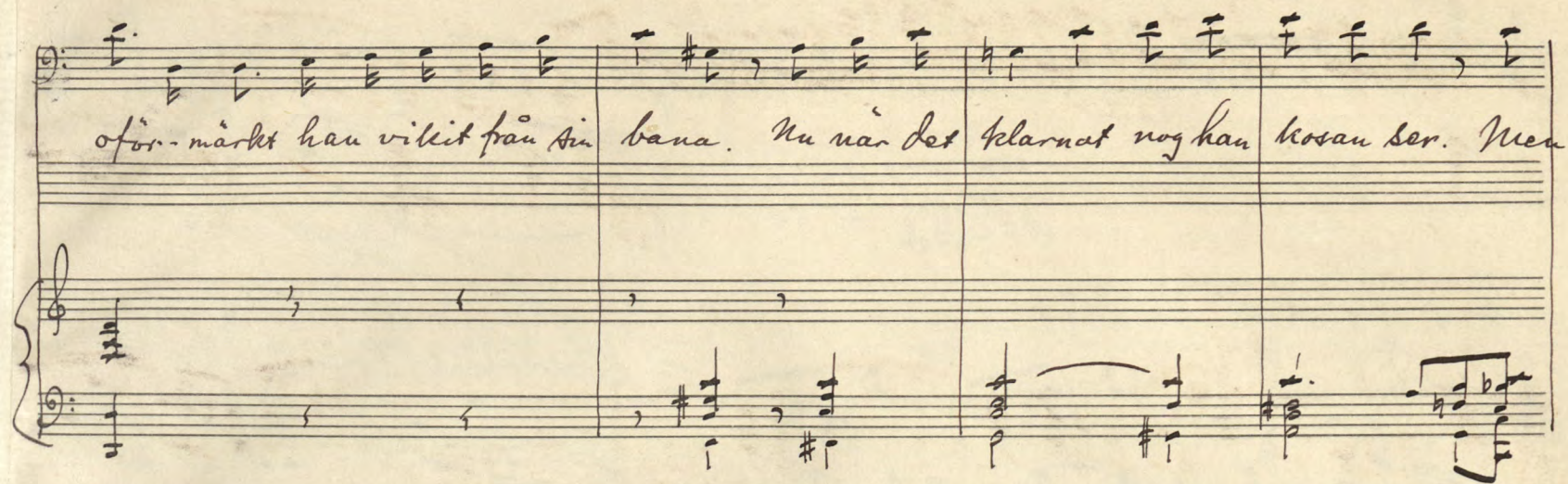
Bengt:

En kvinna:

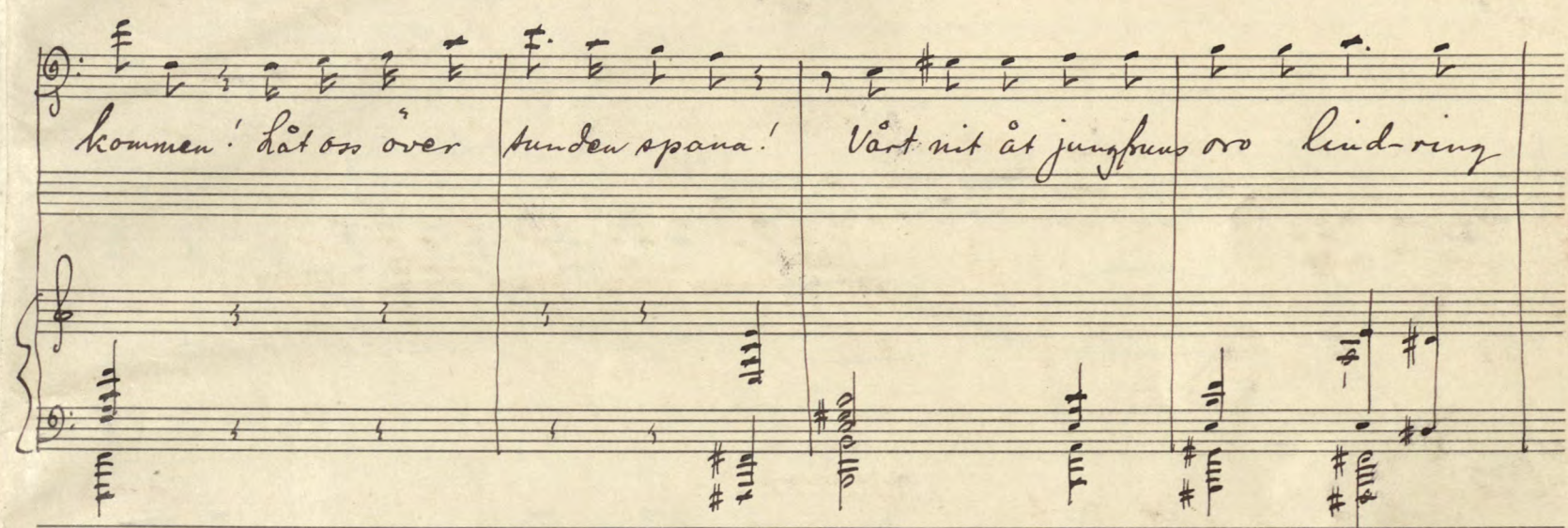
Bengt:

oför-märkt han vikit från sin bana. Nu när det klarnat nog kan kosan ser. Men

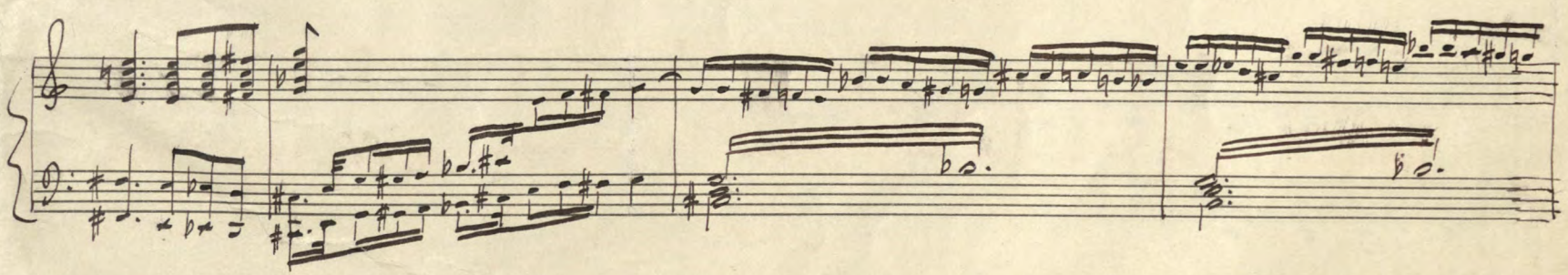

kommen! låt oss över sunden spana! Vårt nit åt jungfruens oro lind-ring

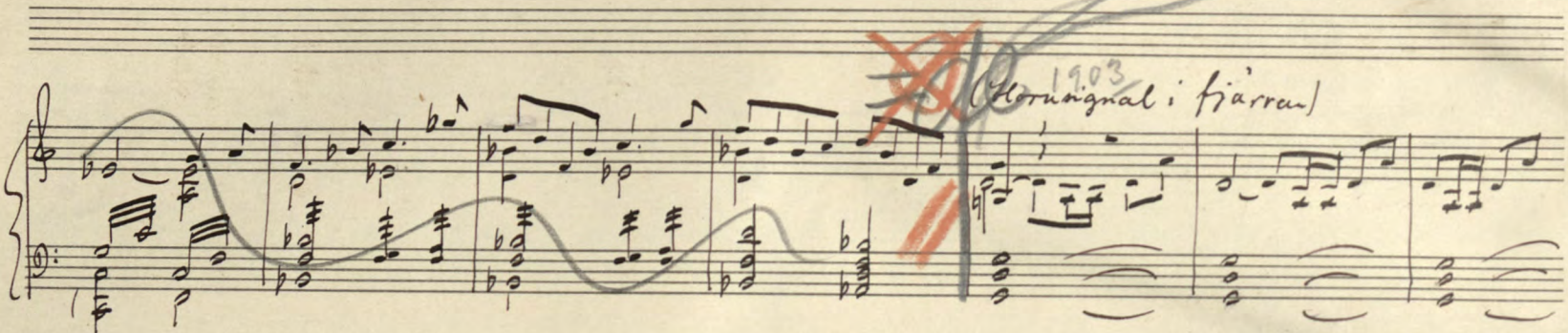
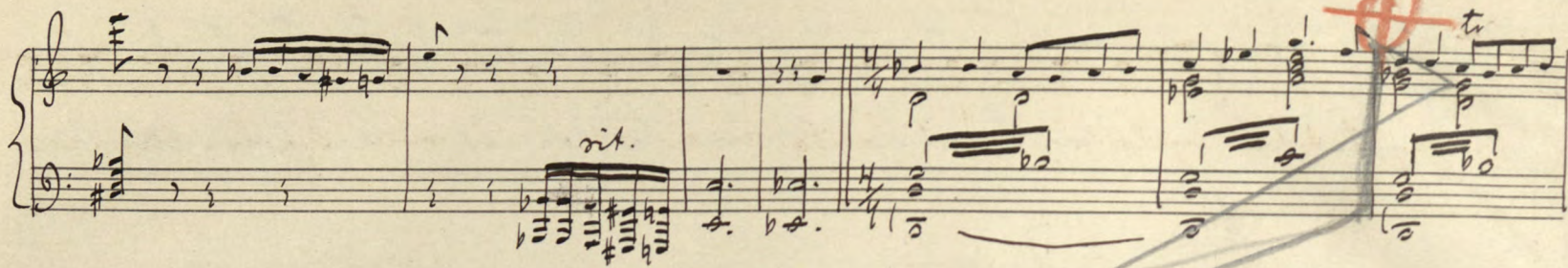

(Alla skynda ut åt höger!)

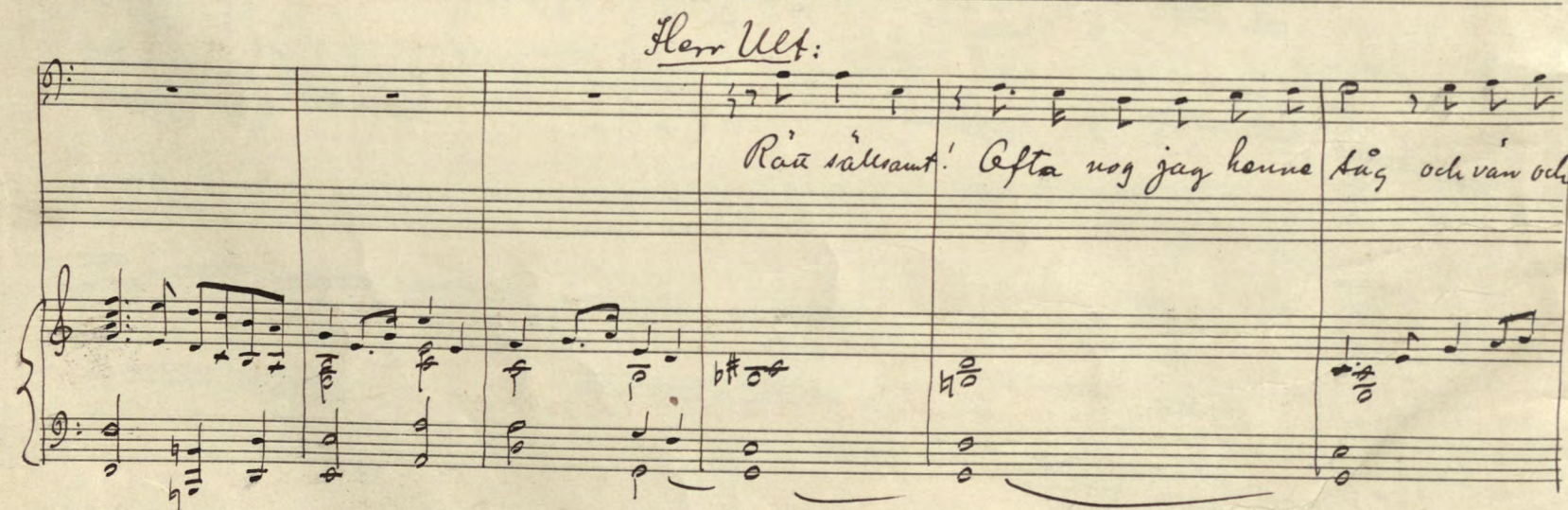
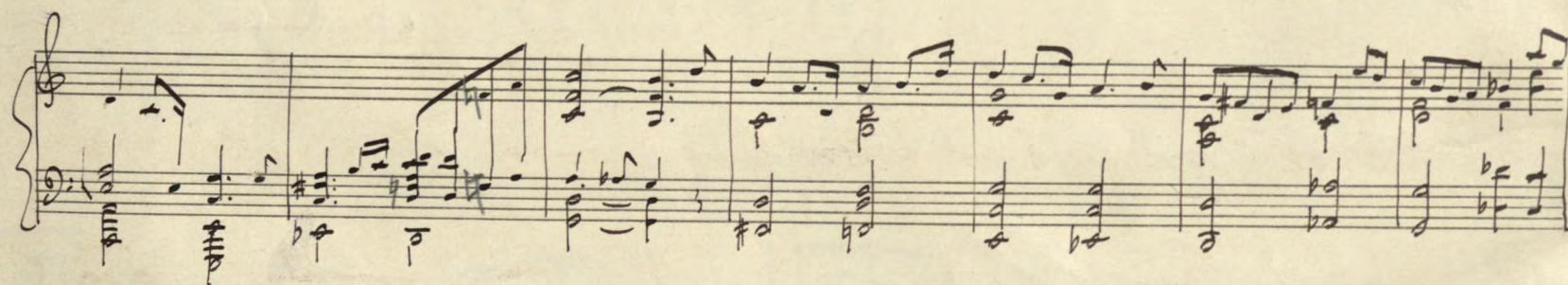
ger.

vi-1903

Sc. V.

fa-ger stads hon syntes mig. dock ländes ingen åt-rå i mine hjärta. Men när i

dag i brudens hvita drägt hon hövadt helsande mig handen gav, av

vå-rens lust för nam jag som en fläkt och giv-sa minnen stego ur sin grav -

Blott för att inför hennes bild förblek-na.

Så kände jag ej förr mita sin-ne velena, jag som dock lekt så många kärting

lek och prövat kvinnogunnet och kvinnosvek.

En ännu hon bidar under kran och slöja. Men ödet synes böjda ä stå mig

li; ty hennes brudgum dröjer. Må han dröja! Hvem vet! Förhånda är hon

En sällskap bröllopsgäster f. Solo.
Riddare och damer parvis. Helt
sällar sig till dem.

redan fri.

En dam: (Hulding)

En märk-ligt bröllop mände detta

En riddare: (Bridammen)

bat-las där efter brudgummen man skali-gång går. Jag me-nar att han

hela sa-ken glömt. Vår nägonstads i skog och mark han

En annan: (chorus)

sitter och smider till en vi - sa sina rim. och tror sig tillids nog

S. Ridderne:

(de övriga ridderne:) *En tredje (Grafotina)*

hinna hit till sängdags. Ha ha ha ha! Därmed lär jungfrun icke

Ha ha ha ha!

(alla)

nöja sig. Om rätt man känner hennes sinne lag så blir hans straff så långt som

Herr Ulf:

Damerna
Ridderna
(samt)

bröllopsnatten.

Sopr: 1. 2.

Alt: 1. 2.

Tenor: 1. 2.

Bas: 1. 2.

Ha ha ha ha ha ha

Ha ha ha ha ha ha!

Hahahaha ha ha ha!

Hahahaha ha hahaha ha hahaha ha ha

Ha ha ha

ha-ha!

Ha ha ha

En dam: (Partito)

ha.

haha!

Ej vil - le jag i

Haha

Haha hahaha! Hahaha ha!

Alla damerna:

brudens ställe va - ra! där

S

1. 2.
kommer hon! Utav sin ängslan Driven hon går att mö. ta knektarne som sökt.

Sc. VII.

+ Ingrid vid herr Stens arm, efter den fru Rikissa och Märten præt komma fr. Solö, följda av en stor skara gäster och folk.

accel.

Chor I (de grän Solo 'kommande)

Chor II.

Några av
Bengt skara
Kommande frå
hoger.

p a t.

Har ingen annan junkern set?

Har ingen annan junkern set?

Har ingen an-nu junkern set?

an-nu junkern set?

Ej vi!

Ej vi!

Ej vi!

Har ingen annan junkern set?

Har ingen annan junkern set?

Ej vi

Herr Sten: (salta till Ingrid, som visar stor oro)

(Buds
chören)

Var lugn, mitt barn! Hvad kunde väl ha timat?

Spesante.

f

(nytt rörligt, uppått steg)

Ingrid:

Ej oro känner jag, men harm!

rit.

En brud som över-gi ven står på bröllopsda-gen! Kan Waldemar mig

unna sådan skam? Väl ofta förr när han till Solö drog för

havets brus och slögens kanför-gat sitt mål och svärmande i dilt och

drömmar på vå-gen dröjde. När han sedan kom en ny-född

Sång och våna sommarblomster han bragte mig med än-ger-fulla ord. Hans

var-ma kysstas brunno dub-bels varma, hans ö-gon lo-go bedjande och

bei-da. Blönd var min vän-tan och min bitterhet.

Men nu - i dag - på själva bröllops-dagen - till alla dessa gästers spott och

spe - Det går för vida! Herr Sten: Rån för nu mite

(poco ad libit.)
räd: dig och din moder må det ändtligt gräma än jag för Edra böner

vi-ka gav och dädlös drömmare tii måg mig valde. Men gjordt är gjordt!

(Bengt och knektarne)
komma från höger

(tii Bengt)

Bengt: Erikson)

Hvad haven I an måla? Jag rä-des an det

själf sin junkern

Sorgligt är: den båt, hvori jag såg min herre stiga nys, vi funnit

Ingrid: (som lyssnat i yttersta spänning, sjunker)
med detta anker: tii jorden

Drivande - på fjärden - Tom. Ah!

(häftigt)

En Rikissa: (bjer sig ned över henne)

Ack Ingrid arma barn!

8-11

Rödligt.

S
Chor

Långsamt.

(viskande) *ppp*

Så har då dö-den in i laget

Så har då dö-den

ppp

Så har då dö-den in i laget trängt och i bittra flöden

Så har då dö-den in i laget trängt och i bittra flöden

in i laget trängt och i bittra flöden bröllops-

trängt, in i laget trängt och i bittra flöden bröllops-

nytt
Körlied

In R.

bröllopsglädjen dränkt.
bröllopsglädjen dränkt.
gläd-jen dränkt.
gläd-jen dränkt.
Min Ljugrid!
där en sista

hopp dig utur smärtans dvala rycka!
den dunkla

gå-tan än i lyc-ka, ej blott i sorg kan lösas

Ingrid reser sig sakta, liksom bedömd — synes plötsligt medveten om sin olycka.

app!

— lutar sig mot moderns skuldra)

Chör

brun-dans stolte lo-nad hur lifje blek hon

fp pp

Ingrid fram, med ålböder

står från hjärtesorg es skonad i ålderns vår!

står från hjärtesorg es skonad i ålderns vår!

står från hjärtesorg es skonad i ålderns vår!

står från hjärtesorg es skonad i ålderns vår!

acc. (odligt)

av högsta förtvialan)

A piano introduction consisting of two staves. The right hand features a series of ascending and descending eighth-note runs, while the left hand provides a harmonic accompaniment with chords and single notes. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 2/4.

Ingrid:

A vocal line and piano accompaniment. The vocal line is written in a single staff with a treble clef. The piano accompaniment is in two staves. The lyrics are written below the vocal line. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 2/4.

Det är ej såunt, det är en dröm all-enast, en hjärtlöst gäckande för-

A vocal line and piano accompaniment. The vocal line is written in a single staff with a treble clef. The piano accompaniment is in two staves. The lyrics are written below the vocal line. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 2/4.

färlig dröm! Den heta ängest mina tårars ström för tor kar. Väcken mig! Och

A vocal line and piano accompaniment. The vocal line is written in a single staff with a treble clef. The piano accompaniment is in two staves. The lyrics are written below the vocal line. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 2/4.

genast! — genast!

goin moto.

I lyfte tveken

poco a poco a tempo

pp mpp

Ha! du gud, som låter dig framt tå bedja utav jorden all, om pr din

makt jag iche triula skall giv mig den lycka, som du skövat, åter!

Märten med:

Håll, jungfru Ljugrid!

Låten Eder kvada ej varda

sempre

hädelse och syndigt han! Ty veten blott med bistånd äran från I Eder

brudgam ännu kunnen bi-da.

Allegretto tempo 1/2 = 1

I havets djup sig falska väsen dölja som våra människor med fager sång

En orädd ungervsen ren mången gång blev lockad ned med list i deras bölja

(rörelse i folkskolan)

Det mände ha va blivit jumbens öde.

Dock menar jag än än han frälsas kan, om blott han minne, nu av trolldång

Herr Sten; (till en knekt)

Sårt, med vigda klockors ljud ur doalan väckes. Till kyrkan skynda!

Märten prest:

Ring i hennes klocka! Men trollen äro mäktiga! Siu roo de

lemna ej förtan nödväng åter. Ur gamla sägner jag et

Piu mos

medel minns, be- grisat för sin kraft: Den dyraste klenod som Tav Eder

brudgum färd i havet offras må av böner signad. Ju vissare I
 li-ten därup på med desto större kraft han draga skall sin gi-va-re till

denne nejd tui - ba - ka. Den gyldne ringen d'ar

på Eder hand just læmplig er at løse junkerens bann. Fload? *Ingrid:*
(livligt)

løftes panten, som mig Waldemar gav den dag da vi hverandre trohet

Marten prest:
su - ro. I offrets vanda ligger off - rets kraft.
(nøt lugnare)

(Ingrid trekar en stund i häftig inre kamp; de

poco accel. - - - - - [uppsränd]]

övriga iakttaga henne med spänning)

En Rikissa:

Ej må du döja, Ingrid, när det gäller att rädda den ditt

hjärta håller kär.

ppp
(Ingrid) Nälan då!

(starkt)

Till hans räddning må det ske! I lären mig den bön som offret vi-ger!

Märten prest:
(Ingrid knäböjer)

Nej, Eder smärta själar må orden finna.

Säkta och förbereder sig tygt till bönen.

Frälsare - moder, du som allt lidande

huldrik hug - oralar, se till det offer som blödande, kvidande,

himmeliska under i ån - gest för bi - dande hjärtat dig bär!

Bringa mig åter den vän som med tårar

blic-kar jag söker. Frälsare - mo-der, du nå-dens ut-korade.

fräls den av syn-di-ga villor be-da-ra-de! Bön-hör hans brud!

Chör av
tre folklidare

Ingrid reser sig vid chörens insats upp, går

Heli-ga jungfru, bön-hör hans

+ klockringning
på avstånd. x)

mot stranden, + kastar ringen i havet - blickar stum och själf anvarande mot det ställe där han
sjunkit.

brud!

x) Obs! Denna klockringning fortgår hela tiden till aktens slut. Den bör klinga
svagt och avlägsen och ändret vid de särskilda påpekade ställena (Klockringning - - -)

återvänder till fadern, hvass arm hon fattar. Gästerna börja bryta upp. några taga avsked
och avlägsna sig åt höger, de öfriga följa

pp accel.

Herr Sten, fru Petrona, Ingrid och Martin Prest, hvilka + långsamt sätta sig i

rorelse mot Solo.

+ Ingrid slungar plössligt likson på nytt och starkare medveten om sin olycka. fortsätter att Alla följa, utom Herr Ulf.

Sc. VIII.

Chör av de bortdragande gästerna:

Gyvene by - ja, genom vägen för tiden

pp

Handwritten musical score for voice and piano. The lyrics are in Swedish: "bunden vid din sida, nu stå mot trollens ruse, men när minnena som". The music is in G major, 4/4 time, and features a vocal melody with piano accompaniment.

Flan Ulf:

Handwritten musical score for voice and piano. The lyrics are in Swedish: "Flan bröta år, hur fagerst än de tjunga, och brydan dragit ringen av sin flytt! (con bocca chiusa)". The music is in G major, 4/4 time, and features a vocal melody with piano accompaniment.

Handwritten musical score for voice and piano. The lyrics are in Swedish: "hand. Det tyckes för mita hopp et gynnans tecken. A...". The music is in G major, 4/4 time, and features a vocal melody with piano accompaniment.

Gyll. ne

Sorg i det är vis - den av den kärleks makt som vär - ken och till viddens kanten

Hem Ulf:

Vår brann en bitter Sorg i hennes bön, men

lyds.

(con bocca chiusa)

lyds.

(con bocca chiusa)

ungmötarar net jag tooka snart, där ärens högsta hävor glänsa klart.

Sten Folkesson ej mände slikt be- döva. Välan! En Söngvar det knappskalle

löv- va, förän luv jungfrun jag att gill- ja går. (går åt Solöskallet - - -)

(c. b. ch.)

slämnar lysande i de gästerna som sjunga i fjärran:)

Bakterna

Syftne börja fläta till
bryggan åter för den fröjd som
flytt - tukt. fröjd

Herr Ulf säger beträffande och förbättrar mot Solo,
neder förhången sluter sig på sista akkordet.

är det an
lyft - tads varde
gillet
nytt.

KONGL. TEATERN

B. 3. Sid 107.

Ran.

H.

En är Senare.

Långsamt.

Handwritten musical score for piano, titled "Ran." and "En är Senare." with the tempo marking "Långsamt." The score is written on ten staves, with the first two staves containing the title and tempo. The music is in 2/2 time and features a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings like "p" and "f".

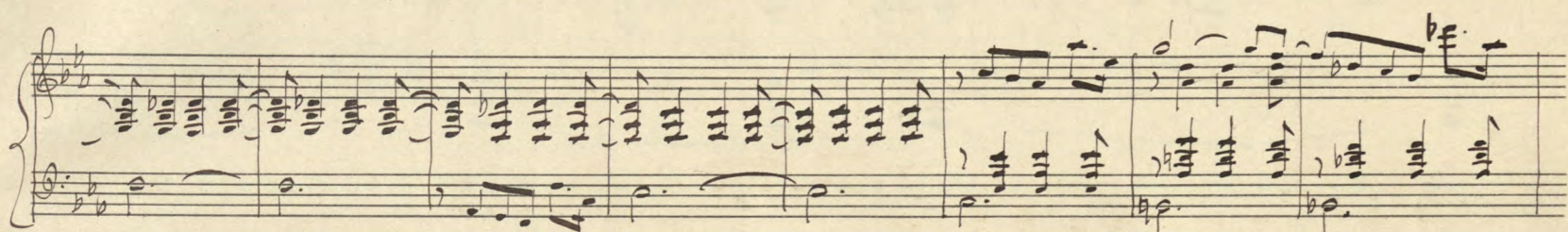
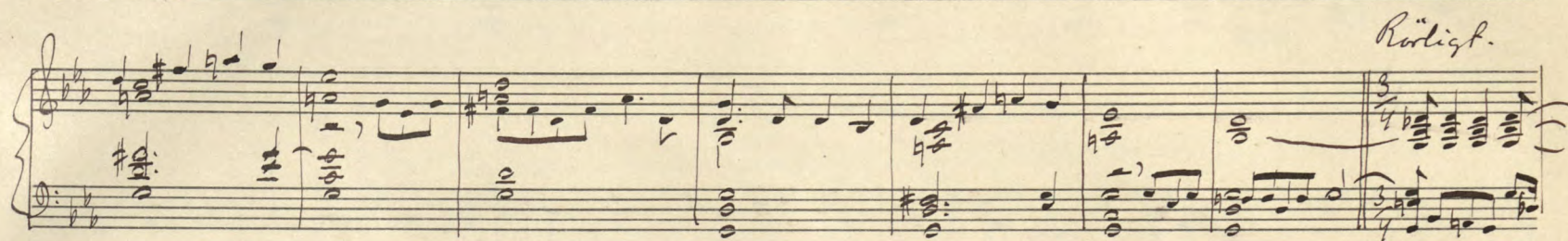
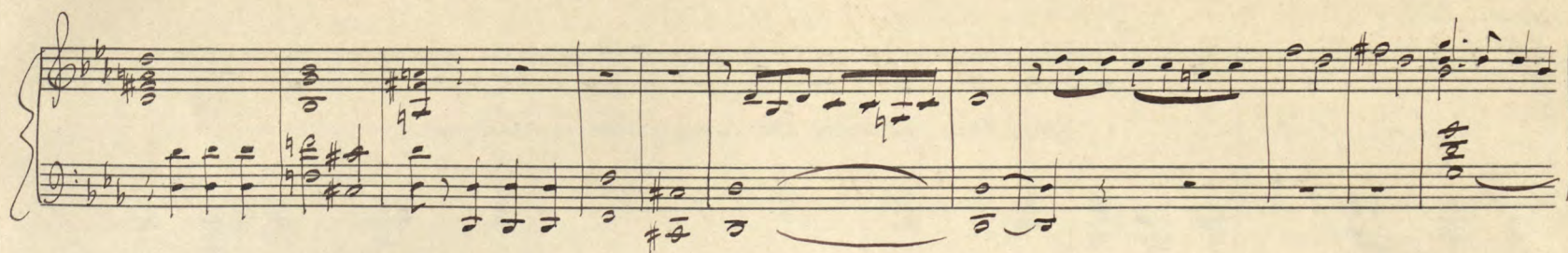
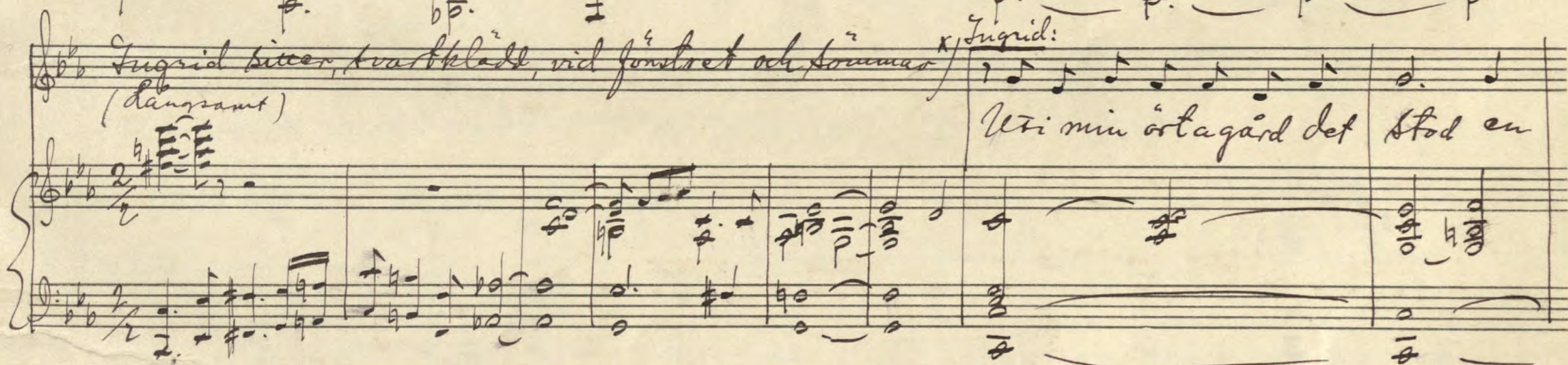
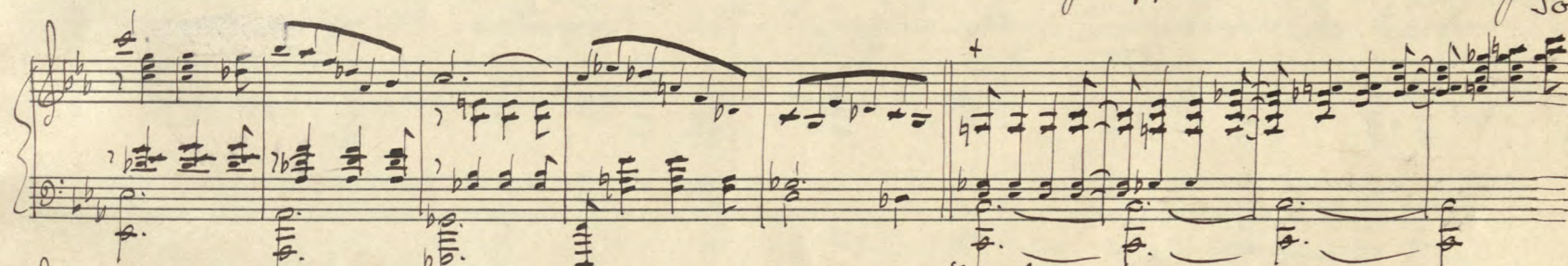

Bild I

Sc. I.

Scen I.

+ Fönstret öppnas. På Sol's. Et rum i götisk stil.
Solken.Ingrid sitter, svartklädd, vid fönstret och stannar
(dåligt)

Ingrid:

Uti min ertagård det stod en

gång en ros så röd, så röd som alla mina hjärta-blod. Men under bladens

B & H. Nr. 11. A.

1/ För färgvackningens skull: en slott hvitt tyg, hvar på guldblommor broderas.

ljärta glöd i mulen grodde Sorgens bleka lilja.

De skira färger fölo av för Stoomans lek och gny. Skau väl ut sommartidro

grav den rosen gå i blomning ny? Tungt är än vatena Sorgens bleka

(dout, recit.)
lilja. Min hela liv i väntan går, den ström ej stannas kan.

Snart östas gården öde står: där en gång rosen-glöden braun

(låter sömnaden sjunka

nu visnar även sorgens bleka lilja.

: knät, stivrar ut)

"Ja visare I

liten därup- på, med desto större kraft han draga skau sin. gi-va-re till denna nejd till-

baka. Så lodo prestens ord. Det är min kraft, min iöls för-

tröstan som skall Wal-dermar frälssa. Men ack, hvar stund min svaghet mera blottar:

jag kan ej hoppas, mäk-tar icke tro, så länge än hans ö- de dunkelt är.

(reser sig häftigt; broderiet faller ned på golvet)

En är här re-dan gån i fruktlos bida, men

ungdom svinner och min tid förtärs.

Där

ur te drager li-vestolt för bi

med bröllopsgillen sång och

Sommarsju. bel. Ux vill jag, ut att minna

bo - jor kasta och blomstersmyckad blanda mig i vinn - bel

För - gå - ver! Ringen i ha - vet, Gyps min hand och

fot för - lamar. Uti minnets cell som

(Sjunker åter ned på stolen
gömmet ansiktet i sina händer.)

fän . ge är jäs tie evig, hopplös väntan dömd.

Sc. II.

Scen.

Fru Rikissa inträder sakta,

(något rörigt)

Fru Rikissa:

Ack barn, låt ej din tanke ständigt stinga på

Ingrid: (reser sig häftigt)

nytt i detta när om det skall gro. Blott dö- den, moder, slungas kan de kval,

(lidelsefullt)

pin most

Som efter Edra råd mig själv jag redde, när av min hand jag trohet, tecknet

Fru Rikissa: (lynt)
drog. I sorg och grubbel fångat är ditt sinn. Ännu du

hoppas bli på båten re skiften. Än ej för-tvåla har mig

li - vet lät. *Ingrid: (livligt)*
du, moder, led en gång som jag?

Fru Rikissa:

Ja, barn, en sorg lik din jag hade i min ungdom, fast aldrig än dess

hemlighet jag upp-sat. Nu lju din tröst jag därom tälja vill:

(ritand. poco)

ri - tar -

Herr Peder han var sig en

dan - do

(lugu, jämn rörelse)

riddaren se båd. Ut drog han i världen den vi - da än kämpa för Krist mot de

hedningars våld. de runno mina lå- rar så strida. Vår stridare mände de

rinna än- då, när sheppen boro bud över havet det blå. Hem Pader ligger de-

- der under palmer i So - - der, råk aldrig han med Eder i

brudsång skall gå under So - - len.

Jag sörjde i nätter, jag suckade i år; då vände min gråt igen ut

fly - ta. 'I bliven min, stolts jungfru, och torken Eder lär.'

På Solo' skola sorget tankar tryta. Så talade Herr Sten, han var

kräck och glad och ung och bodde i sin borg allt så stolt som någon kung. "Herr

Peder lig-ges dö'-der under palmer i So'-der, Men utan hjärte gamman varder

levnaden tung under so - - len.

Han log och bjöd mig handen, då hela des mitt sinn. Slik

gilja-re väl kunde det be-ve-ka. Snart drog i Solo'-bor-gen vårt

bröllops föl-je in. Så lustigt hördes giga-rena le-ha. Och

främmen för gide våren och strödde blommor mång, och under himla fästet jag hörde som en

Sång: Hem Peder ligger dö - - - der under palmeri dö - - - der, men

Sjålen ser i himmelrik med fröjd vår levnadsgång under dö - - len.

ansigtet - - - - - ser åter upp!
 Ingrid;

Flur lycklig, moder, var din lott mot min!

En varm och djup och tårdräukat hjärte-sorg är himmelsk lust mot denna dära
 ö-ro som stjäl mitt hjärtas tro, min viljas maket, som är min kraft och

för-ja krossat har till stoft och mångt som gift u-ti mitt blod, så är så

En Rikissa:

fridlös ängest släds det brinner. Min kära barn, slä

Sc. III

Scen 3.

Herr Sten inträder.

dessas tankar bort! Var vits, snart kan sig allt i gammal vända.

Ingrid marker det ej. Han tar ett par steg fram, ser spörjande på En Rikissa, som svarar

med attvärder; gör en avbrytning, slår där på lyft, liksom vändande

Herr Sten:

Det sägs att tiden helar alla smärtor; de mände

denna snart och vara löst. Ty kommer jag, min dotter, dig att måla om

Ingrid: (återuppvaknande) Herr Sten
 slo-ra ring. Så hör mig! Tala, fader! nåväl!

Då fullt ut är ren har förgått den junker Waldemar dig över-gav så är för

dig han död. Emellan En der må hvarje band för alltid vara

lost

Ulf Turesson, hvart rike-din och släkt allt landet

känner väl har nu av mig be-gärt din hand och med mitt gillande allt reu i

dag han kommer för att få mitt löfte av din egen mun be-segladt.

Fru Rikina:

Ingrid: (halvt för sig själv)

Se, Ingrid, hastigt sannas mina ord! Men Waldemar som ringen fråsa

Herr Sten: *skall?*

Ej mer om honom! Fö-ga hopp du har då prestens råd ej ännu fullter

buret. För lika griller du ej offra må den avundvärda lott som har dig

Trygghet: (nått kändt)

lynds. Den lotten tycks mig fö-ga avundvärd. än av min fader. till ett lyck jag

Herr Sten:

lones. Hvad? Lyck? Dig junkern svikit har, ej honom du.

Ingrid:

Min fader, den klenod som genom hjärtats dom mig dyra't var jag gas som

lösen för mitt hjärtas lycka. Och himlamakter ropade jag an: Mer helig

ed, mig tycks, blev aldrig svuren, mer heligt offer icke bringas kan.

Min dotter är för stolt att släkt för gäta. Jag

Herr Sten: (betraktar henne forskande.) + Ingrid rycker till

måste bida. Litar du då än på detta offer?

Ingrid:

Sannst än tygs mig ordet: I offrets vända ligger off. rets kraft. För

Herr Sten:

vissa är min vända svär. Ja väl! Men om jag riktigt fattat prestens råd, så

lö- ses denna kraft och varder däd blott i den mån du däruppa för-tröstar.

Gag av din tvekan granneligen ser: du känner vändan,

(varmare)
tror ej på dess lön och kan ej tro där på. Så har du sjått den dunkla

Ingrida ättbörder och minspel förräda en allt häftigare inre kamp. Föräldrarne

gå. tan löst till e-gen båtstad.

iallettagn henne förstulet, fadern vandrande av och an i rummet, modern, under

Det hon tar upp sömnaden från golvet och syar densamma.

Handwritten musical score for piano and voice. The piano part is in the left hand, and the voice part is in the right hand. The key signature is one sharp (F#). The time signature is 4/4. The music features a melody in the voice part and a supporting piano accompaniment.

Ingrid lyssnar stannande, liksom

Handwritten musical score for piano and voice, second system. The piano part continues with a melody in the left hand. The voice part has a melody in the right hand. There is a red mark on the piano part.

(Trumpeter uttrampar scenen)

träffad av en ny tanke, föräldrarne vecla en betydelsefull blick.

Handwritten musical score for piano and voice, third system. The piano part has a melody in the left hand. The voice part has a melody in the right hand. There is a red mark on the piano part.

En Sven: inträder anmälande

Ulf Truvesson med många män i följe just

(orch.)

Handwritten musical score for piano and voice, fourth system. The piano part has a melody in the left hand. The voice part has a melody in the right hand. There is a red mark on the piano part.

Herr Sten:

(Sveunen går)

nu i bergen drager in. Se till att för hans folk ej god försläktning fattas!

(bakom scenen)

Handwritten musical score for piano and voice, fifth system. The piano part has a melody in the left hand. The voice part has a melody in the right hand. There is a red mark on the piano part.

Poco più lento

Jag går åt riddam helia. Hitt till Eder jag honom för. Nu sansa dig, min barn

(orch.)

Sc. IV.

Scen 4.

(går ut)

än din trolovade du väl må möta!

Ingrid: (liksom återuppvaknande)

 Fru all min smälek alltså även den, att

o-åtsport för enas med en annan än den mita hjärta själsomant går dit

Fru Rikissa:

 väl! Säg, har då Waldemar din älskog än?

Ingrid väx boara, tockar

Ingrid: *Fru Rikissa:*

Ack, för min blick är allt blott natt och gator Ja, barn, en

moders öga bättre ser än du som gråtit nys så många tår.

Allt ligger fient och blott, de band ha brutit, som vid det flydda fängslade dit

liv, och du är fri! Din hjärta har dig löst. När på din

af-fer du ej mäktas tro, då är den stolthet blott bedrägligt sken, som

dömer dig till ny och fåfång vän-tan. Tänk på din moders ungdomssaga, bar-

och fatta mod! men tygt! Jag hör den nalkas.

Scen 5.

Dörren öppnas av vänner. Herr Ulf
inträder, följt av Herr Sten. Fru Rikissa går dem till mötes

Sc. V.

J varen välkommen, herr
Sirligt.

rid-da-re god vårt hus stor heder. *J* gö-ren och ljusa-re lider och

Herr Ulf:
glada-re mod till-baka till Solo' *J* fö-ren min tack, fru Rikissa, för den

helsning så god! Till Solo's fridfulla nej-der så tidt min varmaste

Ingred: för sig sjö

längtan stod från rikets rådslag och fej — der. *Eu*

Herr Ulf spöjer med blicken föräldrans om Ingred.
de vara för samma sätt.

ridderman han är i. *Allick och blick, i later Som i later*
Herr Ulf: vänder sig till T. *Jungfru Ingred! Må*

ären-de kända i, *kommen jag är med ära till eder an gilla Herr*

Sten redan spott an i *ären mig här och styrkt av hans löfte och vilja jag*

bedes att nu Eder egen mun den rosen-fagra må säga hvad

(fatta Ingrid's hand)

Själö i menen om så-dant förbund och om denna hand jag skall ä —

ga.

Ingrid:

Ulf Furvesson: Min faders ord må skänka Eder handen

långsamt

Herr Sten: (halvhögt)

(En R. hejdar honom
med en åtbörd.)

Guds löd: Hvad? Trot-sar hon?

Min hjärta lyder andra makters bud.

(violigt)

Herr Ulf: (släpper Ingrid hand)

I Svaren stolt, skön jungfru! Tills nu jag dristade, om Edert hjärta

bedja om jag svarar att icke för vårt bröllop firas skall än detta hjärtas gunst jag vunnit

har, men intill dess den fagra handen bäre som tecken av mitt löfte denna ring

+ Herr Ulf

fattar äro hennes hand + Ingrid drar den häftigt tillbaka

Ingrid:

Av Edert käcka tal man

(lidelsefullt)

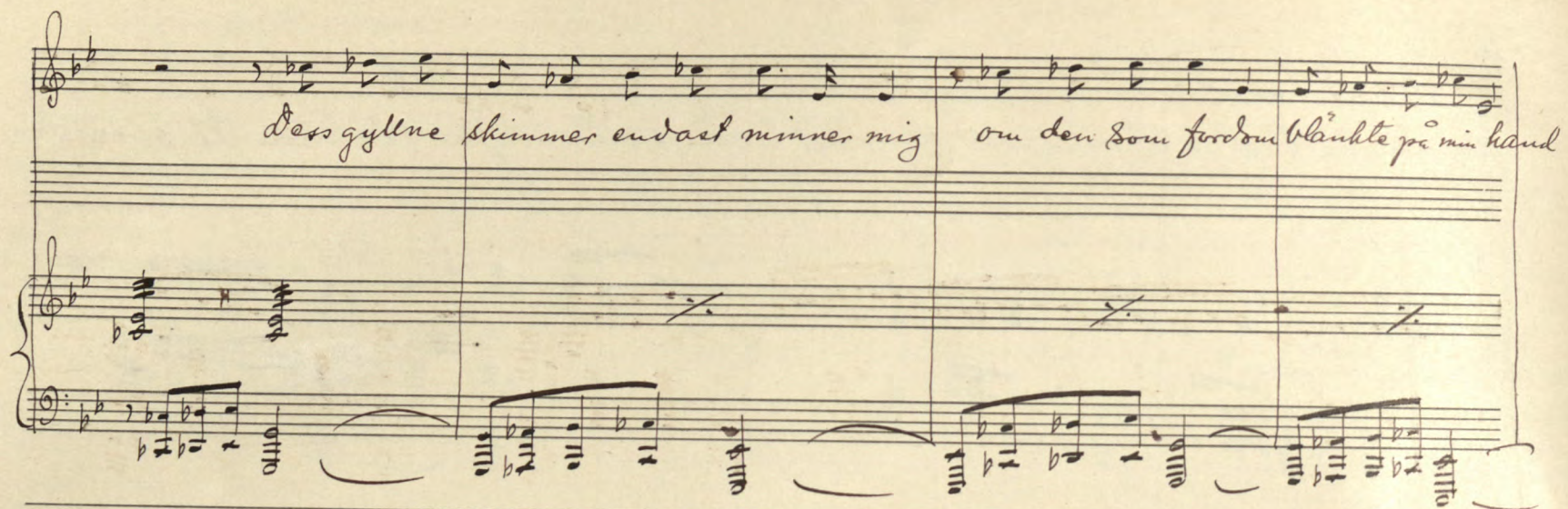
märka kan att kvinnors ynnest Eder billig tycks. Så hören då jämväl den

ed jag svar: Ej förr min hand skall låra denna ring än

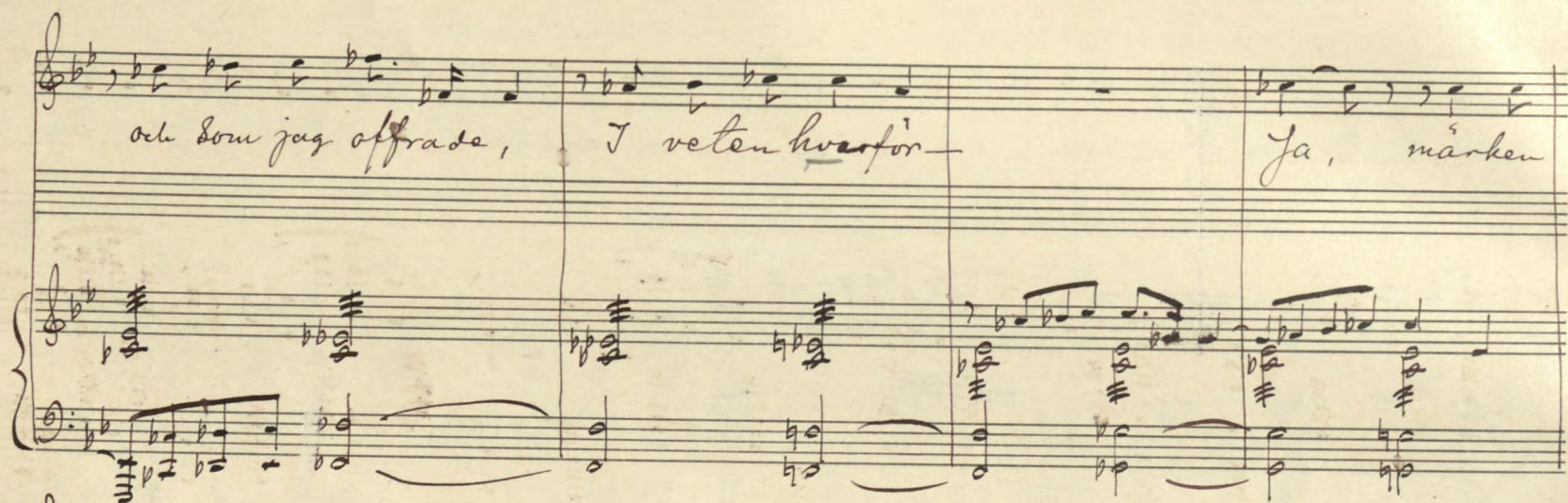
detta hjärtas gäst I vunnit haven! *Fru Rikissa:*
 Herr Ben: Be- siuna väl, min dotter, dina ord!

Ingrid:
 spill ej av en mysk din egen lycka! Ack lycka! Inför denna ring jag ryser

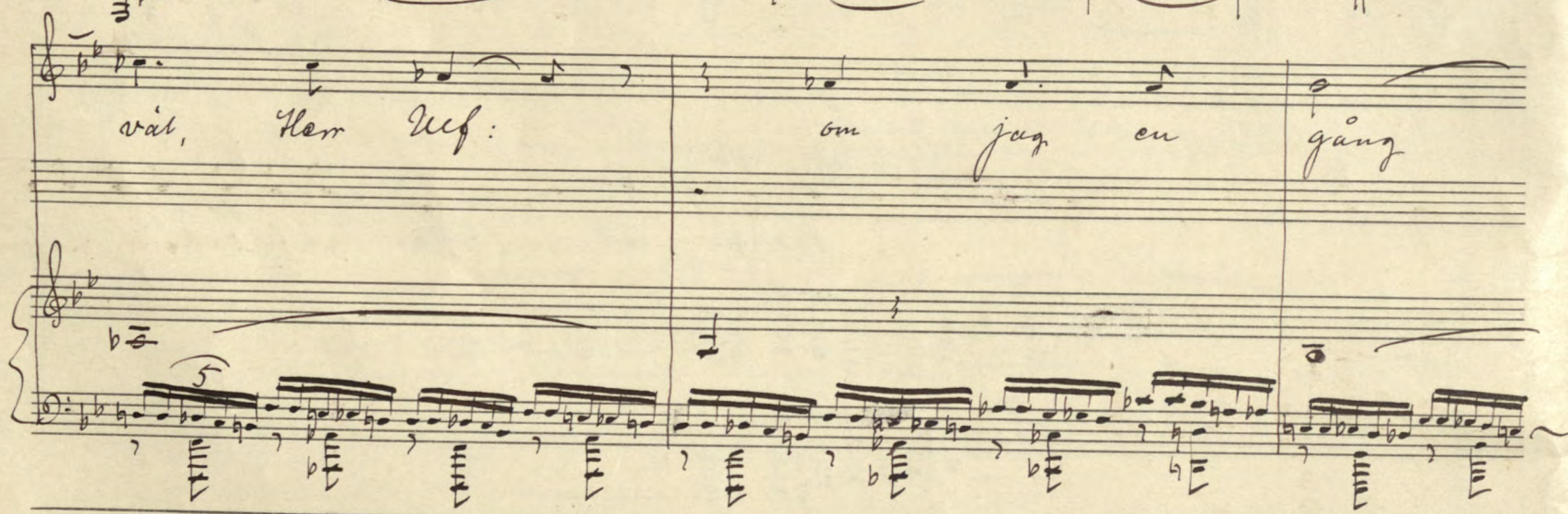
dess gyllne skimmer endast minner mig om den som fordom blänkta på min hand

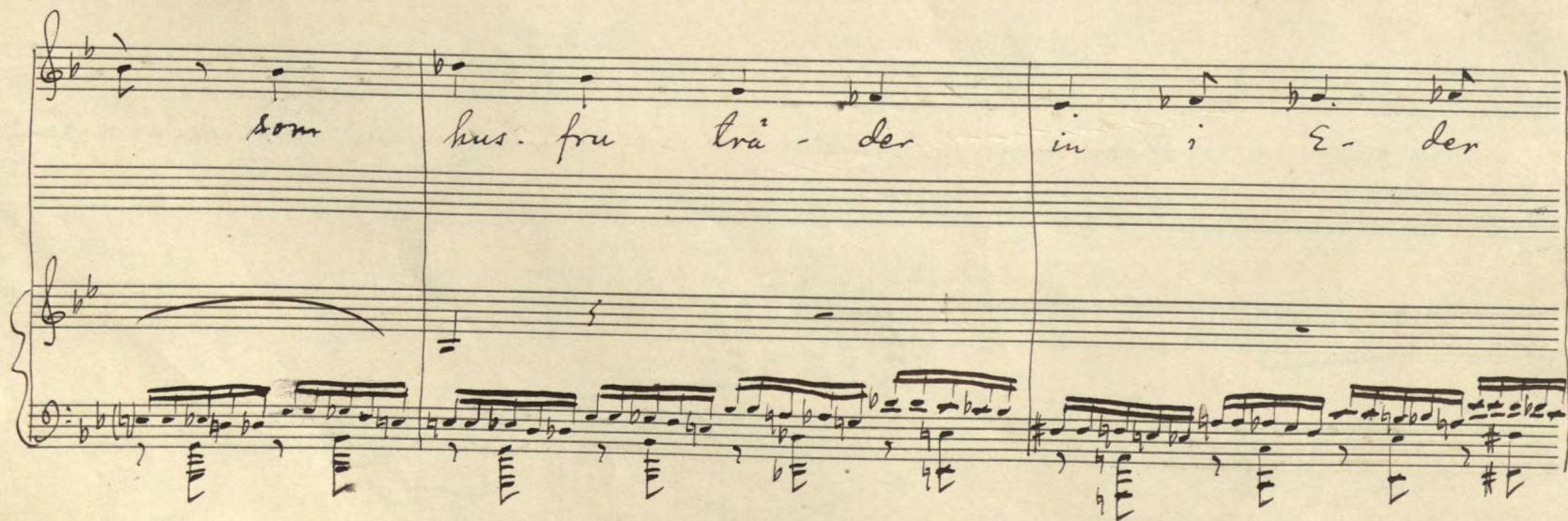
och som jag offrade, I veten hvorfor Ja, märken

väl, Herr Uf: om jag en gång

som hus. fru trä - der in i E - der

borg Skall ho. tande den tanken stads mig

föl - - ja an han, den an - dre, återkomma

kan. Av oris oro skall mita sinne käras, och lust och lojen fly från Edra

Sa-lar, och om Ulf Fuwesson det sägas skall an han en osälet gifte

Herr Ulf:

Nej, jungfru Ingrid, glæde-lyst jag tror på lysa framtids-
 korat sig. (Lugnt, sirligt.)

dagat när en gång I Eder Svåra Song för vinnit haven. Ej tröst skall Eder

tryta ty jag sett att Eder stolta håg mot höj - - den trår.

Alla

Ingrid:

Fullväl jag vet att man herr Ulf, gemål stor heder skall bevisa.

Herr Ulf

119

4 Känner I jämväl den fröjd som heter, stads ää söka etc hög - re

na? Ingrid: (colla pite) Herr Ulf: En högre? På hvad sätt? Som ritea.

Kungens breds.

falken stiger gärmt ö- des bana. Min ää i lan- det ädlast är och ädlast, i dess

ädror flyter kungablood och denna hand har redan ofta prövat ää rikets tyglar hålla

Flaven akt, skön jungfru! Låt det händer att en dag en krona sättes på Edra gyllne

Ingrid Agnes

Lo- kar. Kan sådant hopp ej liva Edert mod?

Upprörd.

häftigt träffad av hans ord.

Ingrid:
ga

dukt

gä- det vore lön för all min kvada, det vore tröst för hvarje stund av kval

Ät giva livet stora syftens glans, ät stol och hjältelik besfärd ge-

stal- ta. Hvad sälsam eld som tändes i min själ vid dessa tankar,

eg- gande och lju- va, och underbara synar dy- ka fram

ur flydda drömmars aningsfulla dun-keel.

I fjärran står en stad; dess torn och vallar i so - len glänna.

Vinden leker lätt med fanor, vimplar, band och blomsterdingor och rymden dansar utav

klockors dån, från gatorna och torgen glänmet går med presters sång och klangen av ba -

Su - ner, och sakta drager upp mot kunga bon - gen en

fest - ligt tåg i bjärta skrudars pralst.

Högt rida två i flammande skar.

lakan. Glör, fol - ket jub - lar

Medan Ingrid ännu står förjuren i
syn, sätter herr Ulf ringen på henne.

Ingrid:
Fru Rikissa:
Herr Ulf:
Herr Sten:

"Helt vår fagra drottning!" "Helt vår fagra drottning!"

ri. tar. dan. so molo

hand som han därpå höviskt kysser. Fru Rikissa omfamnar Ingrid.

ning!"

ning!"

ning!"

ning!"

Riddarne verka se handslag. Förhängat sluter sig hastigt.

(Scen förändring.)

Handwritten musical notation for the first system, featuring a treble and bass staff with a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a 4/4 time signature. The notation includes various note values, rests, and a fermata over a measure. A bracket with the number '8' is placed above a group of notes in the treble staff.

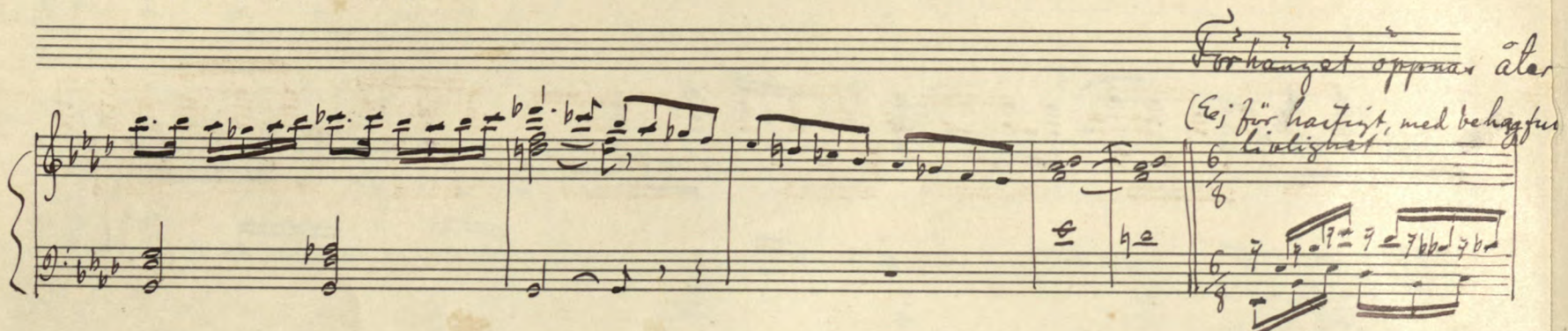
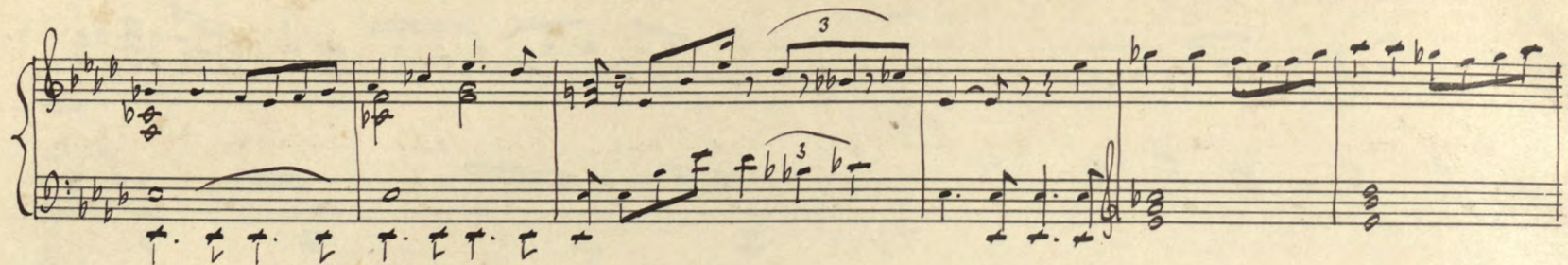
Handwritten musical notation for the second system, continuing the piece with treble and bass staves. It features complex rhythmic patterns and a fermata. A bracket with the number '8' is present above the treble staff.

Handwritten musical notation for the third system, showing treble and bass staves with a key signature change to two sharps (F#, C#) and a 4/4 time signature. The notation includes a fermata and a bracket with the number '8'.

Handwritten musical notation for the fourth system, featuring treble and bass staves with a key signature of two sharps (F#, C#) and a 4/4 time signature. The notation includes a fermata and a bracket with the number '8'.

Handwritten musical notation for the fifth system, showing treble and bass staves with a key signature of two sharps (F#, C#) and a 4/4 time signature. The notation includes a fermata and a bracket with the number '8'.

Handwritten musical notation for the sixth system, featuring treble and bass staves with a key signature of two sharps (F#, C#) and a 4/4 time signature. The notation includes a fermata and a bracket with the number '8'.

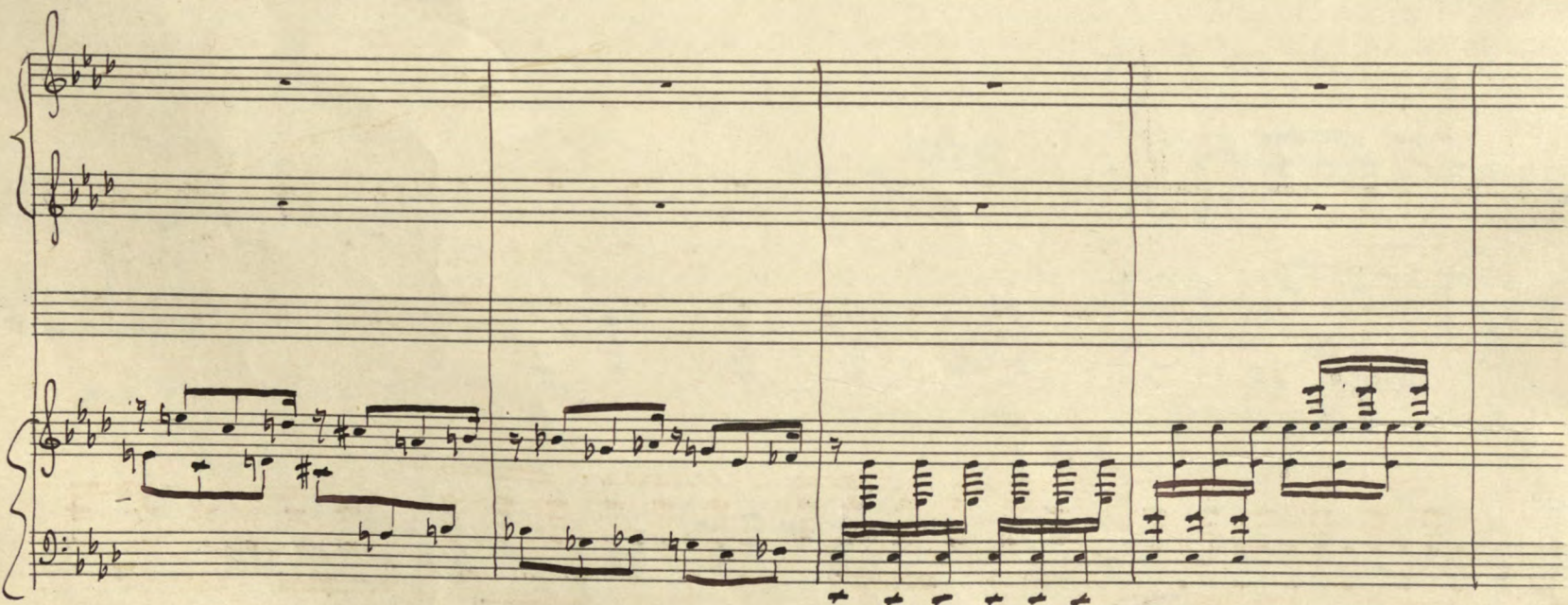
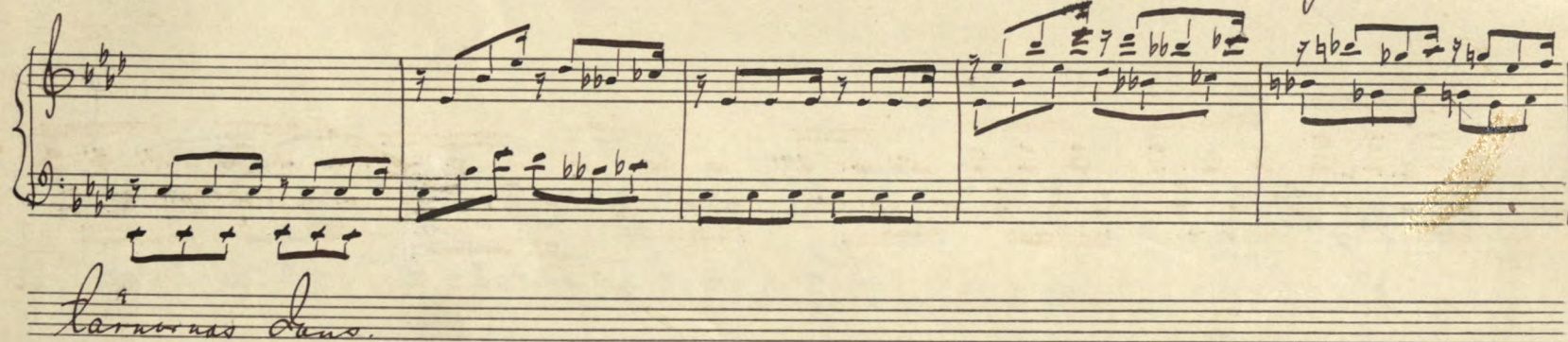

Flos Ran. En hög, praktfull sal med genomskinliga väggar och spelande, mångfärgade dagrar i höjden. Utanför i havsdrunklet slä bjästa fantastiska jätteblommor vaggande fram och åter. Särskilunda skymtar emellanåt fram balken den.

Bild II

Sc. I.

Scen I. Ran och Waldemar hula under en frönljus med tre höger, åskådande

1. 2. 3.

Sys-trar, lå-ten vi - sor klinga ge - nom ha - vet's klara rymder,

lå-ten dansar lätt sig svinga öm ver sil - ver - sanden här!

Fröj - der vä - ra fjät be - vin - ga! Fröst åt själ som trär och längtar

hvi- ta lemmar lek vill bringa, smi- dig, smäktande och

vän.

Lätt, ljudlös

Ljus och svajande Silverelöjor.

The first system of music features a piano accompaniment. The right hand plays a series of eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a harmonic foundation with chords and single notes. The key signature has two flats, and the time signature is 3/4.

The second system continues the piano accompaniment. The right hand has some rests, while the left hand continues with a steady rhythmic pattern. The notation includes various accidentals and note values.

The third system of music shows the piano accompaniment. The right hand has a melodic line with some grace notes, and the left hand continues with chords and moving lines. The system ends with a double bar line.

The fourth system includes the vocal entry. The vocal line begins with a rest, followed by the lyrics "Fram under verldshvalvet irrande lå: gor Simmar". The piano accompaniment continues with a steady eighth-note pattern in the right hand and chords in the left hand. There are first and second endings marked above the vocal line.

The fifth system of music continues the piano accompaniment. The right hand has a melodic line with some grace notes, and the left hand continues with chords and moving lines. The system ends with a double bar line.

KONGL. TEATERN

vilsen en Snöhvít Sván vilje lös buren av verlingens vågor övertes åndlös oca

1. 2. *an.* Människosinne, du är den seglande swa - non där u - te!

3.

Din är den skönhet du ser i de speglade böljornas bild på din ö - de ban

Her till flykt du ringen bre -

ri - tard.

der, är o-ändligheten stäng - sel.

Vill du varda fri - din fäng - sel, dyk till oss i

sval - let neder!

Handwritten musical score for the first system. The vocal line is written on a single staff with a treble clef and a key signature of two sharps (D major). The lyrics are "Hör hvad dig vän - - tar, hör!". The piano accompaniment consists of two staves, treble and bass, with a key signature of two sharps. The music is in 4/4 time. A diagonal line is drawn across the system, likely indicating a correction or deletion.

Hör hvad dig vän - - tar, hör!

Handwritten musical score for the second system. The vocal line is written on a single staff with a treble clef and a key signature of two sharps (D major). The lyrics are "Biklande blickars lockande lågor,". The piano accompaniment consists of two staves, treble and bass, with a key signature of two sharps. The music is in 4/4 time. A diagonal line is drawn across the system, likely indicating a correction or deletion.

Biklande blickars lockande lågor,

Handwritten musical score for the third system. The vocal line is written on a single staff with a treble clef and a key signature of two sharps (D major). The lyrics are "klangers och lofters rusiga smek vaggas dig vekt på vållande vågor,". The piano accompaniment consists of two staves, treble and bass, with a key signature of two sharps. The music is in 4/4 time. A diagonal line is drawn across the system, likely indicating a correction or deletion.

klangers och lofters rusiga smek vaggas dig vekt på vållande vågor,

Sö-va och väcka i villande lek. Upp ur de brinnande livsdjupen höja sig

ro-sen-de Sy-ner förbindningspyram drömbilder sö-jä sig

Hastigare
genom för-rädis ka flö-jors strek Ty med dem kvar ljuslig villas

hänlighet vi listigt gömma, hur man tänder lägor ömma och hur älskogs-

Tempo I.

lång-tan stil - - las Tänd den och släck den

Tempo I.

tänd!

1. 2.

Systrar, lå-ten vi - sor klinga genom ha-vets

klara rymder, lå-ten dansar lätt sig svinga ö-ver sil-ver-

Sanden här! Fröjder vå-ra fjät bevinga. Tröst åt själ som trår och längtar

+ Ran ge

hvi- ta lemmars lek vill bringa, smi- lig smäktande och vän.

Sc. II.

de dansande ett lecken - Scen 2.

att upphöra.

Ran: (böjer sig ömt fram mot Waldemar)

Har denna lek ej längre ditt behag? Ditt

Lugnt.

ri- tar d

ö- ga stirrar mot ett namnlöst fjärran, din mun är stum och kysser icke mer, din

arm ej längre sträcks till varma famn - tag?

Waldemar:

jag lyss till ha-vets underliga låtar. Dess låtar sån-ger jämt jag söker
 ty - - da. Mig tyckes att jag hört dem för, men vet ej när, ej kvar -

Ran:

Kan mina tårnors glän ej grubblat ur ditt vaka sinn förjaga. Så

Handwritten musical score for the song "Kom til mig" in G major (three sharps: F#, C#, G#) and 4/4 time. The score is written for voice and piano.

Voice Part:

- Lyrics: *kom til mig, læs svaret i min blick på hverje frøge som din tun - ga*
- The melody is written on a single staff with a treble clef.

Piano Part:

- The piano part consists of a prelude and accompaniment, written on two staves (treble and bass clef).
- The prelude is marked with a repeat sign and a slur.
- The accompaniment is marked with a repeat sign and a slur.

brän - - ner! Jag älskar dig -

bräöt en hemlig oro: jag ett namn vill ropa.

Handwritten musical score for the song "Lilla Sten" by Carl Gustaf Palm. The score is written on two staves. The top staff is for the vocal melody, and the bottom staff is for the piano accompaniment. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 3/4. The lyrics are written below the vocal staff.

brus, men är ej fram till mina läppar hunnet, det ä - ter dränkes i

Ran:

Sorl och mörker. Tärnor! Fort, bringen vin! i glömskans

En tärna framman dyggen!)

ski-ra purpur din tan-kes köld till känslas tina skan!

Waldemar:

Mig tycks ditt vin ej mer ha samma kraft. Snart kan mitt blod ej längre bära

Ran:

el das
då har ditt blod ej längre samma kraft att fröjdas åt sitt eget

x/ Från detta ögonblick återupptaga tärnorna sin dans och ledningen hela tiden handlingen med lämpliga gruppställningar och rörelser, aus under det de

flödes y-ra och ledan lurar i din slö-a håg. Var på din

valst; han vill din livslust stjä - la! Waldemar:
Ja, jag är trött, ej vaka jag för

Ran:
Ger ick
mår. 7 drömlös slummer blott jag ville sijn - ka.

ruset dig en drömlös ro? Waldemar:
Jag vaknar släts med häftigare törst. Ar

li- vet en- dast rus och t'oret? Skall ej en gång jag släkt och frias doalau

Stiga och vakna njuta svalkan i min själ? *Ran:*
 Å vakna är att känna

Waldemar:
 Så låt mig vakna när jag slumrar
 åtrån vakna och blott i slummern är din an- de sval

in och njuta slummerns sötna va- kande. *Ran:*
 Nu tronar ledan på din trötta läpp!

Bland önskingar som få-fängt storma här mot allettens gräns den evigt

vi-kande och sö-ka spränga hvarje väsens lag du irrar maktlös kring liksom en

fjäril som hungrig fladdrar ifrån ört till ört runt om en blomsterskål av honung

full, och i sin i-ver icke skatten vars — nar. Waldemar:
Så visa mig

hvad jag ej själv kan se! *Ran:*
 ja om din tanke av mitt tal kan tyglas:

En blomma spirar ur ditt

(rörligt)

vä-SENS rot och blomblad från hon upp mot huset slår i färger

kla-ra skiftande och mjuka. En

väl-lukt strömmar ur dess bjärta kalk och sänker dig uti ett

Saligt rus så snart den trolska doften in du an-das.

Waldemar:
Flur

Ran:
Dina sinners röda lil - ja dess åsyn dig förkunnar att du
nämns hon?

är
men när dess änga genomträngt ditt väsen och du har läppjat kalkens klara

saft, då lyf- ter lyckan upp dig till sin barm och alltet,

du och blomman varda ett.

Waldemar:
Här blomman spirat i mitt

(Rörligt)
Han:
Haha ha ha ha ha ha

väsens rot, hvad är då jag om icke hon jag är?

ha

En lilja, rusad av sin egen

dofs!

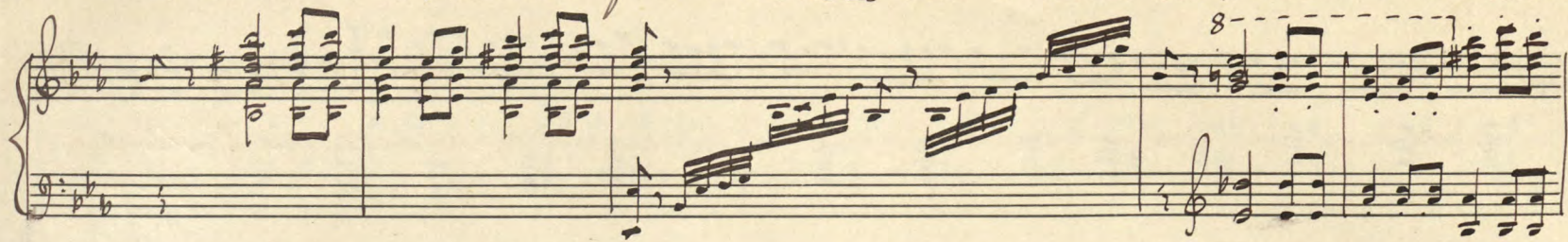
Den gätan lö- ses blott i detta vin.

Så drick då, Waldemar! U- ti din

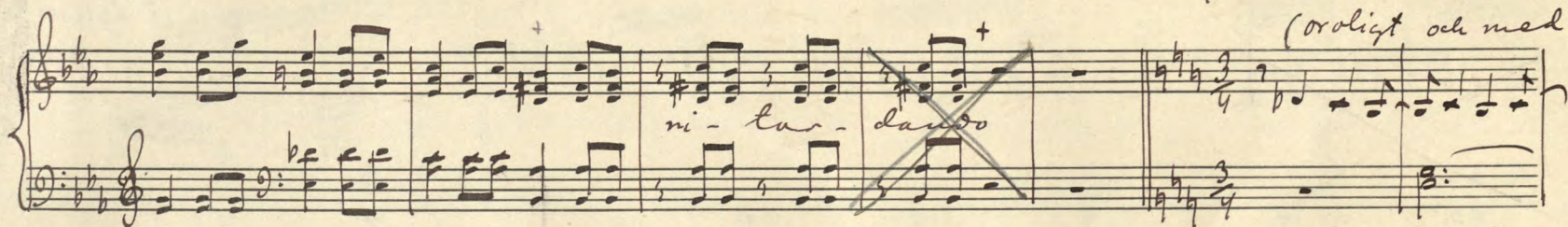
Ran löser en stolt blomster från sin barm och kastar i bägaren, som

dryck jag lägger liljan ned som must och krydda.

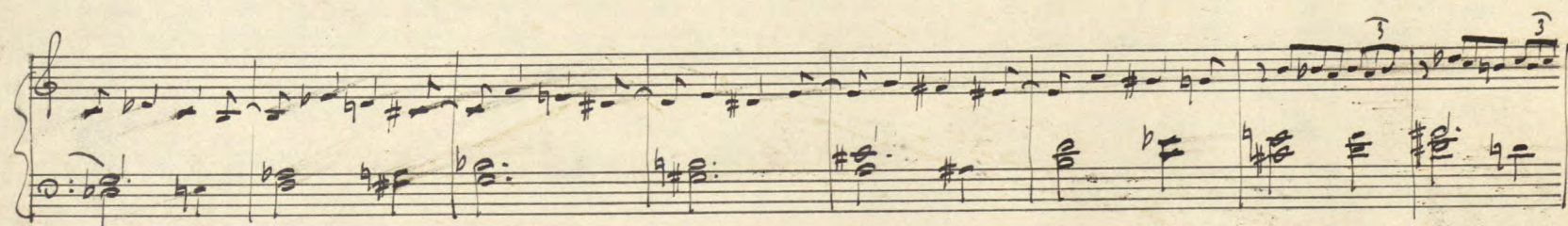
hon räcker Waldemar. Denne fattar honom och blickar en stund drömmande

ned där - - - - - kommer Drycken - - - - - tömmer drycken

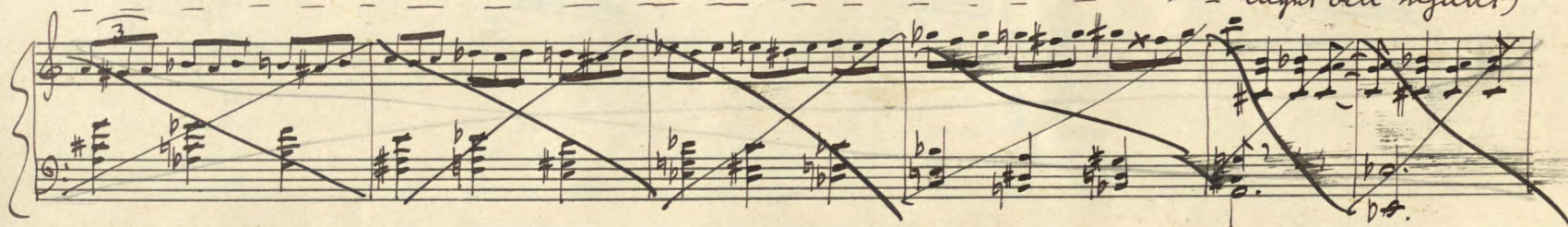

stegrad hastighet) Waldemar reser sig, låter

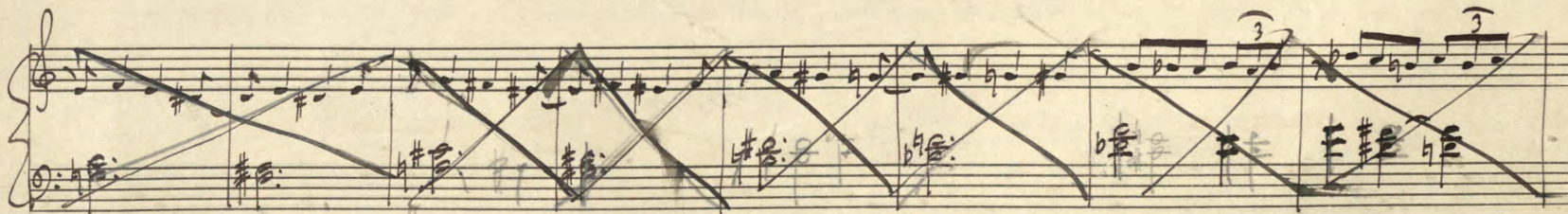

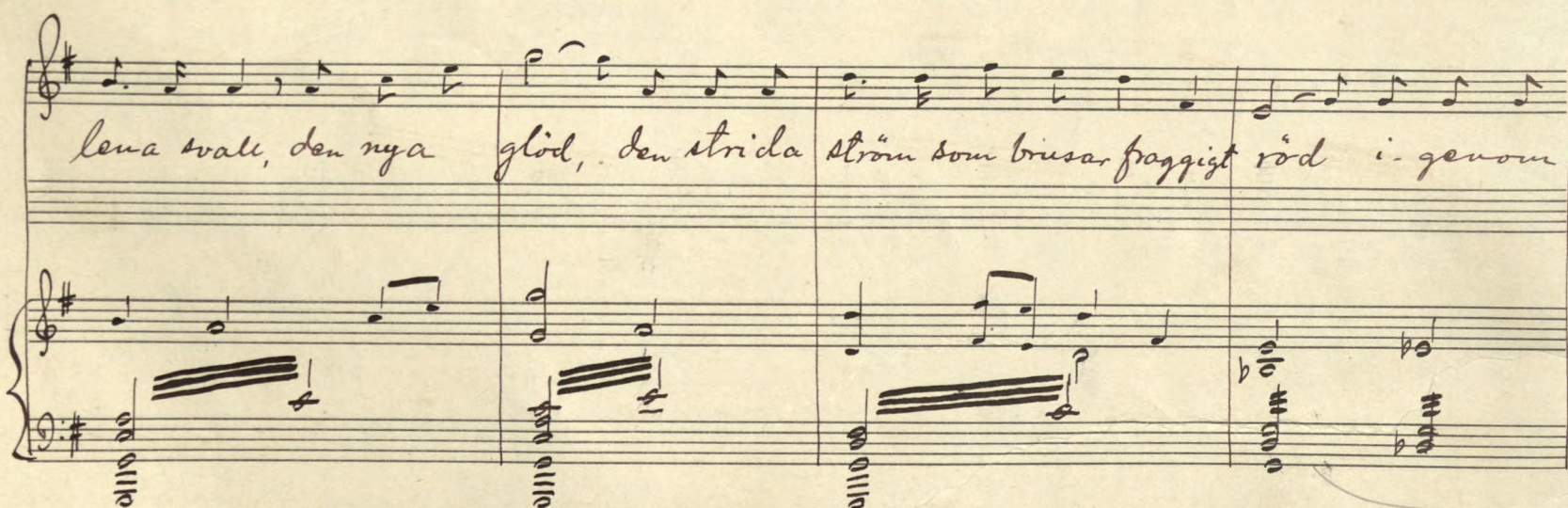
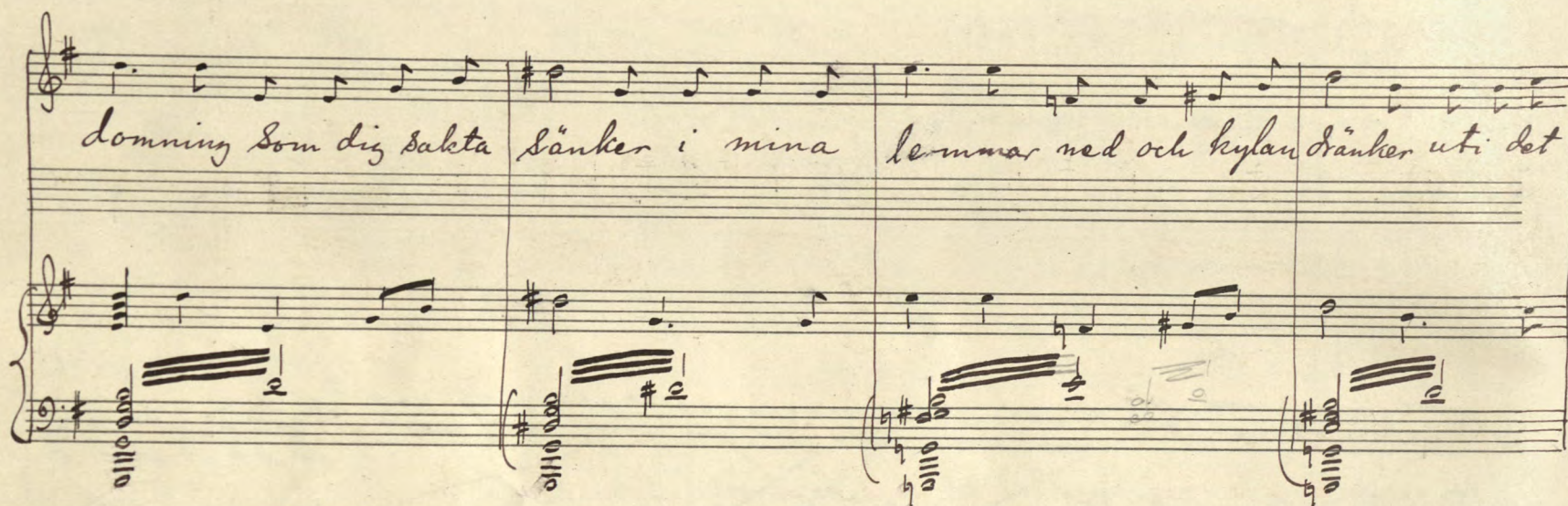
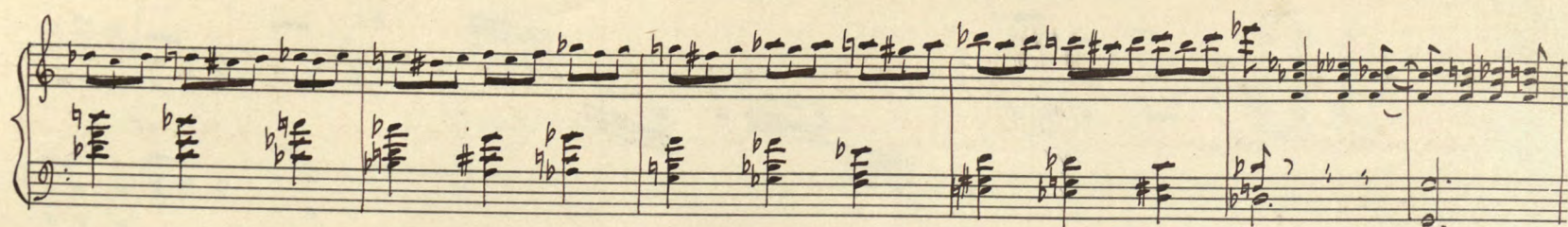
verte!

Den tömda bägaren falla. Hans öfbörder visa hur ruset allt mer

hemäktisar sig honom.

vällust-vidgad barm och hjärta, du målar bilder brinnande och hjärta om-

Susan-de miti Siim i Salig dans En

mun-en ros, två ögons stjärneglans, och tvänne hvita mjuka armar

sträckas emot ett bröst hvars bränd blott kan släckas med innerliga famntags ljuva

+ sjunker på knä
inför Ran.

+ breder ut armarna - - - omfattar

väld. O. Skön- het! All min själ till dig är Söld

hennes knä. Ran böjer sig fram och trycker en lång kyss på hans
(Mycket lugnt och sjungande.)

läppar. Färnorna danser sakta fram mot gruppen och omringa den

under vackrade ställningar. *Lugnt. x)*

1. Färnorna: Se, flammor sig tända i Sjödande sinnen, i

2. ri. land.

3.

x) $\frac{7}{4}$ - takten bör här uppfattas som en sammanslagning av två $\frac{4}{4}$ - takter, uppkommen på det sätt, att den första sista fjärdedel skjuter in över och sammanfaller med den senare första

fröj-der sig vända de vi-pande minnen och läpparne leka, blott kyssar de andas, och

suckarne smeka och blickarne blandas. Och oron har domnat som elden vid släcka, och

tanken har domnat som tvekan kan väcka.

+ Waldemar rycker sig lös, men förblir på knä + En lärna skryndar efter drycken
och räcker den åt honom.

Waldemar:
Ännu en dryck! av rusets rö-da natt jag ^{helt} fullt vill

+ Waldemar, som ser Ingrid
ring glänsa på tårnans finger,
springer upp och griper hastigt
hennes hand.

famnas.

+ Hvem gav dig denna ring? Hvar faun de

Tårnan:

En gång lustvandrande i ha-vets lundar jag i den hvita

+ Waldemar rycker ringen
av hennes finger.

Waldemar står örlig stirrande på ringen.

Sand dess glitter såg.

Avslagen klockring-
ning. (So första aktern slut)

ad

S-h.

hva stoppet

Waldemar:

Ingrid - Ingrid - min brud!

det är hennes ring, den jag henne gav, - hon bidar sin brudgum på

(klappar liksom uppvaknande omkring sig)
Solo!

(+ slår handen för ögonen)

Hvar - hvar är jag?

Ha! genom

trollens list och djävuleka funder är jag lockad och snård, har jag svikit min

brud! Hur kunde det ske? För fördes min själ av Sångers och syner? Gud.

moder, du milda, alla helgon och heliga änglar, stån mig bi jag vill bort, jag vill

ut till frihet och ljus, till luftens sus genom sommarens soliga rymder

Ran:

Du människodäre, rasa ej så!

Fäfångt du ro-par, för gäves du vändas. Min är du och

min du förblir! Om du vänder till jorden åter skall min

makt dig draga tillbaka hit ned. Frotisar du den är du do. deus.

Och hur vill du fly? Över lömska djup, genom

Strömmande ~~hvirflar~~ böljor går vägen fram. Vilse du vandrari

havets skogar, fångas du skall av vidriga dra- kar eller av ryltande brän

kastas mot hvassa klippor och sargas till döds.

Waldemar:

Heure do' an' au' nerligt leva som en

träl under tomma villor, känna sin andas levande kraft

Sina i sinnenas ö-ken sand. Nej, jag vill bort, må det kosta

li-vet! Ringa jag ähtar det bunden hos dig. Ingrid!

— vilе skynda ut. Färnorna sluta sig samman och hejda
 Ingrid, jag kommer!

honon. Ran öser sig —
 Ran:
 Välan, så gå, du jordens blinde son! Men lyssna
 först till hvad jag nu för- kunnar: Om hon hwars ring din viljekraft har väckt, än

lever lidande din återkomst och icke bär en annans ring på handen,

då är du fri och må där-ä-van stanna! Men svek hon ditt
 minne min fänge du är och hit skall du vända till-ba-ka. Om

ej vid min eviga Skönhet jag svär, min bittraaste hämd skall du smaka. Och

ej blott du utan alls hvad kärt du eger på jordens rund skall gunka i havets

ej blott du utan alls hvad kärt du eger på jordens rund skall gunka i havets

djup förtärts av min vrede i samma stund. För den gästs sista

stråle är släckt, må jorden du åter lämna, ty ren innan nästa

morgonväkt skall ett döjsmål med skräck sig hämnna!

*långt borta blir en
hvitklingande trapp
synlig. Fränne tårnor
Andante.*

föra Waldemar sakta ut ur salen och uppför densamma. Klodringningen
hörs åter, starkare än förr. Waldemars åtbörder vid bortgåendet uttrycker
bestörtning och förtvivlan. Han stiger

accel.

poco ritard

upp på tronen - blickar efter Waldemar med en stolt hemlighetsfullt leende.

Tärnorna: (1. 2. 3)

För dagens sista stråle är

din!

dagens sista stråle är släckt på jorden han åter komma, ty ren i denna natta morgonvikt skall ett dröjmsl med skräck sig hämna.

dröjmsl med skräck sig hämna. na! -

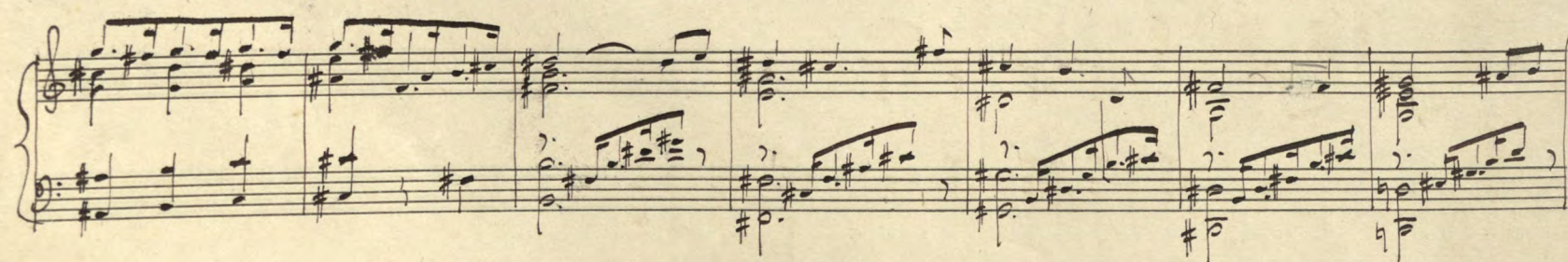
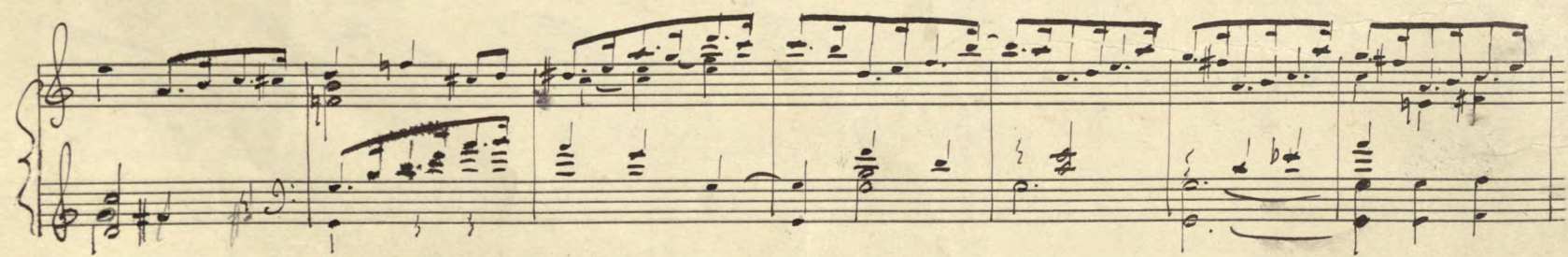
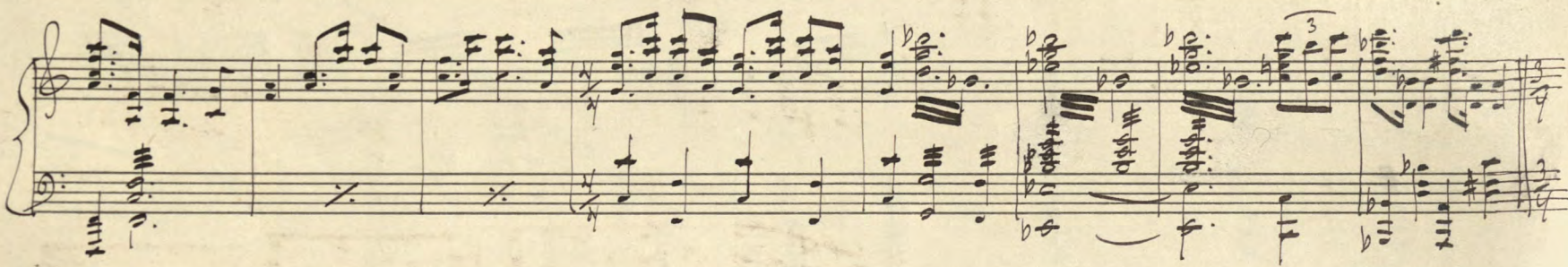
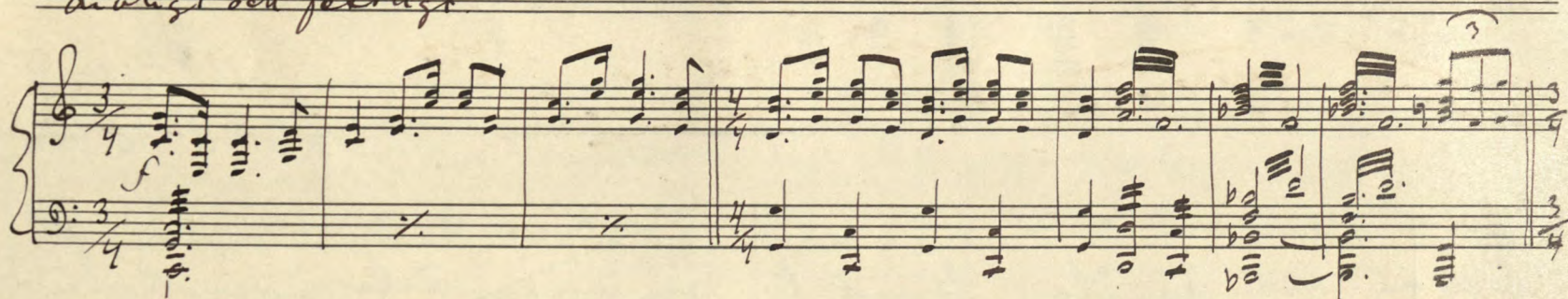
+ Fiskhänget slutar sig.

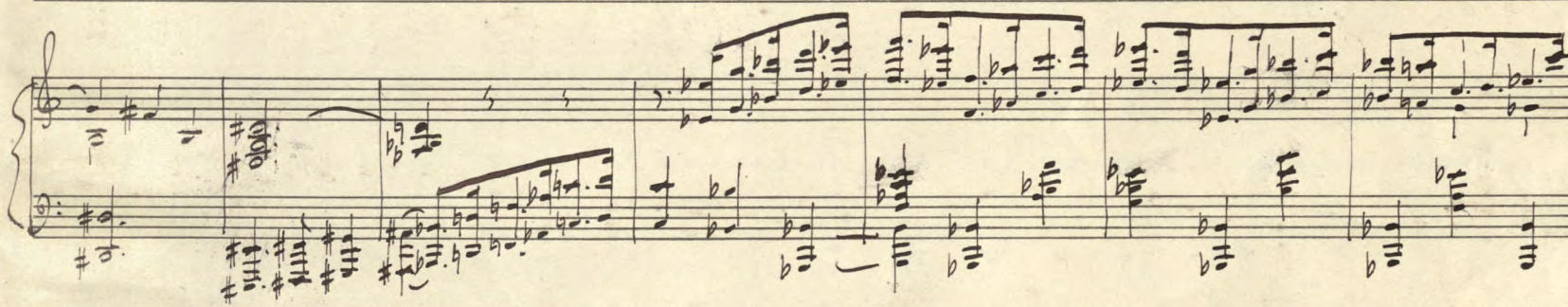
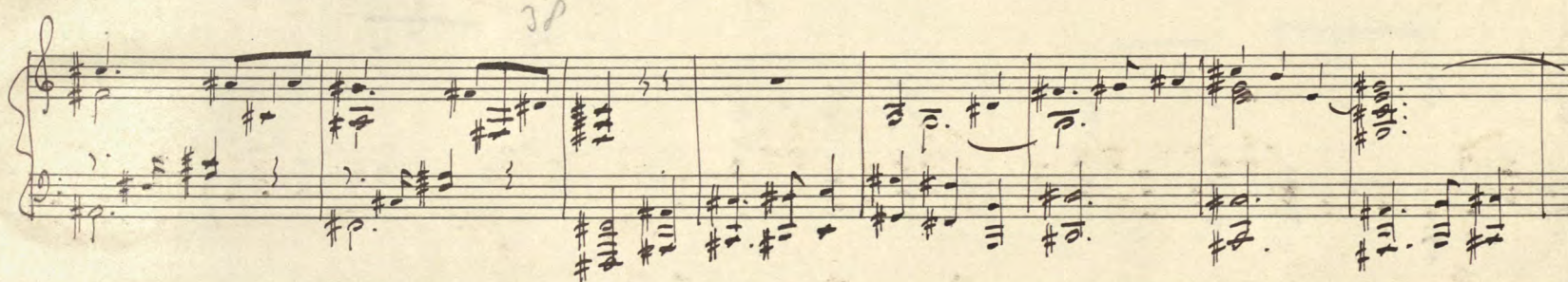
Ran.

III

Ingrids och Ulf Turessons Bröllop.

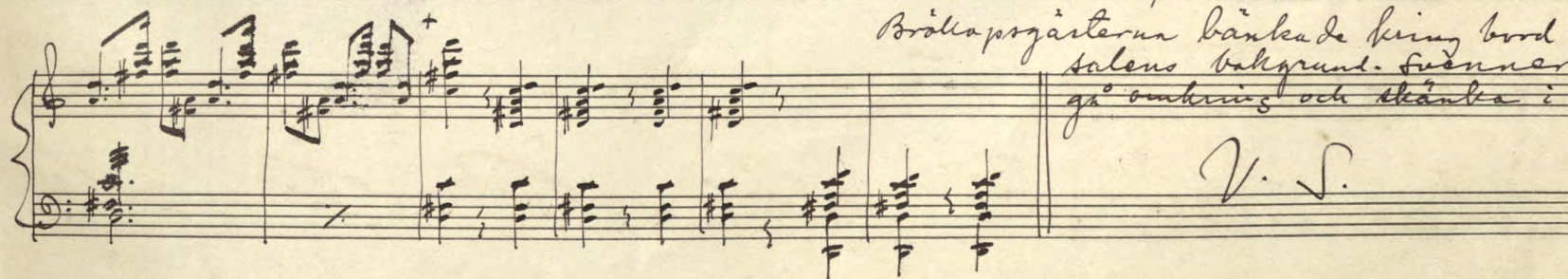
Ljligt och festligt

+ Förhänget öppnas. Biddarsalen på Söls. Ingrid och Telf
 Turesson (brud och brudgum) sitta på en upp-
 höjning till höger. Mitt emot dem på vänstra
 sidan Herr Sten, Fru Rikissa och Märten Prest.
 Bröllopsgästerna bänka de kring bord i
 salens bakgrund. Gästerna
 gå omkring och skänka i

V. S.

Sc. I.

En grupp-halokrets - på golvet stå

Brudtärnor och Brudsvänner

Åtjundande:

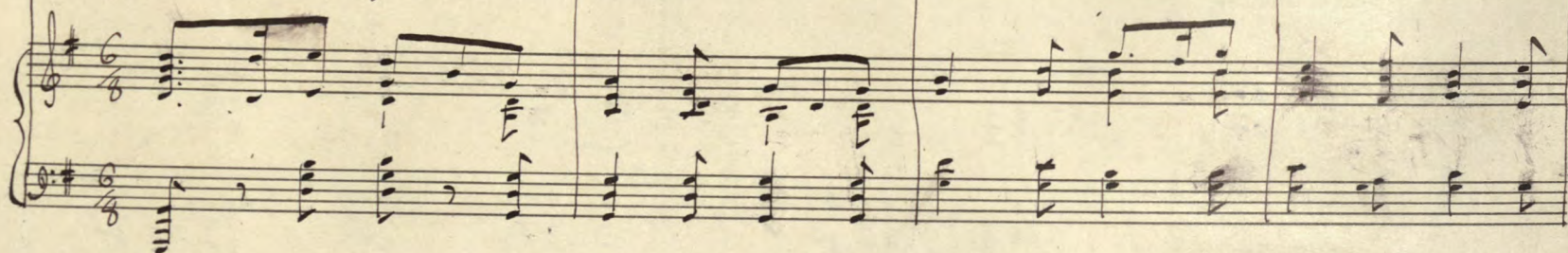
Sopr. 1.
2.
När som den glämnande skörde-månad med korn och kärna i landet står och

Alt. 1.
2.
När som den glämnande skörde-månad med korn och kärna i landet står och

Ten. 1.
2.
När som den glämnande skörde-månad med korn och kärna i landet står och

Bas. 1.
2.
När som den glämnande skörde-månad med korn och kärna i landet står och

Ej hastigt, men gläddigt och rörligt.

hösten smyger sin röda spånad bort genom gården och snår, då firar kärlekens

hösten smyger sin röda spånad bort genom gården och snår, då firar kärlekens

våna vår en segerfest uti starka hjärtan och bröllopsvisornas

våna vår en segerfest uti starka hjärtan och bröllopsvisornas

e-ko slår på flykt den aggande smär-tan.

e-ko slår på flykt den aggande smär-tan.

Bruktärnorna tråda några steg fram mot
brudparet, helsande:

Sopr. 1.
2.
alt 1.
2.

Ulf Turesson, Edra unga ge-mål i månden de sällaste

da-gar gi-va. Därvid ej blott Edra borgar liva med gillans jubel och

Präl, men gläd och troget till ömhetens bål skåd friska flammans knippar draga och

styrande djävt emot höga mål glädje den stolta och stöd-ja den svaga.

Brudsvennerna träda mellan bruderna
fram några steg mot brudparet, helsande:

Ten 2. *Fru Ingrid! Håll den make i dag Edert löfte*

Bono 2.

vann, den kuldaste omsorg vake som någon förtjena kan. Ty se, denne

ridderman, som kuvat med kraft så många, för sig sig böjer han, i

rosenda böjer han - gen.

Brudtärnorna rycka upp i jämbred
med svennerna. Alla de övriga
gästerna resa sig upp och instamma
i sången.

Alla:

Ja, hell de båda som seger vunno mot vinterstormarnes sorg och nöd, när

Ja hell de båda som seger vunno mot vinterstormarnes sorg och nöd, när

Sommarskvällarnes himlar brunno som bröllopsfacklor i glöd. Må lyckans blomma stå

Sommarskvällarnes himlar brunno som bröllopsfacklor i glöd. Må lyckans blomma stå

rank och röd vid alla vägar där fram de vandra och uti stormarne

rank och röd vid alla vägar där fram de vandra och uti stormarne

Brydparets skål tömmas

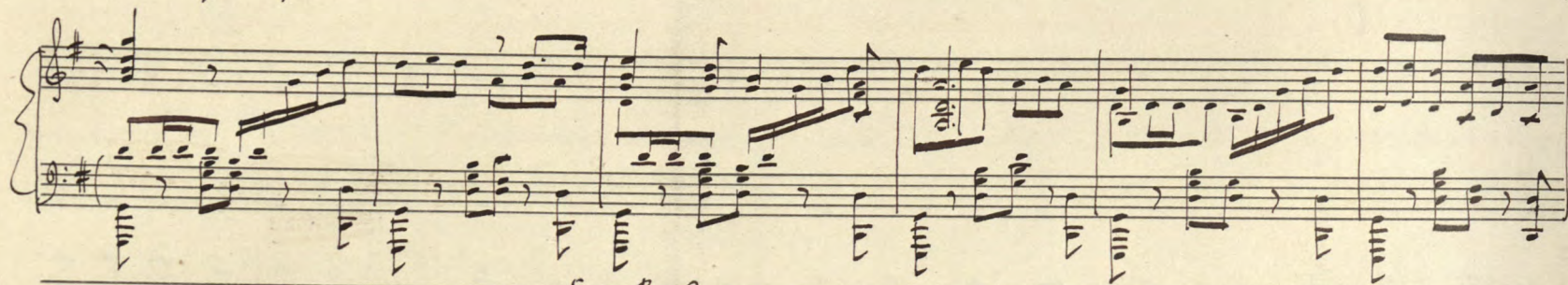
få tie stöd den tro de svurit hvar an - dra.

få tie stöd den tro de svurit hvar an - dra.

Tringlet

under fanfarer -

Sc. II.

Scena 2.
nr 2.

Grupperna uppblås sig. Man känner sina plågor
och vandrar av och an i salen och angränsande

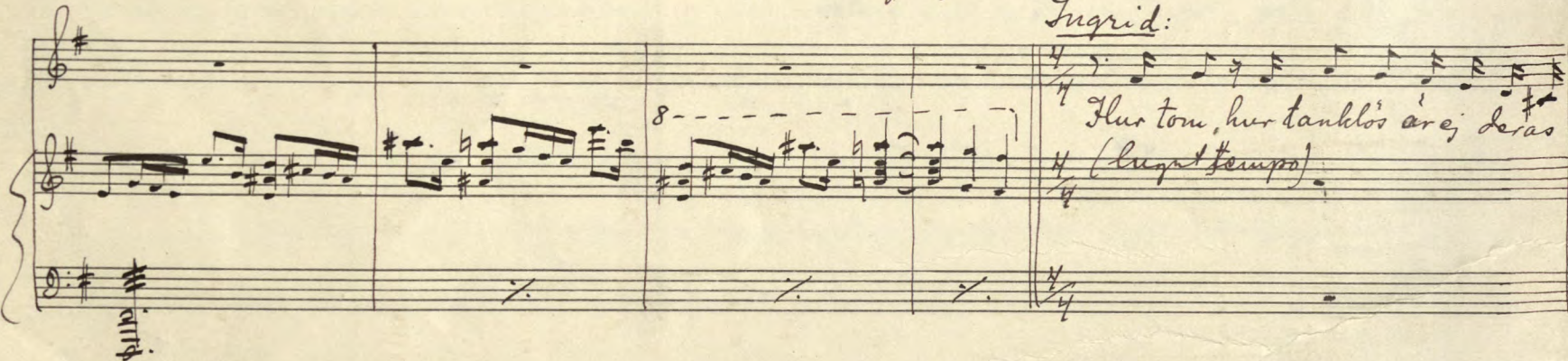

gemak. Herr Ulf ses gå fram och lucka brudsviten. Promenerar med Herr Sten i Salens

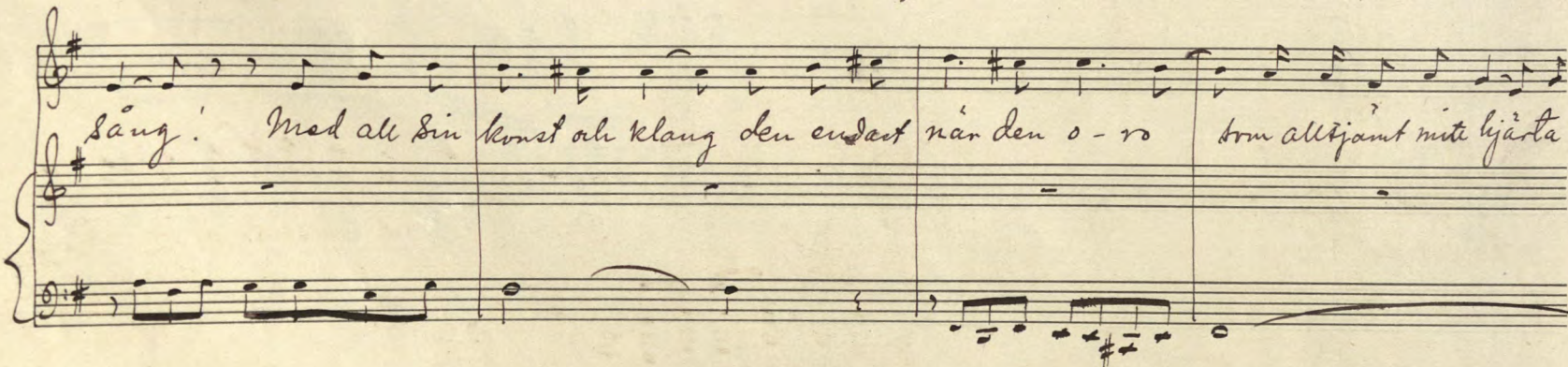
bakgrund. Ingrid kommer ensam fram i förgrunden, uppmärksam.

Ingrid:

Hur tom, hur tanklös är jag, deras
(Långt tempo)

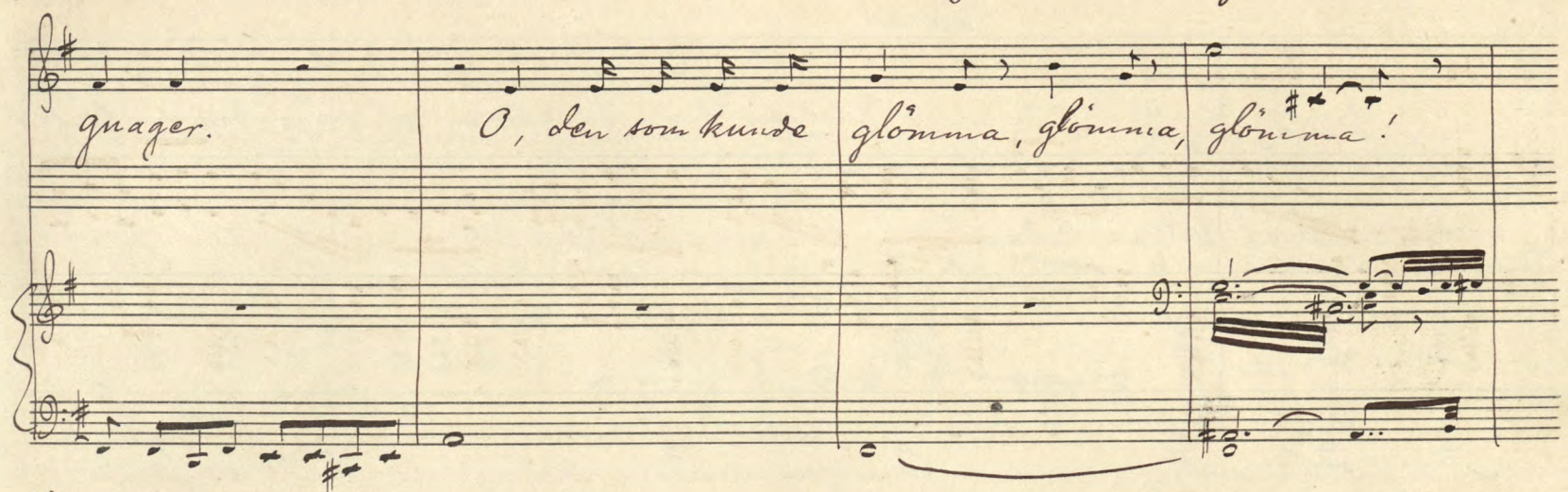
Fru Rikissa ser i bakgrunden - med åtbörder följt Märten Presto uppmärksamhet

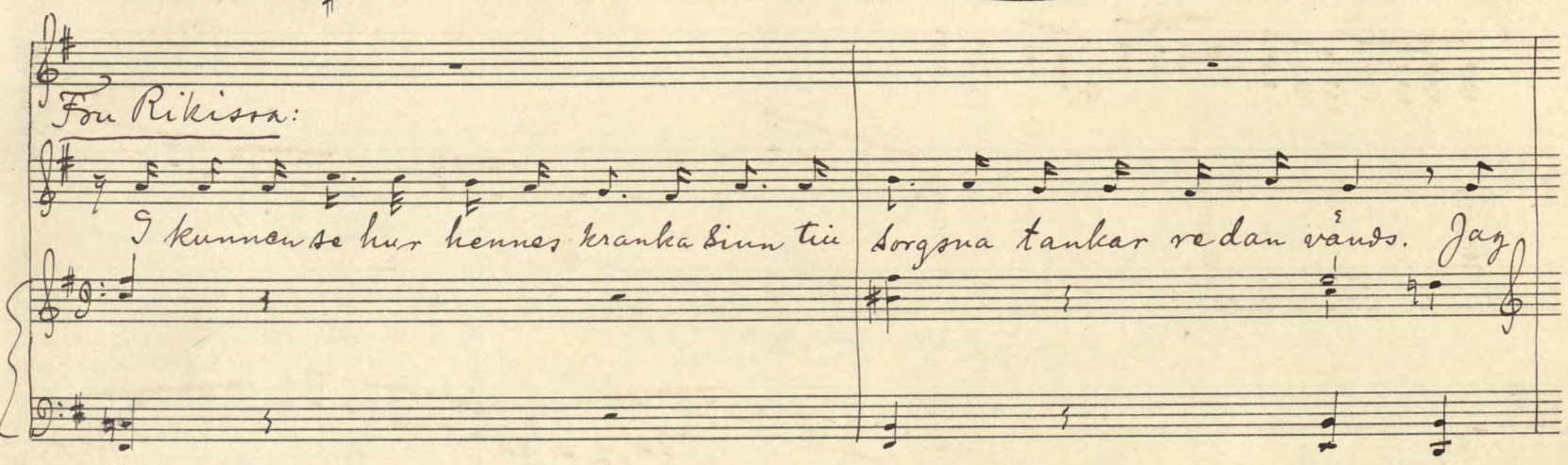
Sång! Med all sin konst och klang den endast när den o - ro som alljämt mit hjärta

på Tugrid. Båda närma sig och iakttaga henne förstulet.

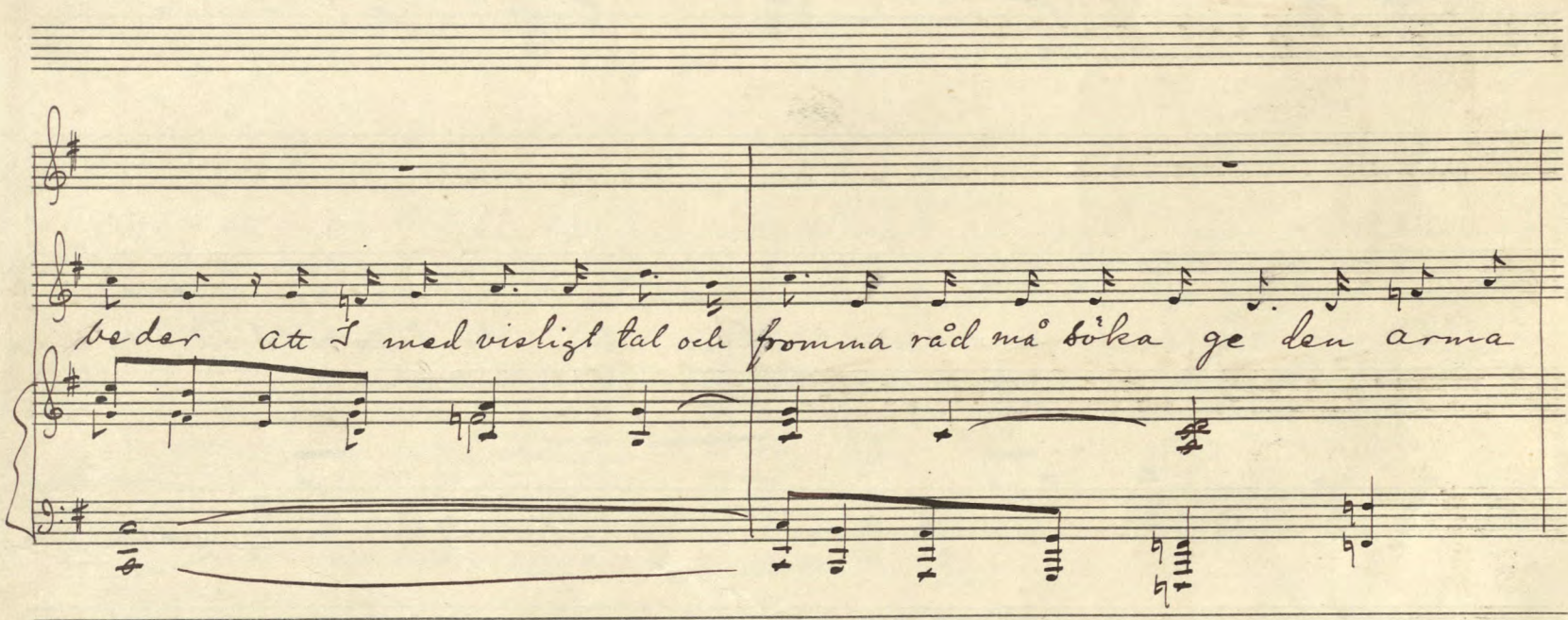
gnager. O, den som kunde glömma, glömma, glömma!

Fru Rikissa:
Jag kunnat se hur hennes kranke sinn till sorgna tankar redan vänds. Jag

beder att I med visligt tal och fromma råd må söka ge den arma

Mårten Prest träder fram
till Tugrid.
[Mycket lugnt] Så blek och torrsen brud jag aldrig
tröst och lisa.

Ingrid:

Kunnen svar I gi-va på frågor som mig fråta natu-
 rå. Hvad fattas Eder?

dag, så svaren mig! När efter Eder
 Hvad spørjen I, Fru Ingrid?

råd mig själ jag bundis med bön och offer nti bi-dans band, och alla mina

stjärnor stelnade, en efter annan nti hopplöst mörker, då såg jag plötsligt
 (rörligt)

livets dörr på nytt med glans sig öppna för min ljusa blick.

meno accel.

Nu sägen mig, jag beder, var det

svck att vilja flykta bort från natt och nöd, att uppå ny-a, ljusa

vägar trå mot höj- der häg-rande i so- ligt fjär-ran.

Handwritten musical score for the first system. The vocal part (treble clef) has lyrics: "Nej! Nej! mig därade de stora". The piano part (bass clef) has lyrics: "I lydden Eder faders bud?". The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4.

Handwritten musical score for the second system. The vocal part (treble clef) has lyrics: "framtidssyner. Ej bakom tvänget får mitt samvet skydd; fri följde jag min". The piano part (bass clef) continues the accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4.

Handwritten musical score for the third system. The vocal part (treble clef) has lyrics: "egen häg och mening. Hvad frid i nämmen var då svaghet blott.". The piano part (bass clef) continues the accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4.

Handwritten musical score for the fourth system. The vocal part (treble clef) has lyrics: "Är tvivel svek?". The piano part (bass clef) has lyrics: "Stark är den själ som tror. I haven tvölats.". The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4.

Så

Ja, ännu i den himmel där trons marty-rer 2der vandel Se.

Sä-gen mig: hur måste jag då li-da, längtinnan söker ännu Skete?

Fru Ingrid: 7 li-dandenas eld så män-gen själ blev hårdad som et

blankt och böjligt Stål. mot list och lockelser i lög-nens

(inlöstligt utbrytande)

Jag på-tar icke denna
 värld. det ändamålet var med Eder ve.

grymma lag som dömer själarne att ockylts pinas. Det månne vara

mörtes på-fund blott. (Rörlist.)
 Nej! de helga tingen Eder

blick är lika skum som Eder tro är svag och föga fromma äro Eder

tankar, men världslig lust bor stolt i Edert sinn, Au Eder hög tie

glans och bländverk står. Fru Ingrid, granneligt jag skonja kan att

ännu mycken nöd i skolen pro-va! Ej någon frid skall Edert

samvet få. En oviss ångest Eder jämt skall jaga, så att tie sist i

kyrkans fann i flyn, att vrida Eder där i bön och bot, med gissel

sar - - ga Eder fag - - ra kropp och skylla såren under bäck och
slent ando poco

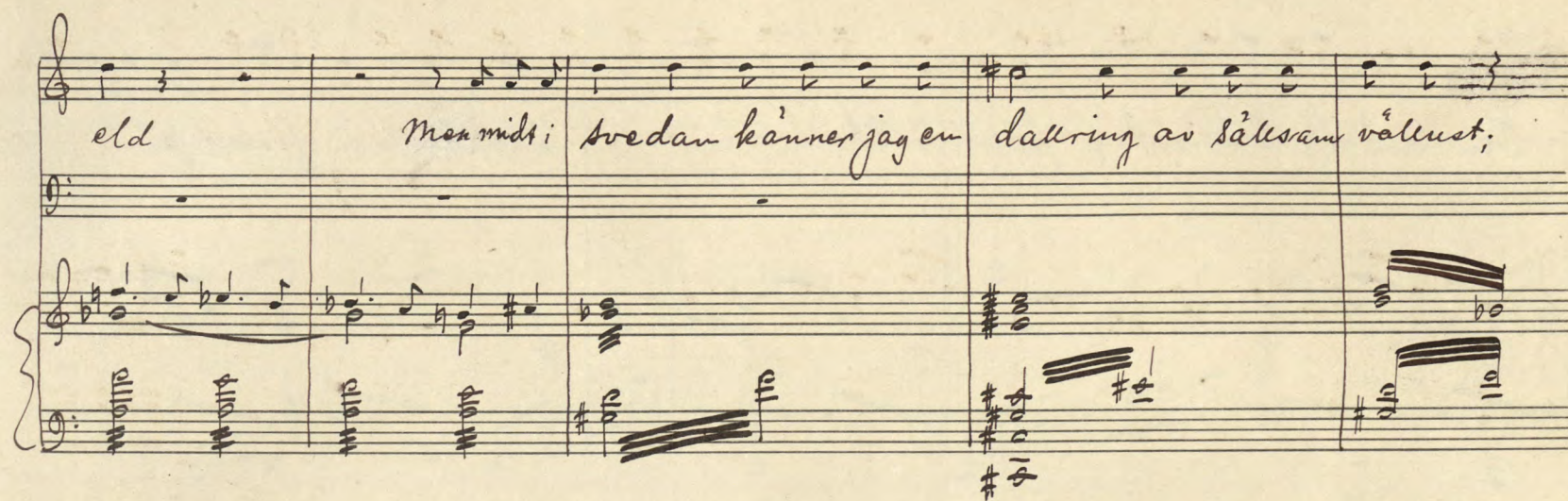
Ingrid (liksom för sin gäls)

Som slag av gisslet redan dessa

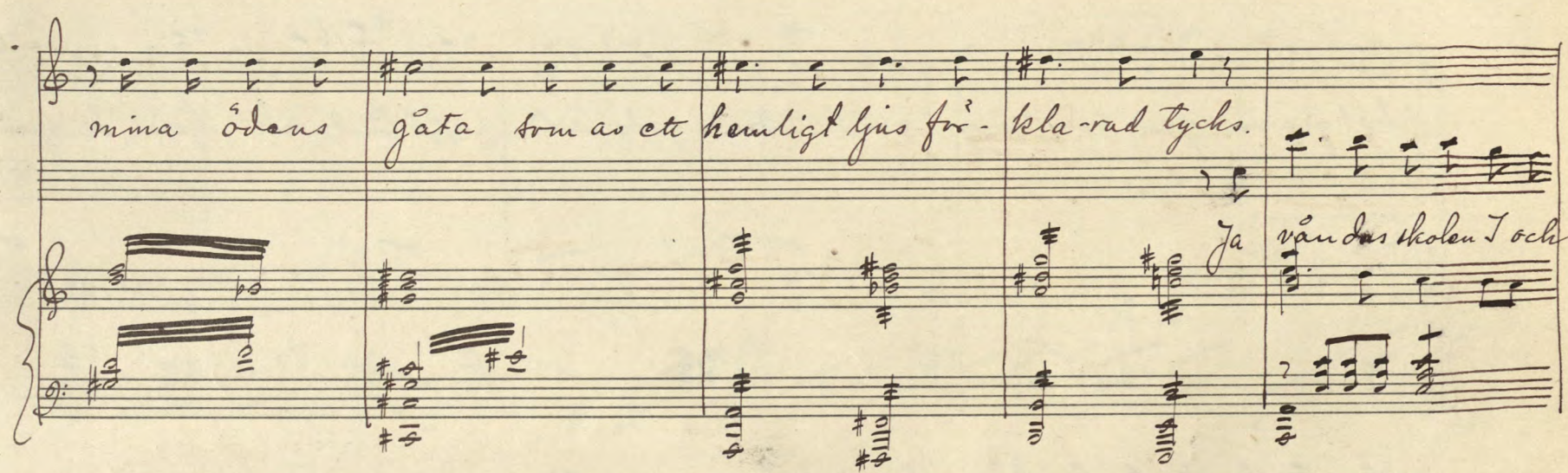
as - ka -

ord mig son - der - slita: Vilds mita hjärta skälver av marters övermätt av sårens

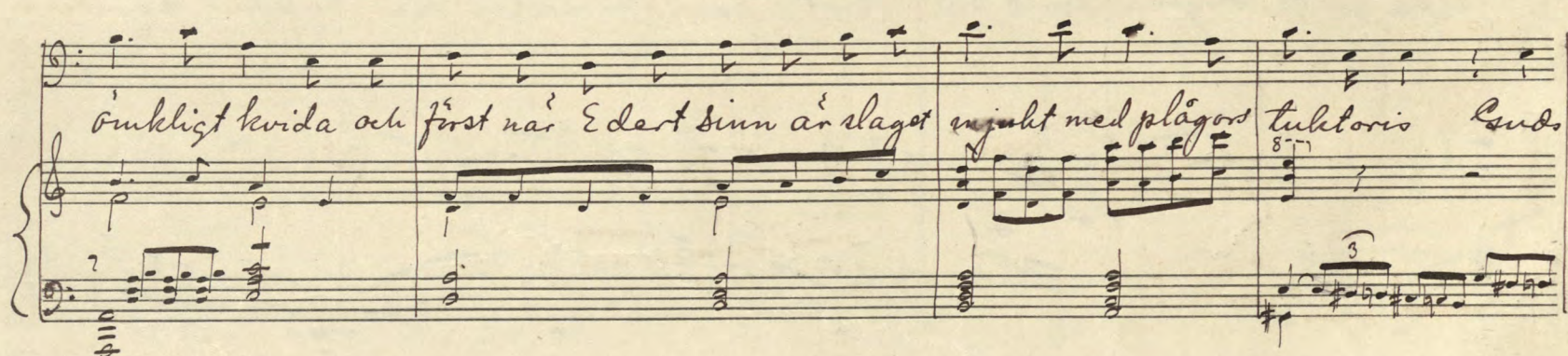
eld
Men midt i
Svedan känner jag en
därkring av sållsam vållust;

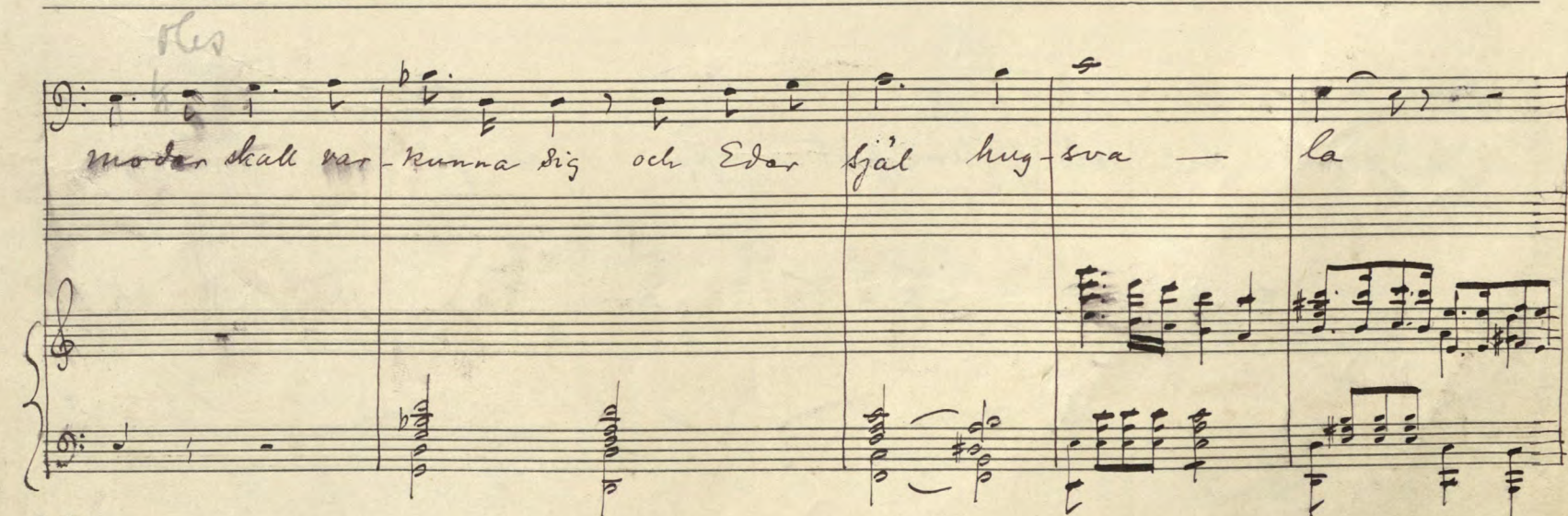
mina ödens
gåta som av ett hemligt ljus för-
klä-rad tycks.
Ja vändas skolen I och

örnkligt kvida och först när Edert sinn är slaget
in i sakt med plågor
tuktoris
Suds

moder skall var-
kunna sig och Edar själ hug-sva — la

KONGL TEATERN

Sen med en sinne lag från världen vänds I männen framt på

helga vägar vandra, med Edert gods och guld Guds rike tjena, de sjuka

hjälpa, ge de sorgsna tröst, och sist när nådattiden lyktad är

se para- di- sets gyllene portar öpp- nas, på Eder här- sa

Sig en glo-ria sän - ka och helgo nen och änglarne med

Sång och strängaspel sin ny-a system hel - - - sa.'

Lugid.
Hur underbart! In för min

tända blick tycks livet blot en rad av teckenlöjor den sorgen drager

arpegg.

undan, en för en. liden dess det sista

ljuset strålar fullt. Är detta li-dandenas hemlighet?

Skall så en värld av sken och lög jag fly, där svag jag soch hvad innerst i min

sjal jag varmast älskar, hjärtats hjälte styrka, den stolta tro som

över-vinner dö-den. Är det en vägen? O, min Gud, jag tvind-

lar och dock mitt hjärta tväller som av föjd. Mig ljuset bländar!

Herr Ulf har under Jupiters blicka ord
uppmärksam iakttagit keune och träder
nuförda.

Herr Ulf:
Säg hvad fattas eder, min väna brud, att I så upprörd synas?

Ack,

poco più lento

(più moto)

intes! I en dröm jag blott förjörk.

Så rycken Edas lös utur dess

Allegretto

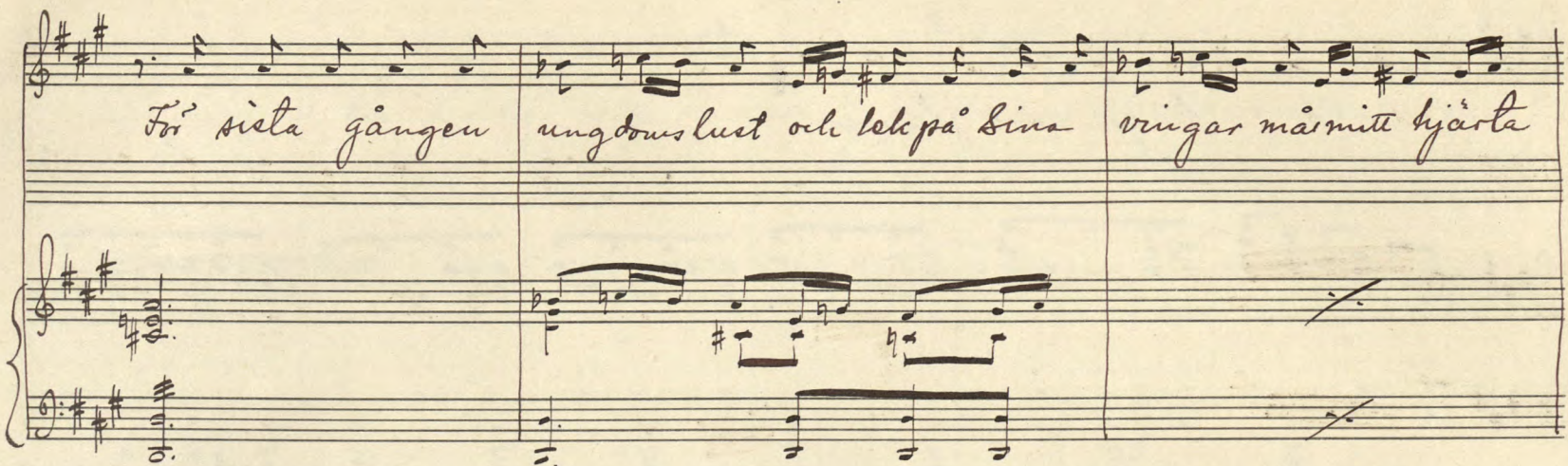
bann och bjuden glädjens glam: borgen guida. Jag råds de unga finna

gillet slätt om ej det sker.

Ha, glädjens glam!

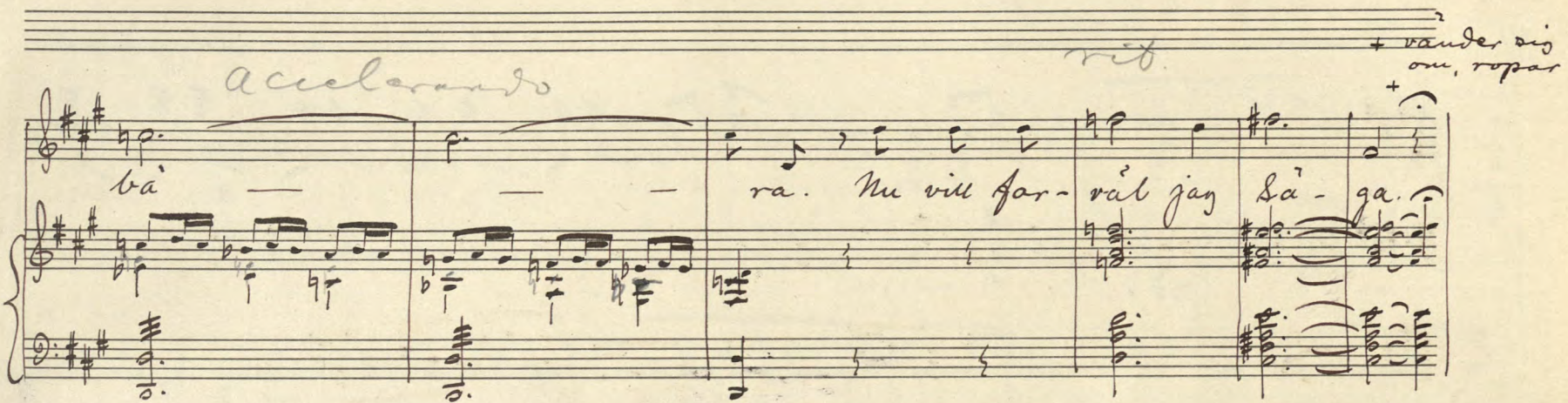
Ja - ja! för sista gången må dess klang jag hö - ra!

För sista gången ungdomslust och lek på sina vingar må mitt hjärta

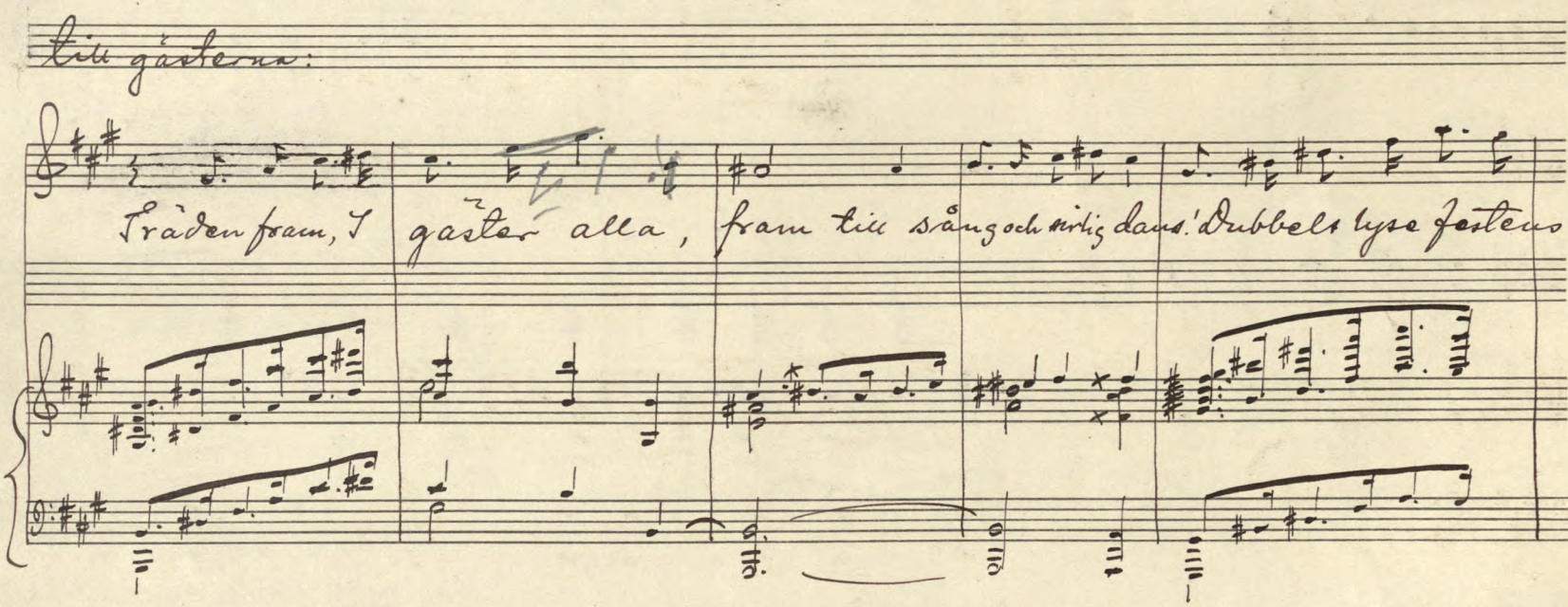
accelerando *rit.* + vänder sig om, ropar

vä ra. Nu vill far-väl jag så-ga.

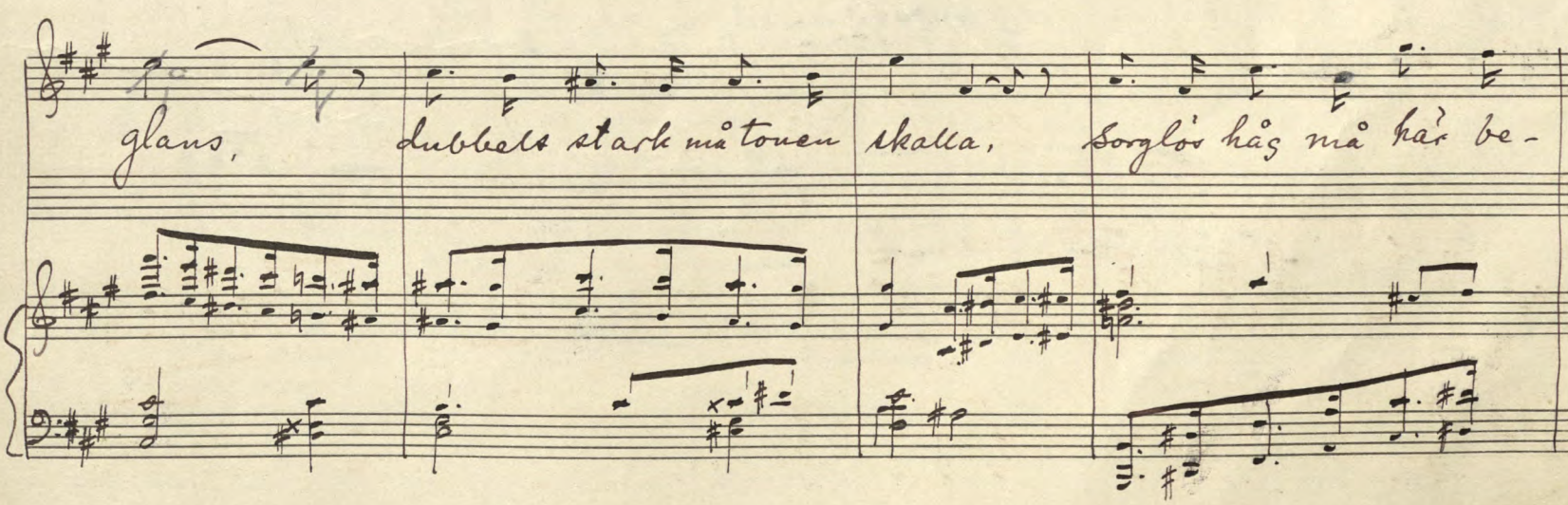

Liu gästerna:

Träden fram, i gäster alla, fram till sång och virlig dans. Dubbels lyse festens

glans, dubbels stark må tonen skalla, sorglös häg må här be-

KONGL TEATERN

Märten Prest tar avsked av fru Rikissa, som
ses tacka honom, och avlägsnar sig. Alla

fal-la. Dagen vare hans!

Sc. III.

Sc. 3
strömma in i salen - - - - - De yngre

ordna sig till följande danslek, hvar ären Ingrid och den Ulf deltaga:

Chor

Sång och dans av de yngre:

nu vilje vi leka med
riten - - något lugn, gracios dan
riten - -

bu - us - ga
lö - jen och lust och svär - ga och ni - ga och bu - ga. Sa

må- get ti- tet hjärta skäl- la pro- va en dukt mot blickar som här- i- gen

lou- ga. Så må- get ti- tet hjärta skäl- la be- stå en strid mot hän- der som gårt mände
be- stän- - - - da en strid mot händers vrid gårt

trycka
djävt mände trycka många rö- da läppar skv- la bed- ja om gräd och undfa den ly- va- ste
mände tryc- ka och

lyc- ka. kom käm- pa och vinn, lev lu- sti- ga da- gar, den vän- nen af min egen
Kom käm- pa och vinn, lev lu- - stiga dagar, den vän- nen af min egen

trallade la

bäst mig be-ha-gar. trallala talala

bäst mig behagar. la trallala

men från-lan svinga i

rit.

lun-den. Och ungersvannan gån-gar sig åt hagen så grön, i

rit.

Kärlakens garu är han bunden. jung-fru huf

di mö-ter han den jung

äl-skar i lön,

men jung fru hon vandrar uti

från han älskar i lön och yppar sin lå-ga på stunden.

Tänkarna mång hon git-ter den sucken ej höra ty
hon git-ter den suc-kanej höra, blomsten på marken och smär
tan - karnemång hon gitter den suc - kanej höra ty

Fågelnas säng långt mer hennes häg munda rö-ra.
kom kämpa och vinn, lev

lusti-ghet-lag, den vännen är min som värt mig beha-gar
tralala lala la

tralala lala la
men hä-rilur springa i lun - den
och ungevannen gångar sig i
och ungevannen gångar

för-våg med hast
 sig i för-våg med hast och byter alla rö-ror han kan finna
 Han

hemme utan
ro eller rast
 Samlar dem åt henne utan ro eller rast, en ynnest han all tar an

ty fram på dess kinder de
 När jungfrun det skådes var da ro-orna fler, ty fram på dess
 vunnit ro - orna fler ty fram på dess kin

spi-ra
 kung - der de spi-ra, dock gläd hon och unge-sveunen handen hon ger. Sin bröllops de nu månd
 der de spi-ra, dock

Waldemar:

Min Ingrid - det är jag - din Waldemar - din brudgum - din -
Herr Ulf
Nej

håll, herr riddare! I synens mig vid döden redan erigl man

jag, Ulf Turesson är jungfruens brudgum.
+ Ingrid, som förlorar sansen, förs ut av fru Rikissa m.fl.

Waldemar: (ängestfullt, liksom för sig själv)
Ingrid en annans? Nej: det är en lögn. Hon lidar mig hon är min brud -
Herr

junher! den skara gäster här I den kan vittna att jungfru Ingrid

Waldemar:

Så haven I med list den väna lockat och hennes
nyss vid mig blev vigd.

sin-ne snårigt med lismarord. Jas äger jungfruns löfte

Men väl-an! I en-vig vi om henne käm -

+ Waldemar drar
blanket och anfaller

- pa!

Nej! Mig skydda lag och rätt jag strider ej mot dårar eller döda

+ Herr Ulf drar bläcksnabbt

sin värja. Trekamp (en hugg på hvarje fjärdedel) - - - - Herr Ulf såras, vacklar i de

Värjen Eder!

bringstänandes armar.

Vänner, tii hjälp! Hår! Driva onda makter för - vinst sitt spel. Jag illa sårad är

(föres ut)

Herr Sten:

Hur djävuls i som Eder brud för-lupit, och häftat hän och skam vid hennes namn i detta

gille tränga in med öfret? Fort lamma Solo' förrän dessa svärd

Min och min dotters kränkta heder hämnat! Min brud jag kräver, blott med

Ten. Minnen
hennes gör jag. Han rasar! Drivom de ren bort! Tillba - ka
framför mig med dragna svärd. Han rasar! Drivom de ren bort!
Han rasar! Drivom de ren bort!

jag, men i mån fly från denna ort. För - nimmen hvilket öde eder hotar: Från

havets drottning kommer jag som fänge. I mina fotspår följa sträckor

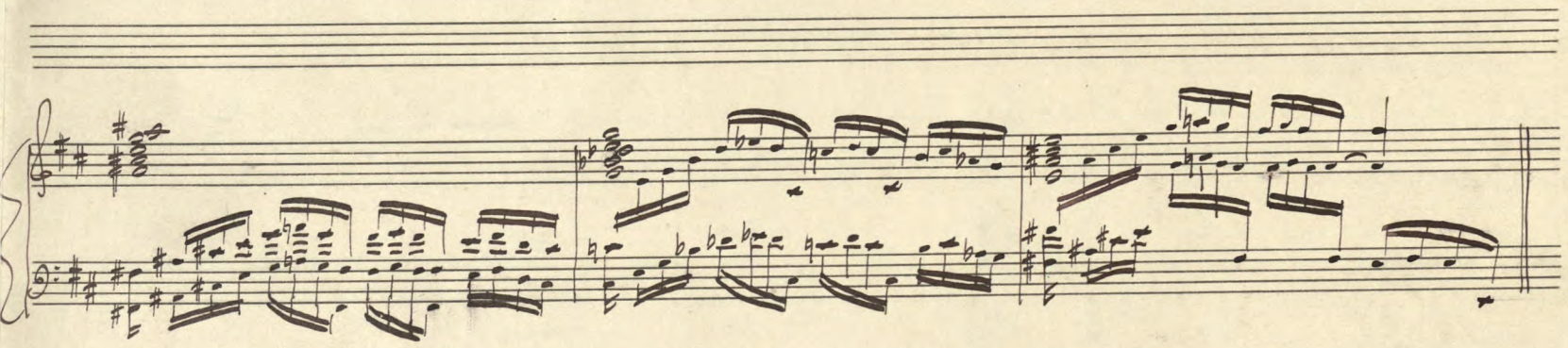
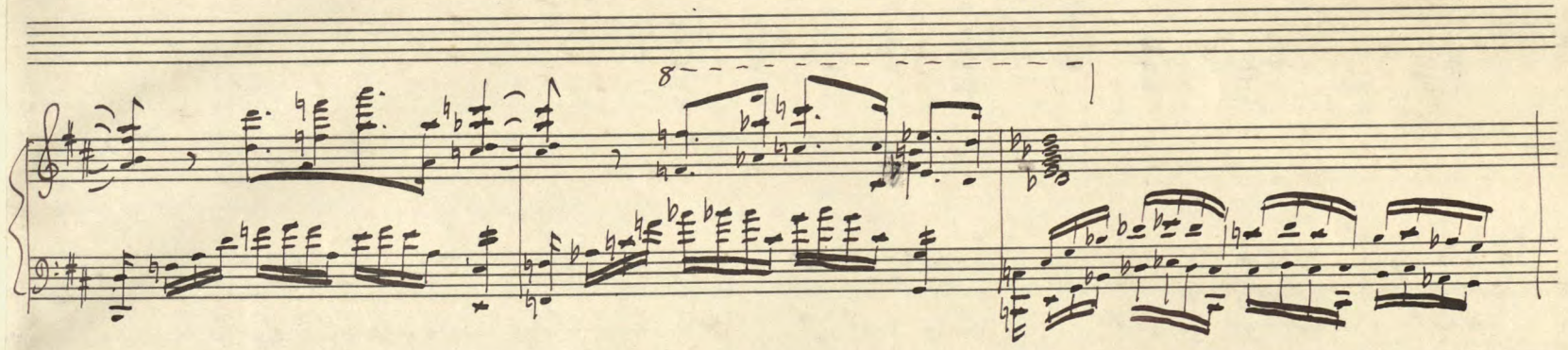
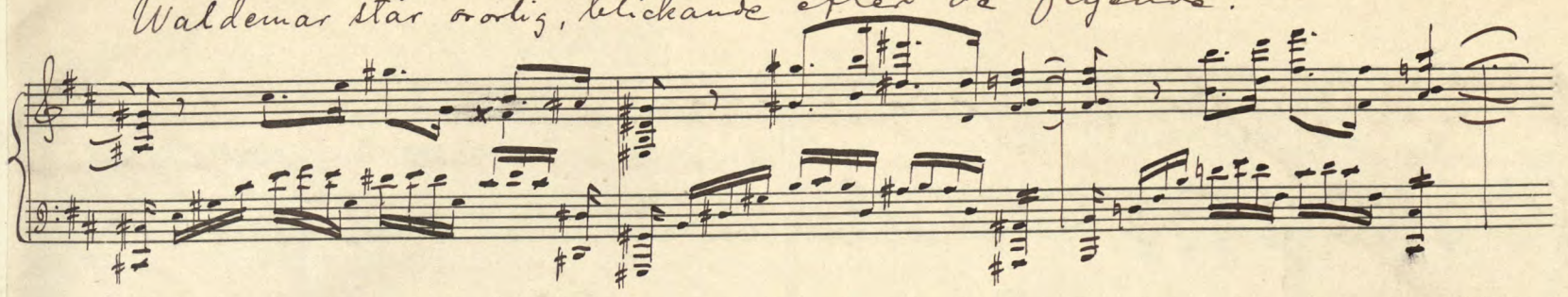
död, ty om jag icks innan dagen flyte, tve hennes rike återvänds hall

riten.
Solos uti dess böljor sjunka och för-gås!
Ljälp, Jesus, fört, må härifrån vi
(hastigare)
riten. accel. v. h.

Körinnor
Männer

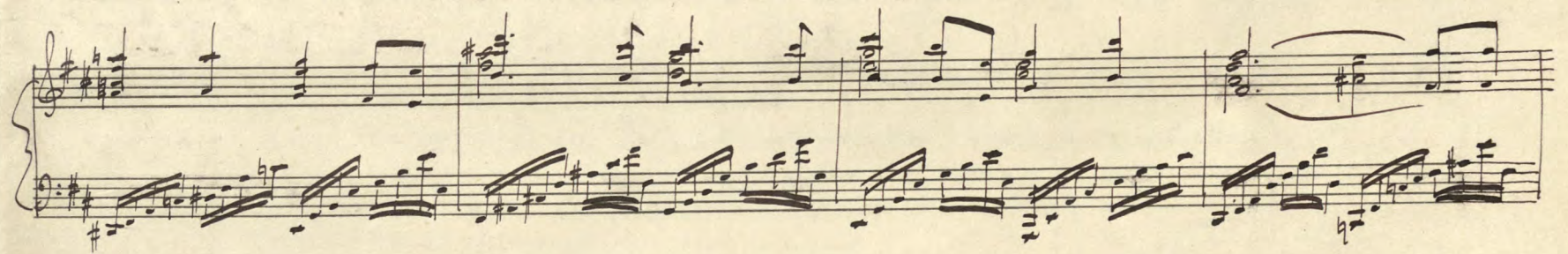
skyn - - da. Männer: (i det de utrymna salen)
Mot så - dan makt ej batar någon strid.

Waldemar står orolig, blickande efter de flyende.

Scen 5.

Sc. V.

(+ Waldemars synker

stönande ned på en bank.)

(+ Åttonsoolen faller in.)

(Här börjar)

Waldemar:

Ans - ans är slut - för -

spilleds, i spinnor allet - Hur soligt, ack, hur leende av lyckan

låg livet för min blick den morgonstund, då jag till Sol-o red - och fram i län

Och nu? Blott döden nu mig örrig är - Ty ned till Kan - nej, nej jag måste dö!

och allt med mig som härt jag har på jorden Hå, Ran, jag tackar dig!

I denna hämd din blinda grymhet blandar in en tröst, den enda, Sista:

Ingrid skall mig följa i gravens boudoir, dödens dunkel ned.

Flur gåtfulls gapar o' dess svarta ovalg in för min

dunkel?

for och vidgas ate mig sluka. Hvad gömmer detta ~~mörker~~? *dunkel* Tomhet blott? Eller det

helas lösta hemlighet?

Hur än jag rastlöst spejar i dess nate blott nya frågor skrida fram likt

spöken med hemligskräck på sina bleka drag:

prosa in anmär

Proc. agitato

Hvi lades svaghet i min själ, mitt blod? Hvi skapades den makt som mig be-

Mols brannviller

Trang? Min drömda lycka läva-de hon mig

Marlunds *crescendo*

och trampar mig till stoft - Min drömda lycka! Hvad fager klang ännu i dessa

ord!

min drömda lycka! Ja, jag henne ser. Jag ville leva nu,

jag ville gråta, jag ville sorja mig till nya drömmar och

lös-sa dem med sång ur sorgens tvång. Ty sången blott gör fri, och

sjungande jag skulle simma starkt mot livets ström, mot allt som på den

(Springer upp.)

Strida vågor mö-ter, mot nya hopp och fröjder, ny-a kval

i våldsam framryck:

Jag vill ej dö på jor-dan vill jag svalgas till själens flamma kan för-

Ngt hastigare

tärt sitt bränne och brödet's sista ton för- klingen fått.

(avtagande - - - - -)

fort. tempo. Där sjunker blodröd sol i blåa djup - vid stranden

Strängen
 bida tårnorna mig än. Ja, än är tid - än kan mitt liv jag

Pro a poco accelerando

berga och genom det mitt sista hopp: ännu söka med bättre bön min frihet åter

Tempo

få. Den sista strålen släcks! Nu välja - välja - emellan

Agitato

död och trældoms skam men fort!

+ aftonglansen försvinner
plöteligt.

Dröj, sol! Han sjönk, beseglade min dom. Som hon i havets

(Här slut.)

Avall och jag skad skockna.

Scen 6
Ingrid inträder sakta
Långsamt.

Sc. VI

9

v.h.

Ingrid:
För lamad jag lag av drömmar som stredo och

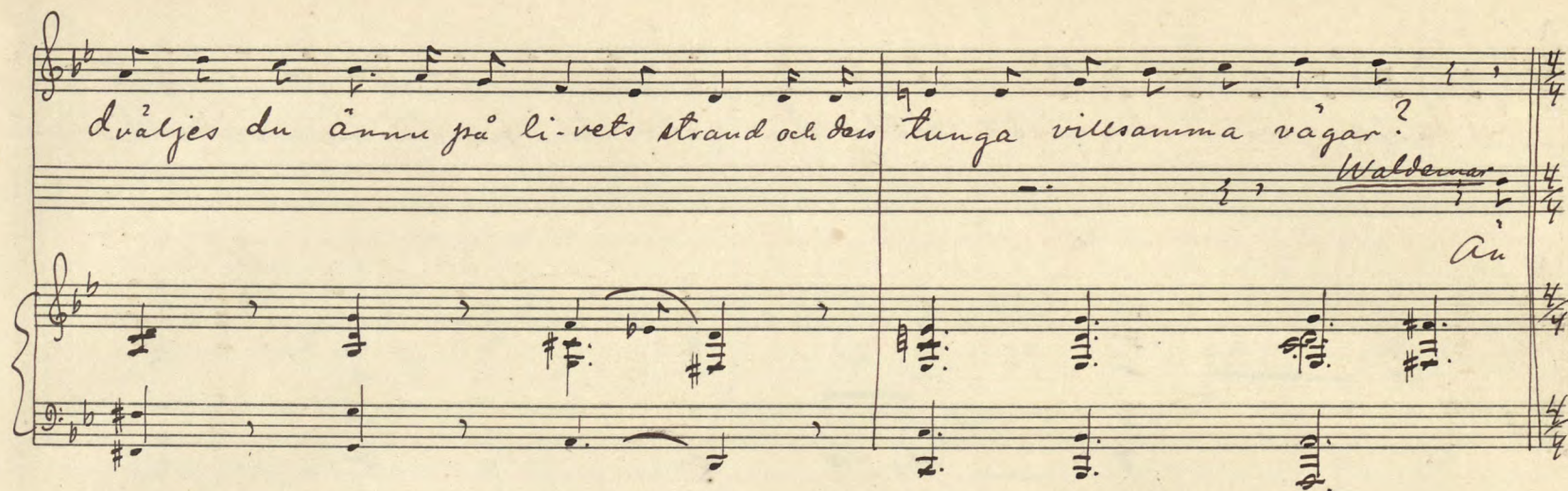
KONGL. TEATERN

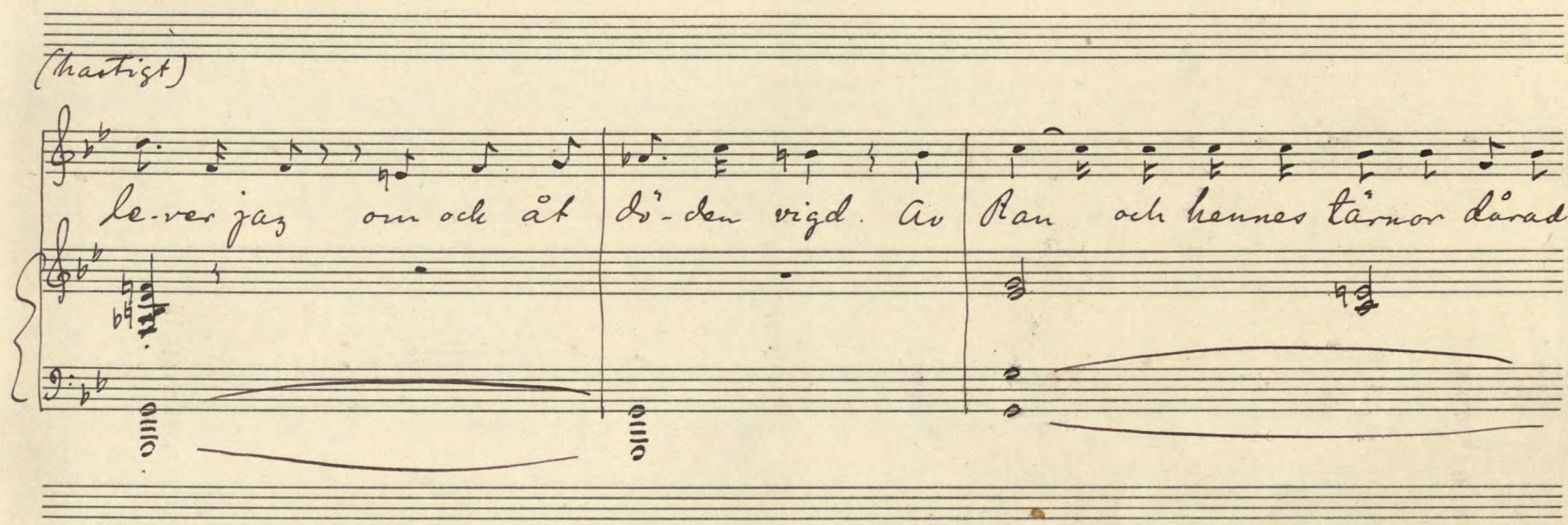
bilder jag såg av skuggor som gled i jagande flyktundan döden. man

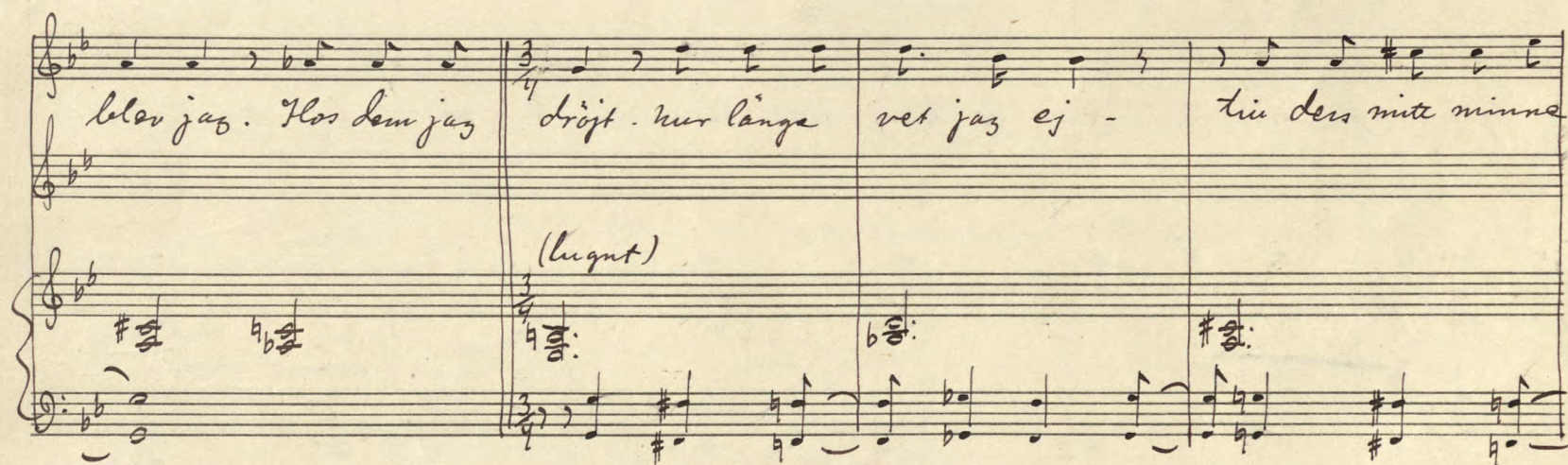
talde mig hotande öden. Fluo ahtar den ringa min brinnande själ; mig

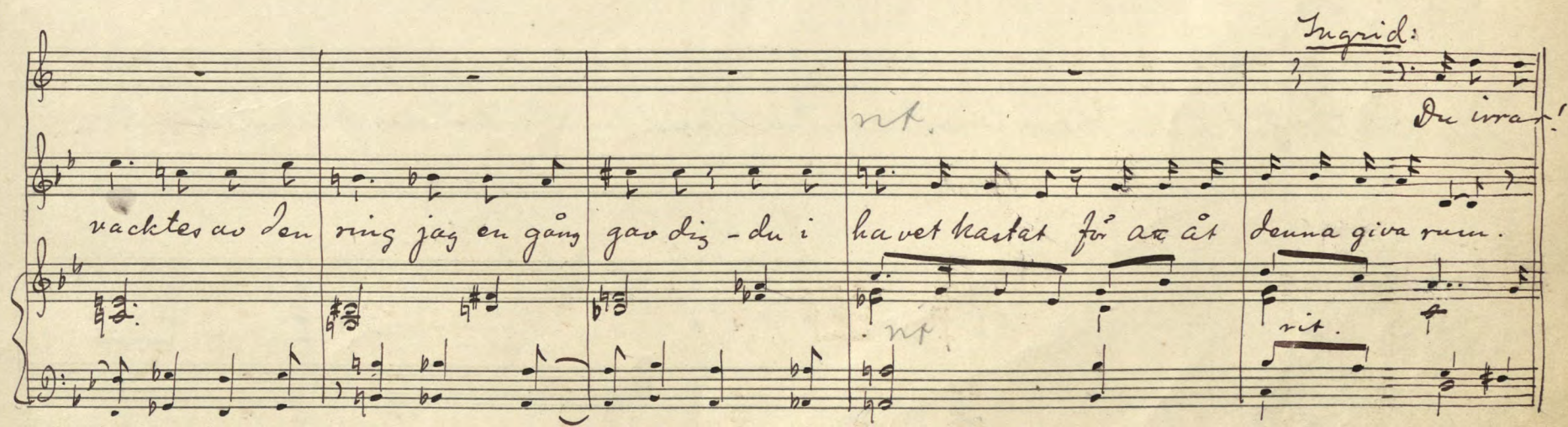
frågorna stinga i flyende själ. De betsat mig hit för att spörja: Skall

över dit öde jag singa. Säs kommer du väl ifrån dödens land eller

 Duäljes du ännu på li-vets strand och dess tunga villsamma vågar?
 Waldemar
 An

(hastigt)

 le-ver jag om och åt dö-den vigd. Av Ran och hennes tärnor dörad

 lör jag. Hos dem jag dröjt. hur länge vet jag ej - till dess mitt minne
 (lugnt)

 Ingrid:
 Du irrar!
 vacktes av den ring jag en gång gav dig - du i ha-vet kastat för att åt denna giva ruin.
 rit.

Jag gav min ring för att rädda din själ ur den gräs som snarorna bädda, ur

Shen verdens fängande sköte jag stände dig hit till möte. men

själ var jag svag, föräddad ej bida och lösnings lag ej kunde jag lida; ej

tro jag hade, blott trängtan, till verdens lust stod min längtan, till

verldens glans sig vände min blick när hoppets styrka i tårar förgick under

Waldemar: (springer upp från bänken)

Årelång väntan!

Årelång tårande väntan. *(hastigt)*

ritard.

(kastar sig ned på knä)

O, min ar ar skuld! Min, endast min! Thrad

gräuslös bitterhet ditt sinne måste fylla vid min åsyn! För-lå-telse ej

Ingrid:

För-lä-telse? Jo, mitt hjärta vill brista av
finns för hvad jag bröt.

jub-lan-de tro när jag skådar den gnista som bor i ditt öga det klara.

Ah dom all klagan må fa-ra. Vår tung är den lott som svagheten sonar, men i

himmeleus slott ej stolta-re tro - nar en föjdl över sjungande salar än

den som mitt hjärta hugsva - lar. må li - vet oss

(Waldemar springer upp från
sin knäböjande släktning)

skilja med hämnande hand, vi ä - ro dock bundna med e - viga

Ringis för pannen

band och dö - den till sist skall oss e - na.

Waldemar

Ack, (mycket hastigt)

- rid! Fattar jag de ljura orden? Har jag din kärlek ännu? Hvilken lyc -

(Kartigan)

ka! Så kom, du kä-ra, skynda, lät oss fly, tillsammans bort till

Kjörren fagra land, där hjärtats roser blomma fritt som

Skogens! Ingrid: ja, fly! Bland ro-ser

le - va - nej - ack nej! det

vore ut svigta och svika på nytt. Nu ånger må bikta hvar svaghet vi lydt och

lyfta oss upp emot styrkan i smärtebesegrarens dyrkan. Se,

Korset dig kallar i hedningaland! Hör kampropet skallar från själar i brand! Dit

ut må du draga att strida. Min tanke skall stå vid din sida. Min

bön skall dig styrka i ångest och nöd och själ vill jag leva för lustarnes död i milt

(Märta)

Sinn, det vrånga och ~~hårda~~ ^{största} *Waldemar*

För far - lig är den dom du säger ut!

trist *(lyg)*

Blott de som ej

Vi älska ju! Flod är då annat allt?

flykta för tvärtornas slag sin jämmer få lykta på Söningens dag. För

nimmer du ej som en aning, en jälsrötens hviskande maning: Genom

skilsmässans öken med bö- ner och svärd lita mö- ta vi gå i en

fag - rare värld, där vår lyc - ka skall fag - rare blom -

Ingrid: (i det hon böjer sig fram och kysser hans pannas)
 ma. Waldemar: Knäbjändande!
 du go-da, rena!
 Waldemar! Far-väl!

KONGL. TEATERN

Vind

Vind ff - Orkan

Traktet uft + En plötslig vindstöt hriner genom slottet och rycker upp ett Saleus stora fönster.
Waldemar springer upp, lyssnar.

Mus. solo.

Vind p

Ingrid: (Blickar ut)

En under timar! jag ser havet hävas mot skyn med jättes vågor

Vind ff

Waldemar: p

Fla! Raus hämd! Jag

då-re glömda äro oss döden hotar, om ej jag innan natten brutit

in till hennes snöda värld har återvänds. *Rock*

Ingrid, du må räddas - jag vill gå dit ned till baka - Ah! - Lev väl! -

Ingrid
Nej, Waldemar, hör mig, dröj! Slikt
O, vore det ej för sent!

offer kan ej gi. vas eller tagas. Vi måste dö! Hvad namnlös, salig
gör oss.

fröjd! Ännu är försonads redan, vi få dö, ej lida mer, ej strida, blöda

kvida, ej skiljas mer i bitter hjärte-nöd, men vid hvarandras sida

(Molto tranquillo)
 stil-la hvi-la!
 Ja stil-la hvi-la och i ljus sa

Solomspunna
 dröm-mar om barndomsdagar då vi lekte samman i skogens gröna solomspunna

(sluter henne i sina armar)

hvalv, där en gång blygt vår första kys vi bytte. Aack, Ingrid,

(Mycket långsamt)

rit.

Passa Passa

Vind pp

Scen
Raus stämma utifrån havet.

Sc. VII

i din famn är döden ljus! Waldemar! Du glömmet mitt

(något rörligt)

pp

ord: den kvinna du famnar har svikit ditt minne, den ring hon bär är en annans; då

Vind p

Ingrid:

måste du dö om ej döden du flyr i min famn. Ha, hvilken

vind p — 4vind f 4

Sång! Den sista länken som gatan bandt me brast den: Hon är den makt som

därför oss vä-la. Så hör di, du hägringars herskarinna, huru jag löser hägringen

Martha Ulf Turenorring i havet — sätter Waldemars ring på sin hand
 poco larg

ban: Snekets bild i svallet må svinna, trohetens tecken

och sträcker denna triumferande ut mot havet) Ran vff.

Vind f
 smycker ännu o min hand.
 (Mycket bredt) (Mörkt)

* Rån visar sig i fönstret, gungad av det stigande havets vågor.
Hon har en djupt mörkblå glänsande dräkt och belyses av en mörkblått
skimmer. I hennes svarta hår och på dräkten glimmar det som av maredar.

Rån:
På roo. lytet rasande vågornas ryggar nalkas dig do -

don. Wal. demar, fly för - intelsens fa - sa!

(sträcker armarne mot Waldemar)

Kom, lev skönhets - dröm - men på nytt i min

Vind f Waldemar:
trä - nande famn! För - intelsens fasa fruktar jag

fo- ga. Frihet hon bringar och Skönare drömmar.

Vind f — *Ran:*
Aldrig jag flyr i din famn! Så

le-ven då som jordlivets trålar! Jag vill eder skona på

det I män sucka, åtskilda fjärran i

långtans land och långsamt kväljas till döds av

Vind f Waldemar:
 saknads kval. Nej! Tomt är ditt hot.

Bunden du är av den ed du mig svor. Livets eviga kraft du

lyder. Formar måste du binda när hon dig bjuder, skapnader måste du skifta och

hjärtan spränga när det som du ville be- trün- ga själet dig be

Vind — (något roligare)

tvång! Så fyll det våra som ej

du, ej vi kunna undfly: Krossa det stoft som vågat att trota.

accel. —

Stoftet är an- de, anden är stoft, o- dö- d- ligt är hvad dig

(roligt)

trot - sar.

Ja, jag skönjer ditt vårens lag! Ur avlandets

rus, ur födandets ängest fram-väl - ler den värld hvarur

livs - must du su - ger, den värld, där du var eller

tjenar. Du lockar med rus, du skrämmar med ångest.

Kampen är hård, dock kam-pen är hård, dock

Vind p
 måste den se, ty endast se-ger är vinning, endast seger kan lyfta

*Waldemar (unison) i högt
 och lugn
 lande*
 li- vet mot evigt kla-ra - re lys.

Vind p

jorde - ran - dringens lysande lukt dess lurande fara, dess eggande

fröjd: Vi älskade dig i vår Svaghet, oi

älska dig än i vårt brots. Ty en avbild du

är, fäst flyktig och vräng av den

KONGL TEATERN

Vind

f *p*

ho - ga som tro - nar i själs-drömmens soliga

f *p*

land, den ur e - vi - ga seg - rar

f *p*

föd - da fri - dens ständigt skönare skönhetsgu -

f

din - na. Fin

pp *f*

hen - ne nu dra - ga vi, lyd nu din

p *pp*

lag! drin - kande vöjör bräc - ke

f *p*

Sin - nenas band. Verld villans vimmel av

vá - gor má du, deras drott - ning,

f

öpp - na oss vä-gen till hvi - lan, var - dandets

p *f* *p*

käl - la, här le-rens vr - - sprung,

mf

här - - - le - -

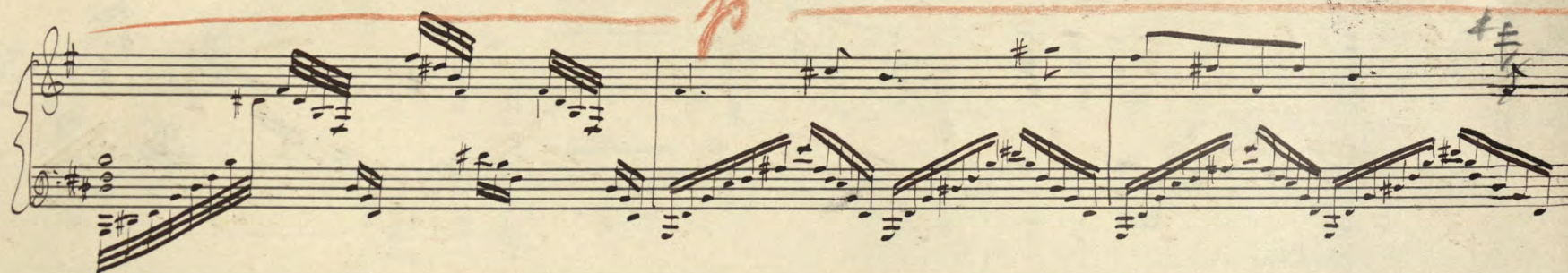
ff

+ Ren försvinner med ett vidt Skri.
rens mål!

Waldemar och Ingrid vecla en brinnande kyss och stöta sig efter henne ut i havet.

Fullkomligt mörker. En plask då och brust av vattenmassor.

KONGL. TEATERN

(avtagande) *Slutbild* Ett svagt ljus börjar lysa uppifrån. Scenen är havsbotten. På något avstånd

Flöjter

A musical score system with a treble and bass staff. The treble staff has a melody with some rests. The bass staff continues the complex accompaniment. A measure rest of 8 measures is indicated above the treble staff.

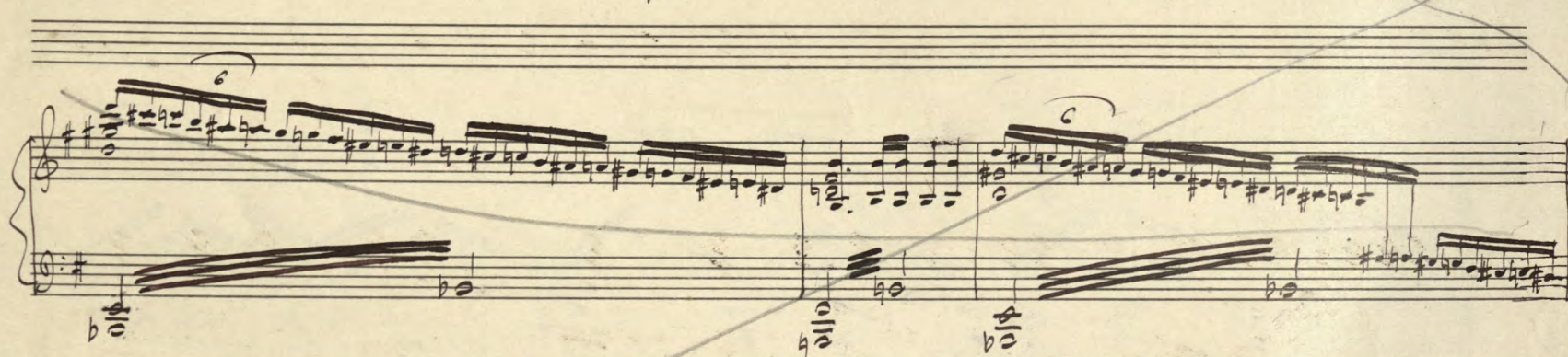
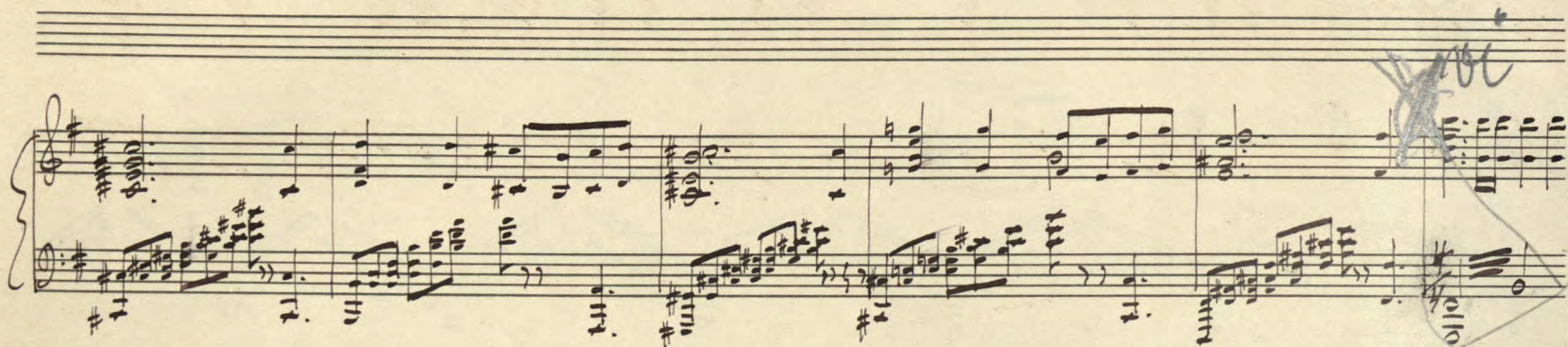
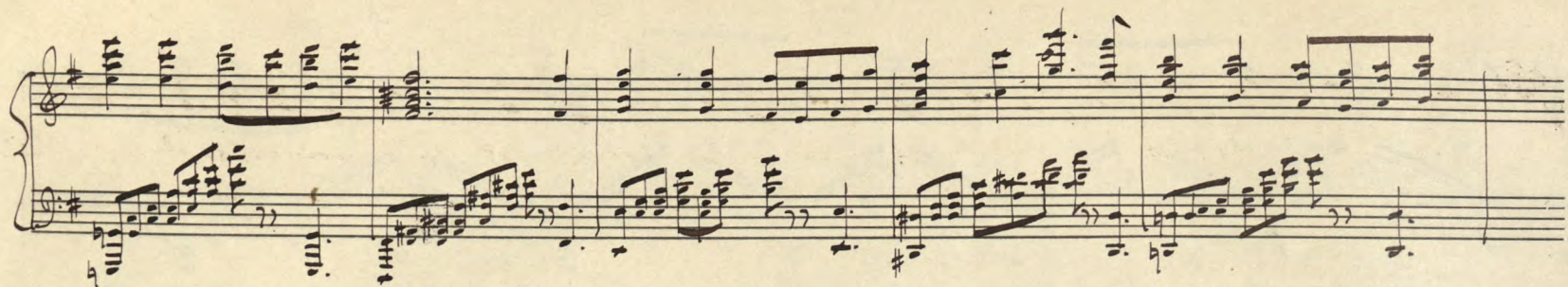
Synes Sol's synkna slår + vid det genom vattnet dalkranda mänsket ses Waldemar och Ingrid

A musical score system with a treble and bass staff. The treble staff has a melody. The bass staff continues the complex accompaniment. A measure rest of 8 measures is indicated above the treble staff.

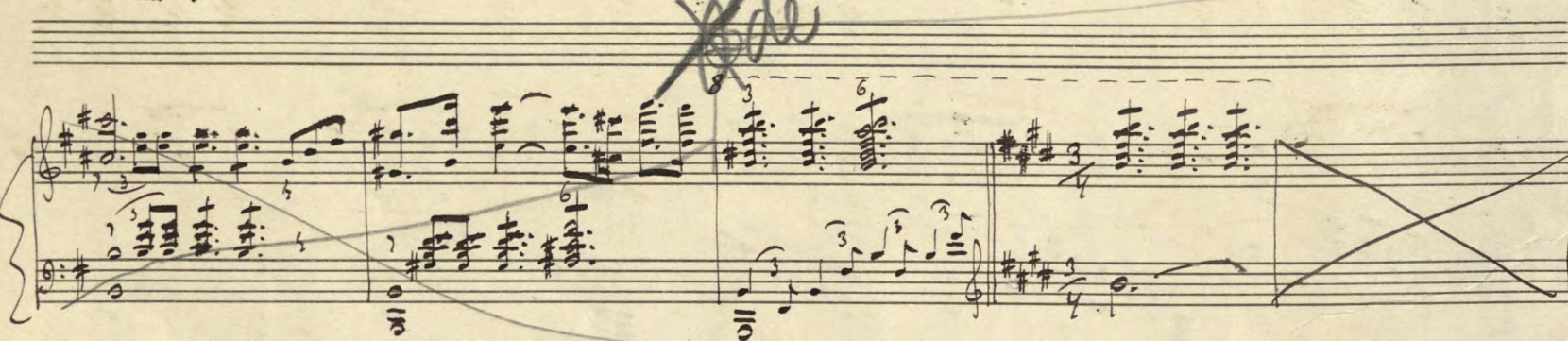
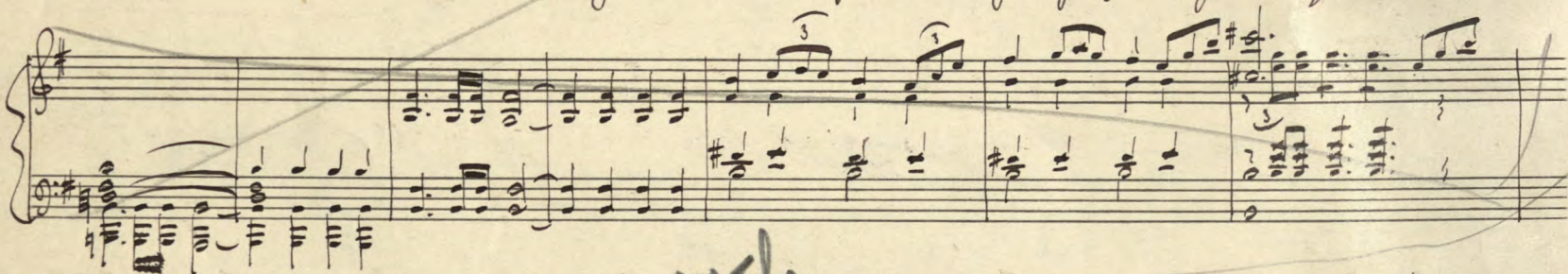
döda i förgrunden, hon med huvudet släkt mot en klippa, han lutad mot hennes barn,

A musical score system with a treble and bass staff. The treble staff has a melody. The bass staff continues the complex accompaniment. A measure rest of 8 measures is indicated above the treble staff.

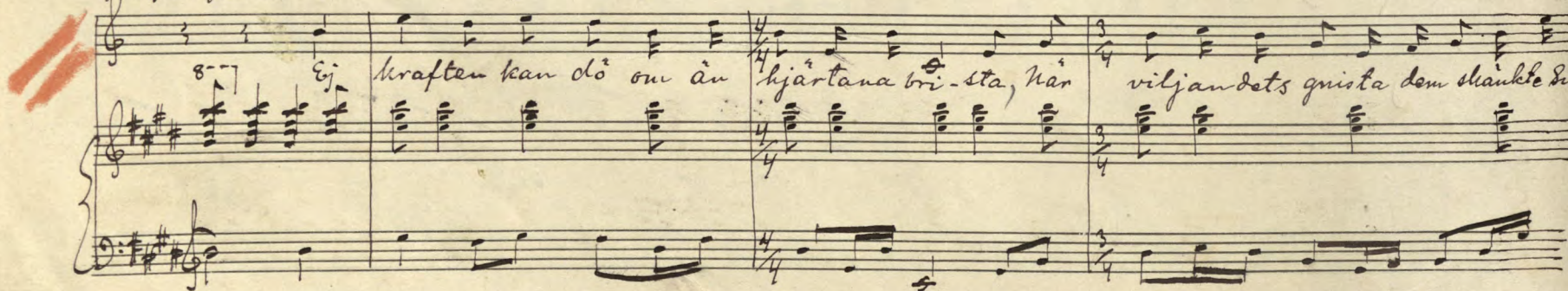
båda med ansikten vända uppåt mot ljuset.

Det bleke ljuset antager morgengryningens färg.

Ösynlig kör (Ljusstrålarnes; ljuder uppifrån unisont)

glöd, i stoftet förnyadt det svaga som sviker, det veka som viker skall vara till

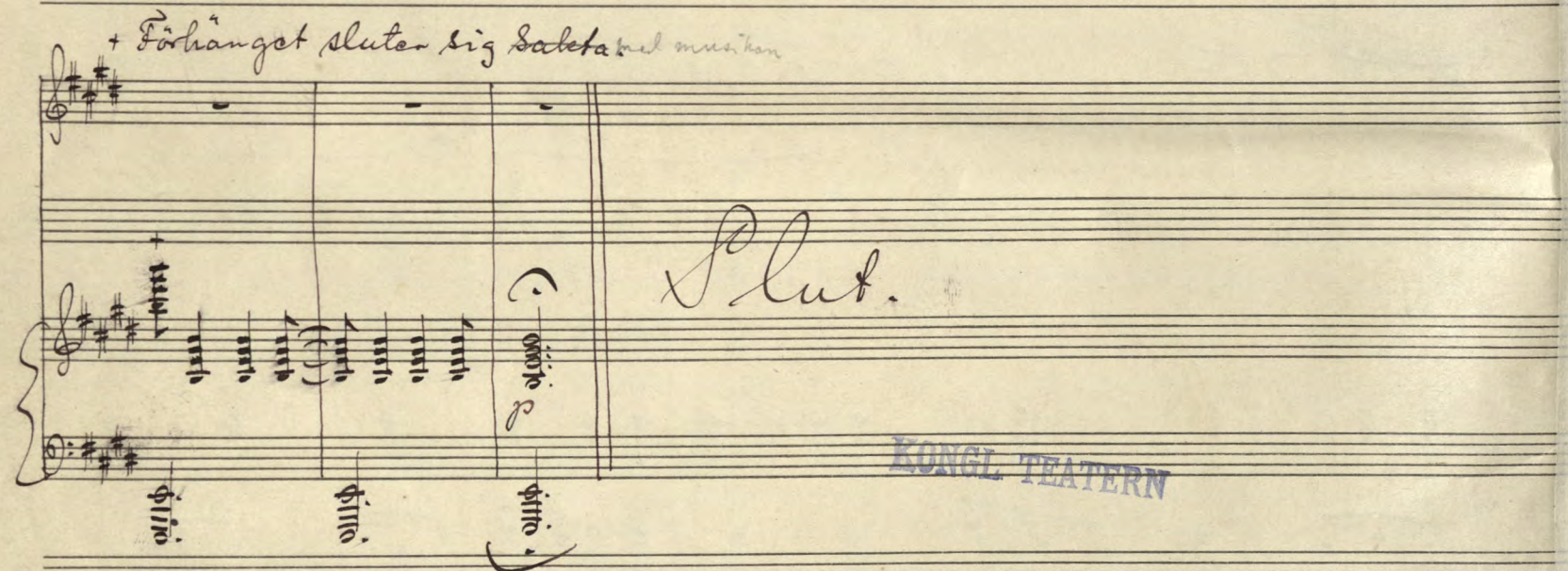
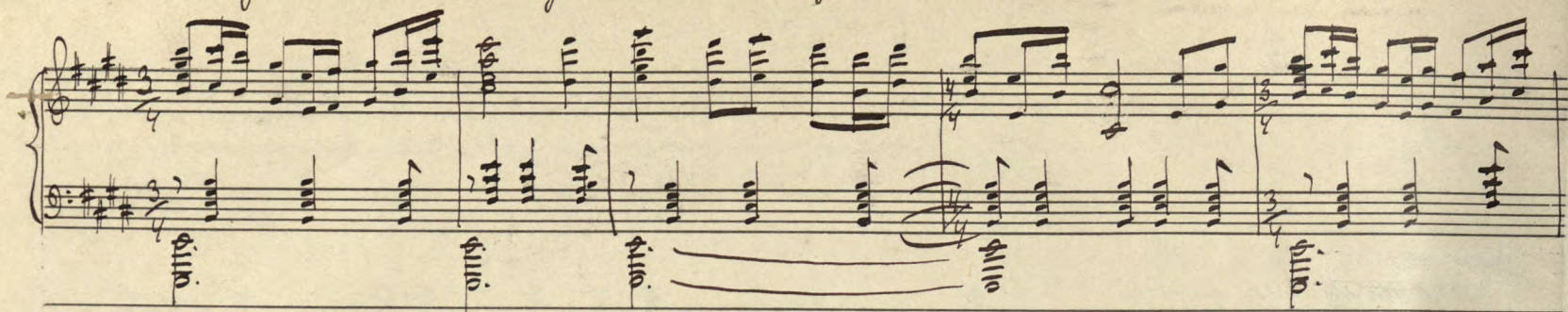
Stöd Och ständigt en stötlare stridsånguppstämna, när

tiden vill hämma det evigas lopp. Om jordlivets bubbla än brister i striden så

glänsar dock i den odödlighets-hopp. (alljämt långsammare)

En gyllenrodt skimmer

flammar genom de blågröna vattenrymderna.

KONGL. TEATERN

Obs: Styckningar, ord. 8.-9

" 16-17

" 17-18

ord. 52, 52, 53

" 120

" 122

ord. 141-143

" 224-226

ord. 234

" 235

